

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2001 N:o 1500—1516

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1500	Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta	4189
1501	Laki liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista	4194
1502	Säästöpankkilaki	4200
1503	Laki säästöpankin muuttamisesta osakeyhtiömuotoiseksi pankiksi annetun lain kumoamisesta ..	4229
1504	Laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista	4230
1505	Laki hypoteekkiyhdistyksistä annetun lain muuttamisesta	4243
1506	Laki kiinnitysluottopankkilain muuttamisesta	4244
1507	Laki sijoituspalveluyrityksistä annetun lain muuttamisesta	4245
1508	Laki valtion vakuusrahosta annetun lain muuttamisesta	4246
1509	Laki talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä	4248
1510	Laki yrityksen saneerauksesta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	4253
1511	Laki kaupparekisterilain muuttamisesta	4254
1512	Laki kilpailunrajoituksista annetun lain 11 f §:n muuttamisesta	4255
1513	Laki eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 6 §:n muuttamisesta	4256
1514	Laki takauksesta ja vierasvelkapanntauksesta annetun lain 10 §:n muuttamisesta	4257
1515	Laki tuloverolain 24 ja 122 §:n muuttamisesta	4258
1516	Laki varainsiirtoverolain 4 §:n muuttamisesta	4259

N:o 1500

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan luottolaitostoiminnasta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1607/1993) 6 §:n 3 momentti, 14 §, 42 §:n 3 momentti, 93 § ja 97 c §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 14 § osaksi laissa 1340/1997, 42 §:n 3 momentti laissa 524/1998 ja 97 c §:n 2 momentti mainitussa laissa 1340/1997,

muutetaan 2 §:n 2 momentti, 6 §:n 2 momentti, 12 §:n 1 momentin 2 kohta, 13 §, 24 a §:n 2 momentti, 30 §:n 1—3 ja 5 momentti, 38 §:n 4 momentti, 39 §:n 3 momentti, 44 ja 97 b § sekä 97 c §:n 1 ja 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti ja 6 §:n 2 momentti laissa 385/2000, 13 § osaksi laissa 570/1996, 24 a §:n 1 momentti, 30 §:n 1—3 ja 5 momentti, 38 §:n 4 momentti, 39 §:n 3 momentti, 44 ja 97 b § sekä 97 c §:n 5 momentti mainitussa laissa 1340/1997 sekä 97 c §:n 1 momentti laissa 1241/1999, sekä

lisätään lakiin uusi 11 a §, 12 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 570/1996, uusi 2—4 ja 6 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 5 momentiksi ja nykyinen 3 momentti 7 momentiksi, lakiin uusi 65 q §, 98 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 577/1998, uusi 3 momentti ja lakiin siitä lailla 69/1998 kumotun 100 b §:n tilalle uusi 100 b §, seuraavasti:

HE 180/2001
TaVM 20/2001
EV 203/2001

2 §

Luottolaitos

Talletuspankkeja ovat liikepankit, säästöpankit, säästöpankkilain (1502/2001) 91 §:ssä tarkoitetut säästöpankkiosakeyhtiöt, osuuspankit sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1504/2001) 32 §:ssä tarkoitetut osuuspankkiosakeyhtiöt.

6 §

Sovellettava muu lainsäädäntö

Talletuspankkiin sovelletaan lisäksi liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua lakia (1501/2001), säästöpankkilakia tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annettua lakia.

11 a §

Toimiluvan ilmoittaminen rekisteröitäväksi

Valtiovarainministeriön on ilmoitettava toimilupa rekisteröitäväksi sekä tiedoksi rahoitustarkastukselle.

12 §

Toimiluvan peruuttaminen tai toiminnan rajoittaminen

Valtiovarainministeriö voi rahoitustarkastuksen esityksestä peruuttaa luottolaitoksen toimiluvan, jos:

2) se on lopettanut toimintansa yli kuuden kuukauden ajaksi tai se on asetettu selvitystilaan;

Toimiluvan peruuttamisesta luottolaitoksen hakemuksesta säädetään liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa, säästöpankkilaissa sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa.

Valtiovarainministeriön on peruutettava

toimilupa, kun luottolaitos on asetettu konkurssiin tai selvitysmiehet ovat antaneet selvitystilaa koskevan lopputilityksen.

Valtiovarainministeriön on ilmoitettava toimiluvan peruuttaminen rekisteröitäväksi sekä tiedoksi rahoitustarkastukselle.

Edellä 1 ja 5 momentissa tarkoitettu päätös, josta on valitettu, on valituksesta huolimatta voimassa toistaiseksi, jollei muutoksenhakuviranomaisen toisin määrää.

13 §

Perustamispääoma

Perustettavan luottolaitoksen osakepääoman, osuuspääoman tai peruspääoman on oltava vähintään 5 miljoonaa euroa. Perustamispääoman on oltava kokonaan merkitty toimilupaa myönnettäessä.

24 a §

Omien osakkeiden, osuuksien, pääomallainojen ja debentuurien hankinnan rahoittaminen ja pantiksi ottaminen

Luottolaitos ja sen konsolidointiryhmään kuuluva rahoituslaitos saa, jollei 3 momentista muuta johdu, osakeyhtiölain 7 luvun 1 §:n 1 momentin ja 12 luvun 7 §:n 3 ja 6 momentin, osuuskuntalain (1488/2001) 8 luvun 7 §:n 1 momentin sekä velkakirjalain (622/1947) 34 §:n 3 momentin säännösten estämättä antaa lainaa omien tai emoyrityksen osakkeiden ja osuuksien hankkimiseksi ja ottaa niitä pantiksi, jos ne ovat arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettuja pörssi- tai markkina-arvopapereita ja jos lainan antaminen tai pantin ottaminen kuuluu luottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen tavanomaiseen liiketoimintaan ja jos laina on annettu taikka pantti otettu luotto- tai rahoituslaitoksen toiminnassa noudatetuin tavanomaisin ehdoin.

30 §

Tilinpäätöksen laadintaan sovellettavat säännökset

Luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös laaditaan ja julkistetaan tämän luvun säännösten ja niiden nojalla annettujen valtiovarainministeriön asetusten ja rahoitustarkastuksen määräysten mukaisesti. Luottolaitokseen sovelletaan kirjanpitolakia siltä osin kuin jäljempänä ei toisin säädetä. Osakeyhtiömuotoiseen luottolaitokseen sovelletaan lisäksi osakeyhtiölain ja osuuspankkiin osuuskuntalain tilinpäätöstä koskevia säännöksiä siltä osin kuin jäljempänä ei toisin säädetä. Valtiovarainministeriö päättää siitä, miltä osin luottolaitokseen sovelletaan kirjanpitoasetusta. Osakeyhtiölain 11 luvun 13 §:ää ja osuuskuntalain 6 luvun 1 §:n 2 momenttia ei sovelleta luottolaitokseen.

Kirjanpitolain 1 luvun 4 §:n 1 momenttia, 3 luvun 1 §:n 3 momenttia, 2 §:n 2 momenttia ja 6 §:ää, 4 luvun 1 ja 4 §:ää sekä 5 luvun 2 ja 3 §:ää ja 6 §:n 1 momenttia, osakeyhtiölain 11 luvun 1, 2, 6, 6 a, 7 ja 8 §:ää ja 9 §:n 7 momenttia sekä osuuskuntalain 6 luvun 1 §:n 1 ja 3 momenttia, 2, 3, 5 ja 6 §:ää sekä 7 §:n 1 momentin 2 kohtaa ja 2 momenttia ei sovelleta luottolaitoksen tilinpäätöksen laatimiseen.

Kirjanpitolain 6 luvun 1 §:n 3 ja 4 momenttia, 2 §:n 2 momenttia, 3 §:n 1 momenttia, 7 §:n 6 momenttia, 12 §:n 2 momenttia ja 18 §:n 1 momenttia, osakeyhtiölain 11 luvun 10 §:n 1 momenttia ja 11 §:ää sekä osuuskuntalain 6 luvun 8 §:n 1 ja 3 momenttia ei sovelleta luottolaitoksen konsernitilinpäätöksen laatimiseen. Kirjanpitolain 6 luvun 4 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan konsernitilinpäätökseen siinä laajuudessa kuin niissä tarkoitettuja laskentaperiaatteita ja lainkohtia sovelletaan 2 momentin nojalla luottolaitokseen.

Kirjanpitolain 3 luvun 9 ja 11 §:ää, osakeyhtiölain 11 luvun 14 §:ää ja osuuskuntalain 6 luvun 9 §:ää ei sovelleta luottolaitoksen eikä omistusyhteisön tilinpäätöksen rekisteröintiin tai muuhun julkistamiseen.

38 §

Sidottu ja vapaa oma pääoma

Sopimus pääomalainasta on tehtävä kirjallisesti. Edellä 2 momentin 1, 2 tai 3 kohdan vastainen lainaehtojen muutos on pätemätön. Osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen liikkeenlaskeman pääomalainan 1 momentin vastaiseen pääoman palauttamiseen, koron ja muun hyvityksen maksamiseen sekä 3 momentissa tarkoitettun vakuuden antamiseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä osakeyhtiölain 12 luvun 5 §:ssä säädetään. Osuuskuntamuotoiseen luottolaitokseen sovelletaan vastaavasti, mitä osuuskuntalain 8 luvun 8 §:ssä säädetään.

39 §

Konsernitilinpäätös

Rahoitustarkastus voi luottolaitoksen hakemuksesta myöntää luvan jättää konsernitilinpäätös laatimatta taikka tytäryritys yhdistelemättä konsernitilinpäätökseen, jos siihen on kirjanpitolain 6 luvun 1 §:n 3 tai 4 momentissa tai 3 §:ssä tarkoitettu peruste ja jollei osakeyhtiölain 11 luvun 10 §:n 2 momentista tai osuuskuntalain 6 luvun 7 §:n 2 momentista muuta johdu. Rahoitustarkastus voi luottolaitoksen hakemuksesta myöntää luvan jättää osakkuusyrittä yhdistelemättä, jos siihen on kirjanpitolain 6 luvun 3 §:ssä tarkoitettu peruste. Tämän lain 5 §:n 4 momentissa tarkoitettu tytäryritys ja vastaavat edellytykset täyttävä osakkuusyrittä saadaan kuitenkin jättää yhdistelemättä konsernitilinpäätökseen ilman rahoitustarkastuksen lupaa, jos siihen on kirjanpitolain 6 luvun 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu peruste. Osakkuusyrittä, joka on asunto- tai kiinteistöosakeyhtiö, saadaan lisäksi jättää yhdistelemättä konsernitilinpäätökseen ilman rahoitustarkastuksen lupaa, jos siihen on kirjanpitolain 6 luvun 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu peruste.

44 §

Rahoitustarkastuksen velvollisuus määrätä tilintarkastaja sekä erityinen tarkastus ja tarkastaja

Tilintarkastuslain 27 §:ssä ja osakeyhtiö-
lain 10 luvun 1 §:n 4 momentissa ja osuus-
kuntalain 7 luvun 5 §:ssä tarkoitetun tilintar-
kastajan sekä osakeyhtiö-
lain 10 luvun 14 §:ssä ja osuuskuntalain 7 luvun 7 §:ssä
tarkoitettua erityisen tarkastuksen ja tarkasta-
jan luottolaitokseen määrää rahoitustarkastus.
Tilintarkastajan sekä erityisen tarkastuksen ja
tarkastajan määräämiseen edellä tarkoitetuissa
tapauksissa sovelletaan muuten, mitä niistä
säädetään tilintarkastuslaissa, osakeyhtiö-
laissa ja osuuskuntalaissa. Rahoitustarkastuksen
on lisäksi määrättävä luottolaitokseen kelpoi-
suusehdot täyttävä tilintarkastaja, jos luotto-
laitoksella ei ole 43 §:ssä säädetty vaatimuk-
set täyttävää tilintarkastajaa.

6 a luku

Talletussuojarahasto

65 q §

*Talletuskannan siirron vaikutus talletus-
suojaan*

Sen estämättä, mitä 65 j §:n 1 momentissa
säädetään korvattavasta enimmäismäärästä,
mainitun lainkohdan nojalla korvattava talle-
tus, joka on siirtynyt toiseen talletuspankkiin
sulautumisen, jakautumisen tai liiketoiminnan
luovutuksen johdosta, korvataan samaan mää-
rään saakka kuin ennen talletuksen siirtoa,
jollei 2 momentista muuta johdu.

Edellä 1 momenttia sovelletaan vaaditta-
essa maksettavaan talletukseen kolmen kuu-
kauden ajan sulautumisen, jakautumisen tai
liiketoiminnan luovutuksen täytäntöönpanon
rekisteröinnistä.

97 b §

*Rahalainan antamista koskevien osakeyhtiö-
lain ja osuuskuntalain säännösten soveltami-
nen*

Osakeyhtiö-
lain 12 luvun 7 §:ää ja osuus-

kuntalain 8 luvun 7 §:ää ei sovelleta luotto-
laitokseen eikä sen konsolidointiryhmään
kuuluvaan rahoituslaitokseen. Rahalainan an-
tamisesta omien tai emoyrityksen osakkeiden
tai osuuksien hankinnan rahoittamiseksi sää-
detään 24 a §:ssä.

97 c §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Luottolaitoksen perustaja, hallintoneuvos-
ton tai hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja on
velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän
on toimessaan tahallisesti tai tuottamuksesta
aiheuttanut luottolaitokselle. Sama koskee
vahinkoa, joka liikepankeista ja muista osa-
keyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua
lakia, säästöpankkilakia, osuuspankeista ja
muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista
annettua lakia, kiinnitysluottopankkilakia
(1240/1999), hypoteekkiyhdistyksistä annetta-
tua lakia (936/1978), talletuspankin toimin-
nan väliaikaisesta keskeyttämisestä annettua
lakia (1509/2001) taikka tätä lakia tai sen
nojalla annettua ministeriön asetusta tai ra-
hoitustarkastuksen määräystä taikka luottolai-
toksen yhtiöjärjestyksestä tai sääntöjä rikkomalla
on aiheutettu osakkeenomistajalle, jäsenelle,
sijoitusosuuden tai kantarahasto-osuuden
omistajalle tai muulle henkilölle. Tilintarkas-
tajan korvausvastuusta säädetään tilintarkas-
tuslaissa.

Vahingonkorvauskanteen nostamisesta
osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen, säästö-
pankin tai osuuskuntamuotoisen luottolaitok-
sen lukuun säädetään liikepankeista ja muista
osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista an-
netussa laissa, säästöpankkilaissa ja osuuspan-
keista ja muista osuuskuntamuotoisista luot-
tolaitoksista annetussa laissa.

98 §

Luottolaitosrikos

Luottolaitosrikoksesta on lisäksi tuomitta-
va se, joka tahallaan

1) osakeyhtiö-
lain 2 luvun 9 §:ssä, 4 luvun

9 tai 12 c §:ssä, 13 luvun 15 §:ssä, 14 luvun 16 §:ssä tai 14 a luvun 4 §:ssä, osuuskuntalain 12 luvun 4, 5, 10 ja 12 §:ssä sekä säästöpankkilain 12 ja 26 §:ssä tarkoitetussa tapauksessa antaa rekisteriviranomaiselle tai tuomioistuimelle väärin ilmoituksen, vakuutuksen tai todistuksen luottolaitoksen osakepääoman, kantarahastopääoman, sijoitusosuuspääoman tai velan maksamisesta, tai

2) rikkoo osakeyhtiölaissa, osuuskuntalais- tai säästöpankkilaissa tarkoitettuja säännöksiä luottolaitoksen riippumattomana asiantuntijana toimivan tilintarkastajan lausunnon laatimisesta.

100 b §

Luottolaitoksen selvitystilaa koskevien säännösten rikkominen

Joka luottolaitoksen hallituksen jäsenenä

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

tai selvitysmiehenä törkeästi laiminlyö täyttää, mitä osakeyhtiölain 13 luvussa, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 6 luvussa, säästöpankkilain 8 luvussa, osuuskuntalain 19 luvussa tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 9 luvussa säädetään hallituksen tai selvitysmiesten velvollisuuksista, on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *luottolaitoksen selvitystilaa koskevien säännösten rikkomisesta* sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Valtiovarainministeriön on ilmoitettava rekisteröitäväksi ennen tämän lain voimaantuloa myönnettyt toimiluvat vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1501

L a k i

liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tätä lakia sovelletaan osakeyhtiömuotoiseen talletuspankkiin (*liikepankki*) ja muuhun osakeyhtiömuotoiseen luottolaitokseen, joista käytetään jäljempänä tässä laissa nimitystä luottolaitos.

Luottolaitokseen sovelletaan osakeyhtiö lakia (734/1978), jollei jäljempänä tässä laissa tai luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) toisin säädetä. Säästöpankkilaisissa (1502/2001) tarkoitettuun säästöpankkiosakeyhtiöön sovelletaan lisäksi, mitä säästöpankkilaisissa säädetään, ja osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1504/2001) tarkoitettuun osuuspankkiosakeyhtiöön, mitä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa säädetään. Kiinnitysluottopankkilaisissa (1240/1999) tarkoitettua kiinnitysluottopankkitoimintaa harjoittavaan luottolaitokseen sovelletaan lisäksi, mitä kiinnitysluottopankkilaisissa säädetään.

2 §

Vähintään puolella luottolaitoksen perustajista ja hallituksen jäsenistä sekä toimitusjohtajalla ja osakeyhtiölain 9 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettulla toiminimenkirjoittajalla on oltava asuinpaikka tai, jos perustaja on oikeushenkilö, kotipaikka Euroopan talousalueella, jollei rahoitustarkastus myönnä luottolaitokselle lupaa poiketa tästä vaatimuksesta. Lupa voidaan myöntää, jos se ei

vaaranna luottolaitoksen tehokasta valvontaa eikä luottolaitoksen hoitamista varovaisten ja terveiden liikeperiaatteiden mukaisesti.

3 §

Säästöpankkien keskusrahallaitoksena toimivan luottolaitoksen yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä, että pankin osakkeita tai, jos pankilla on erilajisia osakkeita, määrätyn lajisia osakkeita saa omistaa vain säästöpankki, säästöpankkiosakeyhtiö, säästöpankin tai säästöpankkiosakeyhtiön tytäryhtiö, säästöpankkien keskusjärjestö ja muu niihin verrattava yhteisö. Osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimivan luottolaitoksen yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä, että pankin osakkeita tai, jos pankilla on erilajisia osakkeita, määrätyn lajisia osakkeita saa omistaa vain osuuspankki, osuuspankkiosakeyhtiö, osuuspankin tai osuuspankkiosakeyhtiön tytäryhtiö, osuuspankkien keskusjärjestö ja muu niihin verrattava yhteisö.

2 luku

Sulautuminen

4 §

Luottolaitoksen sulautumissuunnitelmassa on oltava, sen lisäksi mitä osakeyhtiölain 14 luvun 4 §:ssä säädetään, selvitys luottolaitostoiminnasta annetun lain 74 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista sitoumuksista, joiden velkojat voivat vastustaa osakeyhtiölain 14 luvun 13 §:ssä tarkoitettun luvan myöntämistä.

5 §

Sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten,

tai jos kyseessä on tytäryhtiösulautuminen, emoyrityksenä olevan luottolaitoksen, on ilmoitettava sulautumisesta rahoitustarkastukselle. Ilmoitus, johon on liitettävä sulautumissuunnitelma ja osakeyhtiölain 14 luvun 13 §:n 2 momentissa mainitut asiakirjat, on toimitettava rahoitustarkastukselle ennen kuin luottolaitos hakee lupaa sulautumisen täytäntöönpanoon. Rahoitustarkastus voi ilmoituksen saatuaan vaatia myös muita tarpeelliseksi katsomiaan tietoja.

Rekisteriviranomaisen on annettava osakeyhtiölain 6 luvun 6 §:n 3 momentissa tarkoitettu ilmoitus viivytyksettä tiedoksi rahoitustarkastukselle.

Rahoitustarkastus voi osakeyhtiölain 14 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa sulautumisessa vastustaa sulautumista osakeyhtiölain 14 luvun 14 §:n 1 momentissa tarkoitettuun määräpäivään mennessä ilmoittamalla siitä rekisteriviranomaiselle, jos sulautuminen todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaedellytysten säilymisen. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto sulautumiseen osallistuville luottolaitoksille. Osakeyhtiölain 14 luvun 13 §:ssä tarkoitettua lupaa sulautumisen täytäntöönpanoon ei saa myöntää, jos rahoitustarkastus edellä tässä momentissa tarkoitettussa tapauksessa vastustaa sulautumista.

Tässä pykälässä tarkoitettua rahoitustarkastuksen päätöstä koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

6 §

Mitä osakeyhtiölain 14 luvun 13 ja 14 §:ssä säädetään velkojasta, ei sovelleta talletajaan. Sulautuvan luottolaitoksen on kuitenkin ilmoitettava sulautumisesta tallettajalle viimeistään kolme kuukautta ennen rekisteriviranomaisen osakeyhtiölain 14 luvun 14 §:n nojalla muille velkojille asettamaa määräaikaa. Ilmoituksessa on mainittava vastaanottavan luottolaitoksen toiminimi ja osoite. Ilmoituksesta on lisäksi käytävä ilmi, että mikäli tallettajan sulautumiseen osallisissa luottolaitoksissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää luottolaitostoinnasta annetun lain 65 j §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan, mitä mainitun lain 65 q §:ssä säädetään.

Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka luottolaitostoinnasta annetun lain 65 j §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle.

Mitä edellä 1 momentissa säädetään tallettajasta, sovelletaan vastaavasti vastaanottavan luottolaitoksen tallettajaan, jos vastaanottavan luottolaitoksen velkojia on osakeyhtiölain 14 luvun 14 §:n mukaan kuultava.

7 §

Kombinaatiosulautumisessa perustettavalle luottolaitokselle on haettava luottolaitostoinnasta annetun lain 10 §:ssä tarkoitettu toimilupa. Toimilupaa koskevaan hakemukseen on, sen lisäksi mitä luottolaitostoinnasta annetussa laissa säädetään, liitettävä osakeyhtiölain 14 luvun 13 §:ssä tarkoitettu rekisteriviranomaisen myöntämä lupa sulautumisen täytäntöönpanoon.

Kombinaatiosulautumista ei saa rekisteröidä, jollei samalla rekisteröidä valtiovarainministeriön perustettavalle luottolaitokselle myöntämää toimilupaa.

3 luku

Jakautuminen ja sidotun oman pääoman alentaminen

8 §

Luottolaitos voi jakautua, sen lisäksi mitä osakeyhtiölain 14 a luvun 1 §:n 2 momentissa säädetään, siten, että:

1) jakautuvan luottolaitoksen kaikki varat ja velat siirtyvät kahdelle tai useammalle aikaisemmin perustetulle osakeyhtiölle, jakautuvan luottolaitoksen osakkeenomistajat saavat vastikkeena vastaanottavan yrityksen osakkeita ja jakautuva luottolaitos purkautuu; tai

2) osa jakautuvan luottolaitoksen varoista tai veloista siirtyy yhdelle tai useammalle aikaisemmin perustetulle osakeyhtiölle ja jakautuvan luottolaitoksen osakkeenomistajat saavat vastikkeena vastaanottavan yrityksen osakkeita.

Vastike saa olla myös rahaa, muuta omaisuutta ja sitoumuksia. Jos äänioikeuden tuottavan osakkeen omistajalle tarjotaan vastik-

keeksi muuta kuin vastaanottavan yhtiön vastaavia osakkeita, hänellä on kuitenkin aina oikeus saada tällaisen vastikkeen sijasta rahakorvaus, jollei yhtiöjärjestyksessä ole muuta säädetty.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun jakautumiseen sovelletaan osakeyhtiölain 14 a lukua, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Päätös jakautumisesta on tehtävä edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa jakautumisessa aina vastaanottavan yrityksen yhtiökokouksessa.

Jakautuvan luottolaitoksen osakkeenomistajalla ja osakeyhtiölain 14 luvun 3 §:ssä tarkoitetun oikeuden haltijalla on edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa jakautumisessa oikeus vaatia lunastusta siten kuin osakeyhtiölain 14 luvun 12 §:ssä säädetään.

9 §

Jakautuvan luottolaitoksen jakautumissuunnitelmaan ja jakautumisen täytäntöönpanoa koskevaan rekisteriviranomaisen lupaan sovelletaan, mitä edellä 4—6 §:ssä säädetään. Mitä edellä 5 §:n 3 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta osakeyhtiölain 14 a luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun jakautumiseen, jos jakautumisessa perustettavat yritykset ovat yksinomaan luottolaitoksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kuulutus on annettava 8 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa jakautumisessa myös vastaanottavan yrityksen velkojille, jos jakautuminen on osakeyhtiölain 14 a luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun asiantuntijalausnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yrityksen velkojen maksun.

Jakautumisessa perustettavaan luottolaitokseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä 7 §:ssä säädetään.

Mitä osakeyhtiölain 14 a luvun 6 §:n 2 momentissa säädetään jakautuvan yhtiön veloista, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 a luvussa tarkoitetusta talletussuojarahastosta tai sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (579/1996) 6 luvussa tarkoitetusta korvausrahastosta.

10 §

Mitä osakeyhtiölain 6 luvun 5—7 §:ssä säädetään velkojasta, sovelletaan tämän luvun säännöksiä sovellettaessa siihen, jonka hyväksi luottolaitos on antanut takauksen tai muun siihen rinnastettavan sitoumuksen tai jolle luottolaitoksen kanssa tehdyn johdannaissopimuksen perusteella voi syntyä rahamääräinen saatava, jos sitoumus siirtyy muun kuin toisen luottolaitostoiminnasta annetun lain 2 §:ssä tarkoitetun luottolaitoksen vastattavaksi.

11 §

Alennettaessa luottolaitoksen osakepääomaa, ylikurssirahastoa tai vararahastoa siten, että alentamista koskeva päätöksen täytäntöönpano edellyttää osakeyhtiölain 6 luvun 5 §:n 1 momentin mukaisesti rekisteriviranomaisen lupaa sekä haettaessa osakeyhtiölain 6 luvun 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa voitonjakoon, tallettajiin ei sovelleta, mitä osakeyhtiölain 6 luvun 5—7 §:ssä säädetään velkojista.

4 luku

Liiketoiminnan luovutus

12 §

Luottolaitos (*luovuttava luottolaitos*) voi luovuttaa varojaan ja velkojaan yhdelle tai useammalle luottolaitokselle tai muulle yritykselle (*vastaanottava yritys*) niin kuin tässä luvussa säädetään.

Liiketoiminnan luovutus voidaan toteuttaa, vaikka luovuttava luottolaitos on asetettu selvitystilaan, jollei luottolaitoksen omaisuutta ole ryhdytty jakamaan osakkeenomistajille.

13 §

Luovuttavan luottolaitoksen hallituksen on laadittava luovutussuunnitelma, johon sovelletaan soveltuvin osin osakeyhtiölain 14 a luvun 2 §:ää, ei kuitenkaan osakeyhtiölain 14 luvun 6 ja 7 §:ää. Luovutussuunnitelmaan sovelletaan lisäksi, mitä edellä 4 §:ssä säädetään.

Liiketoiminnan luovutuksen täytäntöönpanoon sovelletaan lisäksi soveltuvin osin, mitä edellä 3 luvussa säädetään jakautumisen täytäntöönpanosta. Edellä tässä momentissa

tarkoitettu velkojien kuulemismenettely koskee kuitenkin ainoastaan luovutettavia velkoja.

Liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä osakeyhtiölain 14 a luvun 6 §:n 2 momentissa ja edellä 9 §:n 4 momentissa säädetään.

Luovuttavan luottolaitoksen varat, velat, varaukset ja sitoumukset siirtyvät luovutus suunnitelmassa määrättyllä tavalla vastaanot-tavalle yritykselle, kun luovutus on rekiste-röity.

5 luku

Vapaaehtoinen toimiluvasta luopuminen

14 §

Valtiovarainministeriö voi tämän luvun mukaisesti luottolaitoksen hakemuksesta peruuttaa sen toimiluvan ilman, että luottolaitos olisi asetettava selvitystilaan. Hakemuksesta on ennen sen ratkaisemista pyydetty rahoitustarkastuksen lausunto.

Hakemuksen liitteenä on oltava:

1) jäljennös luottolaitoksen yhtiökokouksen päätöksestä, jolla luottolaitos on päättänyt luopua toimiluvastaan;

2) selvitys siitä, että luottolaitoksella ei enää ole talletuksia eikä se enää harjoita liiketoimintanaan muutakaan luottolaitostoi-minnasta annetussa laissa tai sijoituspalvelu-yrityksistä annetussa laissa luvanvaraiseksi säädettyä toimintaa;

3) tilintarkastajan lausunto 2 kohdassa tarkoitettua selvityksestä; ja

4) rekisteriviranomaisen lupa toimiluvasta luopumiseen.

15 §

Päätös luottolaitoksen toimiluvasta luopu-misesta on tehtävä osakeyhtiölain 9 luvun 14 §:ssä säädettyssä järjestyksessä.

16 §

Toimiluvasta luopumiseen on saatava re-kisteriviranomaisen lupa. Lupa sovelletaan soveltuvin osin, mitä osakeyhtiölain 6 luvun 5—7 §:ssä sekä tämän lain 10 §:ssä sääde-tään. Jos samalla haetaan lupaa luottolaitok-sen jakautumiseen tai liiketoiminnan luovu-tuksen täytäntöönpanoon, kuulutus velkojille

voidaan antaa ja lupa myöntää yhteisesti sekä jakautumisen tai liiketoiminnan luovutuksen että toimiluvasta luopumisen osalta.

17 §

Valtiovarainministeriön on ilmoitettava 14 §:ssä tarkoitettu päätös rekisteröitäväksi. Toimiluvan peruuttaminen tulee voimaan, kun päätös on rekisteröity.

6 luku

Selvitystila ja konkurssi

18 §

Luottolaitoksen selvitystilaan sovelletaan, mitä osakeyhtiölaissa säädetään, jollei jäljem-pänä tässä laissa toisin säädetä.

Rekisteriviranomaisen ja tuomioistuimen on osakeyhtiölain 13 luvun 5 §:ssä tarkoitettuun määräpäivään mennessä pyydetty rahoitustarkastuksen lausunto rekisteristä pois-tamisesta tai selvitystilaan määräämisestä.

Luottolaitoksen purkamiseen ei sovelleta, mitä osakeyhtiölain 13 luvun 2 §:n 2 ja 3 momentissa ja kaupparekisterilain (129/1979) 24 §:ssä säädetään.

19 §

Valtiovarainministeriön on päättäessään luottolaitoksen toimiluvan peruuttamisesta samalla määrättävä luottolaitos selvitystilaan, jollei 5 luvun säännöksistä muuta johdu. Selvitystila alkaa, kun toimiluvan peruutta-mista ja selvitystilaan määräämistä koskeva valtiovarainministeriön päätös on tehty.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua valtiova-rainministeriön päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei muutok-senhakuviranomainen toisin määrää.

20 §

Valtiovarainministeriön tehdessä päätök-sen luottolaitoksen asettamisesta selvitysti-laan, sen on samalla valittava yksi tai useampi selvitysmies. Selvitysmiehiin sovelletaan muuten, mitä osakeyhtiölain 13 luvun 6 §:ssä säädetään. Osakeyhtiölain 13 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräästä voi ha-kea myös rahoitustarkastus sen lisäksi, mitä mainitussa lainkohdassa säädetään.

Selvitysmiesten on tehtävä osakeyhtiölain

13 luvun 9 §:ssä tarkoitettu ilmoitus rahoitustarkastukselle, talletussuojarahastolle ja, milloin selvitystila perustuu muuhun kuin 19 §:ssä tarkoitettuun päätökseen, valtiovarainministeriölle.

Selvitysmiesten on viipymättä sen jälkeen, kun valtiovarainministeriö on tehnyt päätöksen toimiluvan peruuttamisesta, kutsuttava koolle luottolaitoksen yhtiökokous päättämään toimenpiteistä luottolaitoksen sulautumisesta toiseen luottolaitokseen tai toimilupaedellytysten korjaamisesta muulla tavalla taikka luottolaitoksen purkamisesta.

Selvitysmiesten on haettava valtiovarainministeriöltä toimiluvan peruuttamista viivytyksettä sen jälkeen, kun toimiluvan edellytyksiä ei enää ole tai selvityksen tarkoituksenmukainen jatkaminen ei enää edellytä toimilupaa.

Selvitysmiesten on annettava lopputilitys sekä osakeyhtiölain 13 luvun 14 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus tiedoksi rahoitustarkastukselle.

21 §

Luottolaitos voidaan asettaa konkurssiin luottolaitoksen tai sen velkojan hakemuksesta noudattaen, mitä konkurssisäännössä (31/1868) ja jäljempänä tässä luvussa säädetään.

22 §

Velkojan hakiessa luottolaitosta konkurssiin tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava hakemuksesta valtiovarainministeriölle. Tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä enintään kuukaudella, jos valtiovarainministeriö esittää tätä koskevan pyynnön viikon kuluessa tässä momentissa tarkoitettujen ilmoituksen vastaanottamisesta.

Velkoja, jonka saaminen perustuu yksinomaan talletussuojarahastosta täysimääräisesti korvattavaan saamiseen, ei voi hakea liikepankkia konkurssiin tällaisen saamisen perusteella.

23 §

Jos liikepankin omaisuus on luovutettu konkurssiin, tallettajan ei tarvitse valvoa talletustilillä olevaa saatavaansa. Mitä tässä momentissa säädetään tallettajasta, ei sovelleta talletussuojarahastoon, jolle tallettajan

oikeudet ovat siirtyneet luottolaitostoiminnasta annetun lain 65 j §:n 7 momentin nojalla.

24 §

Luottolaitoksen velkoja on, jollei sopimusehdoista muuta johdu, velvollinen vastaanottamaan maksun myös erääntymättömästä velasta sen jälkeen, kun luottolaitos on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin. Velkoja on tällöin oikeutettu saamaan korvauksen vahingosta, joka aiheutuu sovitun koron ja sitä alhaisemman markkinakoron erotuksesta. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta kiinnitysluottopankkilain 2 §:ssä tarkoitettuihin vakuudellisiin joukkovelkakirjalainoihin.

Kun liikepankki on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, pankin on kehotettava julkisella kuulutuksella tallettajia, jotka eivät ole kymmeneen vuoteen ennen selvitystilan tai konkurssin alkamista käyttäneet pankissa olevaa tiliään, kahden vuoden kuluessa kuulutuksen antamisesta ilmoittautumaan pankille uhalla, että tilinomistaja muutoin menettää puhevaltansa luottolaitosta kohtaan. Kehotus on lisäksi lähetettävä edellä tarkoitetuille tallettajille kirjeitse pankin tiedossa olevalla osoitteella.

7 luku

Vahingonkorvausvelvollisuus

25 §

Luottolaitoksen perustajan, osakkeenomistajan, hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenen sekä toimitusjohtajan vahingonkorvausvelvollisuudesta, joka perustuu tämän lain rikkomiseen, säädetään luottolaitostoiminnasta annetussa laissa. Edellä tarkoitettuun korvausvelvollisuuteen perustuvan vahingonkorvauskanteen nostamisesta luottolaitoksen lukuun on voimassa, mitä osakeyhtiölain 15 luvun 5—7 §:ssä säädetään. Tilintarkastajan vahingonkorvausvelvollisuudesta säädetään tilintarkastuslaissa (936/1994).

Rahoitustarkastuksella on osakeyhtiölain 15 luvun 5 ja 6 §:n estämättä oikeus, jos se katsoo tallettajien edun sitä vaativan, nostaa vahingonkorvauskanne luottolaitoksen lukuun luottolaitostoiminnasta annetun lain 97 c §:ssä tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä vastaan.

8 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

26 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002 ja sillä kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annettu liikepankkilaki (1269/1990) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

27 §

Yhtiöjärjestykseen sisältyvän tämän lain vastaisen määräyksen sijasta noudatetaan tämän lain säännöksiä. Lain vastaisen yhtiöjär-

jestyksen muutos on ilmoitettava rekisteröitäväksi samalla, kun muu yhtiöjärjestyksen muutos ilmoitetaan rekisteröitäväksi, ja viimeistään kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta.

Jos lupaa osakepääoman alentamiseen, sulautumiseen tai jakautumiseen on haettu valtiovarainministeriöltä ennen tämän lain voimaantuloa, menettelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen liikepankkilain säännöksiä.

Lain 24 §:n 1 momenttia ei sovelleta ennen lain voimaantuloa syntyneisiin velkoihin.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Suvi-Anne Siimes

N:o 1502

Säästöpankkilaki

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tätä lakia sovelletaan säästöpankkeihin. Tätä lakia sovelletaan lisäksi säästöpankkiosakeyhtiöihin, niin kuin jäljempänä 6 luvussa säädetään.

Säästöpankki ja säästöpankkiosakeyhtiö ovat luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) tarkoitettuja talletuspankkeja, joiden erityistarkoituksena on säästämisen edistäminen.

2 §

Säästöpankin voi perustaa vähintään kymmenen yhteisöä tai säätiötä taikka vähintään kaksikymmentä luonnollista henkilöä. Konkursissa oleva, liiketoimintakieltoon asetettu tai vajaavaltainen ei voi olla perustajana.

Vähintään puolella perustajista tulee olla asuinpaikka tai, jos perustaja on oikeushenkilö, kotipaikka Euroopan talousalueella, jollei rahoitustarkastus myönnä pankille lupaa poiketa tästä vaatimuksesta. Lupa voidaan myöntää, jos se ei vaaranna pankin tehokasta valvontaa eikä pankin hoitamista varovaisten ja terveiden liikeperiaatteiden mukaisesti.

3 §

Säästöpankin perustamiskirjassa on mainittava:

- 1) perustajan ammatti, kansalaisuus, kotipaikka ja postiosoite;
- 2) peruspääoma;
- 3) aika, jonka kuluessa peruspääoma on maksettava; sekä
- 4) milloin ja miten pankin perustamiskokous pidetään.

4 §

Säästöpankilla on oltava säännöt, joissa on määrättävä:

- 1) pankin toiminimi;
- 2) pankin kotipaikkana oleva Suomen kunta;
- 3) peruspääoman ja mahdollisen kantarahaston suuruus taikka, milloin peruspääomaa tai kantarahastoa voidaan sääntöjä muuttamatta alentaa tai korottaa, vähimmäissuuruus ja enimmäissuuruus, jolloin vähimmäissuuruuden on oltava vähintään yksi neljäsosa enimmäissuuruudesta, sekä kantarahastosuuden nimellisarvo;
- 4) jos pankin isännät valitaan säästöpankkikokouksessa, säästöpankkikokouksen koollekutsumistapa ja kokouksessa käsiteltävät asiat;
- 5) isäntien lukumäärä, toimikausi ja

eroamisikä, isäntien vaalissa noudatettava menettely ja ehdot, joilla tallettajat sekä kantarahasto-osuuksien omistajat saavat ottaa osaa vaaliin, isäntien toimivalta, isäntien varsinaisten kokousten aika sekä kokousten kokoonkutsuja ja kutsumistapa;

6) hallintoneuvoston tehtävät, jäsenten ja mahdollisten varajäsenten lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä sekä toimikausi ja eroamisikä, jos pankilla on hallintoneuvosto;

7) hallituksen jäsenten ja mahdollisten varajäsenten lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä sekä toimikausi ja eroamisikä;

8) hallituksen jäsenen ja varajäsenen sekä toimitusjohtajan ja toimitusjohtajan sijaisen oikeus kuulua toisen liikeyrityksen hallintoon;

9) miten pankin hoidon ja hallinnon tarkastus on järjestettävä;

10) miten pankin toimipaikkojen hallinto on järjestettävä;

11) ketkä ovat oikeutetut kirjoittamaan pankin toiminimen;

12) määräaika, johon mennessä tilinpäätös on annettava tilintarkastajille;

13) tilintarkastajien ja varatilintarkastajien lukumäärä ja toimikausi; sekä

14) miten ylijäämä on pankkia purettaessa käytettävä.

5 §

Säästöpankin toimilupaa haettaessa on osoitettava, että peruspääoma on merkitty. Peruspääoman merkitseminen on tehtävä perustamiskirjaan tai merkintälistaan, joka sisältää jäljennöksen perustamiskirjasta. Merkinnän hyväksymisestä päättävät perustajat.

6 §

Säästöpankin perustamisesta päätetään perustamiskokouksessa.

Perustamiskokouksessa on:

1) perustajien esitettävä alkuperäinen perustamiskirja; sekä

2) päätettävä, milloin toimitetaan isäntien vaali, jollei asiaa koskevaa määräystä sisälly perustamiskirjaan.

7 §

Säästöpankin perustaminen on kuuden

kuukauden kuluessa perustamispäätöksen tekemisestä ilmoitettava rekisteröitäväksi niin kuin siitä on erikseen säädetty. Rekisteri-ilmoitukseen on liitettävä säästöpankin hallituksen kaikkien jäsenten vakuutus siitä, että säädetty peruspääoma on maksettu.

Jollei säästöpankkia 1 momentissa mainitussa ajassa ole ilmoitettu rekisteröitäväksi, on perustaminen rauennut. Samoin raukeaa perustaminen, jos pankin rekisteröinti on evätty. Hallituksen jäsenet vastaavat yhteisvastuullisesti merkityn peruspääoman ja kantarahaston maksetun määrän ja siitä saadun tuoton palauttamisesta sen jälkeen, kun niistä on vähennetty toimiluvan hankkimisesta ja rekisteröimisestä aiheutuneet kustannukset.

8 §

Ennen rekisteröimistä säästöpankki ei voi hankkia oikeuksia eikä tehdä sitoumuksia eikä myöskään hakea, kantaa tai vastata tuomioistuimissa tai muiden viranomaisten luona. Hallitus voi kuitenkin käyttää puhevaltaa säästöpankin perustamista ja toimilupaa koskevissa asioissa ja muuten ryhtyä toimenpiteisiin peruspääoman ja kantarahaston merkinnästä suoritettavan maksun saamiseksi.

Säästöpankin puolesta ennen sen rekisteröimistä tehdystä toimesta aiheutuneesta velvoitteesta vastaavat toimeen osallistuneet ja siitä päättäneet yhteisvastuullisesti. Vastuu perustamiskirjasta johtuvasta tai perustamiskokouksen jälkeen syntyneestä velvoitteesta siirtyy kuitenkin säästöpankille sen jälkeen, kun pankki on rekisteröity.

9 §

Säästöpankin sääntöjen muuttamisesta päättää isäntien kokous hallituksen ehdotuksesta. Ehdotus on hyväksytty, jos kokouksessa on saapuvilla vähintään kaksi kolmannesta isännistä ja nämä yksimielisesti ehdotusta muuttamatta siihen yhtyvät. Muussa tapauksessa on asia siirrettävä lopullisesti päätettäväksi uuteen, aikaisintaan kuukauden kuluttua pidettävään isäntien kokoukseen. Sääntöjen muutos, jota vähintään kaksi kolmannesta tässä kokouksessa saapuvilla olevista isännistä kannattaa, katsotaan isäntien hyväksymäksi.

Päätös sääntöjen muuttamisesta siten, että

jo annettujen kantarahasto-osuuksien osalta rajoitetaan oikeutta säästöpankin voitonjakoon, vaatii kaikkien kantarahasto-osuuden omistajien suostumuksen.

Säästöpankin sääntöjen muutos tulee voimaan, kun muutos on rekisteröity.

2 luku

Oma pääoma

10 §

Säästöpankin sidottua omaa pääomaa ovat peruspääoma ja vararahasto sekä mahdollinen arvonkorotusrahasto ja kantarahasto.

11 §

Peruspääomaa ei makseta takaisin. Peruspääomaa saadaan käyttää pankin tappioiden peittämiseen siltä osin kuin vahvistetun taseen osoittama vapaa oma pääoma, vararahasto ja tätä tarkoitusta varten olevat muut rahastot tai varaukset eivät siihen riitä.

Vararahastoa saadaan käyttää pankin tappioiden peittämiseen siltä osin kuin vahvistetun taseen osoittama voitto ja tätä tarkoitusta varten olevat muut rahastot tai varaukset eivät siihen riitä. Vararahastoa saadaan lisäksi käyttää peruspääoman ja kantarahaston korottamiseen sekä 71 §:n 1 momentissa säädettyyn lunastukseen.

Arvonkorotusrahastoa saadaan käyttää ainoastaan kantarahaston korottamiseen.

12 §

Säästöpankin peruspääomaa voidaan korottaa isäntien päätöksellä siirtämällä siihen vararahastosta enintään hallituksen esittämä määrä.

Peruspääoman korotus on ilmoitettava rekisteröitäväksi viipymättä ja viimeistään vuoden kuluessa päätöksen tekemisestä.

Peruspääoma katsotaan korotetuksi, kun korotus on rekisteröity.

13 §

Säästöpankki voi isäntien päätöksellä muodostaa kantarahaston, mikäli siitä on määräys säästöpankin säännöissä ja pankin oma pääoma on vähintään miljoona euroa.

Sääntöjen määräys tai sen muuttaminen, joka edellyttää kantarahaston rekisteröimistä

tai rekisteröidyn kantarahaston korottamista taikka alentamista, on ilmoitettava rekisteröitäväksi ja rekisteröitävä vasta samanaikaisesti kantarahaston rekisteröimisen, korottamisen tai alentamisen kanssa.

Kantarahasto jakaantuu kantarahasto-osuuksiin, joiden tulee olla samansuuruiset.

Kantarahasto voidaan maksaa takaisin ainoastaan 113 §:n 2 momentin nojalla, kun pankki puretaan, taikka kun kantarahasto-osuuden omistajalla on 71 §:n, 83 §:n 2 momentin tai 89 §:n 5 momentin nojalla oikeus kantarahasto-osuuden lunastukseen.

14 §

Säästöpankin kaikki kantarahasto-osuudet tuottavat pankissa yhtäläiset oikeudet. Säännöissä voidaan kuitenkin määrätä, että kantarahastossa on erilajisia kantarahasto-osuuksia tai että sellaisia voidaan antaa. Samalla on mainittava eri kantarahasto-osuuslajien väliset eroavuudet ja kunkin lajisten kantarahasto-osuuksien lukumäärä.

Säännöissä voidaan määrätä, että tietynlainen kantarahasto-osuus voidaan määrättyssä järjestyksessä muuntaa toisenlaiseksi kantarahasto-osuudeksi. Muuntaminen on viivytyksettä ilmoitettava rekisteröitäväksi. Kantarahasto-osuus on muunnettu, kun se on rekisteröity.

15 §

Kantarahasto-osuuden omistajalla on oikeus:

- 1) rahastoantiin 32 §:ssä säädettyllä tavalla;
- 2) voitonjakoon 41 §:ssä säädettyllä tavalla;
- 3) osallistua isäntien vaaliin 43 §:n 3 momentin mukaan, jos säästöpankin säännöissä niin määrätään;
- 4) vaatia kantarahasto-osuuden lunastusta 71 §:ssä säädettyllä tavalla;
- 5) osuuteen kantarahastosta 113 §:n mukaisesti pankkia purettaessa;
- 6) yhdessä muiden kantarahasto-osuuden omistajien kanssa saada isäntien kokous koolle 44 §:n 3 momentin mukaisesti tai asia käsiteltäväksi isäntien kokouksessa 44 §:n 4 momentin mukaisesti, jos heillä on vähintään yksi kymmenesosa kaikista kantarahasto-osuuksista;
- 7) moittia pankin isäntien päätöstä 59 §:ssä säädettyissä tapauksissa; sekä

8) moittia säästöpankin lopputilitystä 115 §:ssä säädettyissä tapauksissa.

16 §

Kantarahasto-osuuden merkitsijälle on annettava nimetylle henkilölle asetettu kantarahastotodistus, joka voi koskea useita kantarahasto-osuuksia. Kantarahastotodistus voidaan antaa ainoastaan kantarahasto-osuusluetteloon merkitylle kantarahasto-osuuden omistajalle. Kantarahastotodistusta ei saa antaa ennen kuin kantarahasto tai sen korotus on rekisteröity ja täysi maksu kantarahasto-osuudesta on suoritettu.

Kantarahastotodistuksessa on mainittava säästöpankin toiminimi, kantarahastotodistuksen laji, järjestysnumero sekä kantarahasto-osuuden nimellisarvo. Kantarahastotodistuksen tulee olla päivätty ja hallituksen tai hallituksen siihen valtuuttaman henkilön allekirjoittama. Allekirjoitus saadaan suorittaa painamalla tai muulla siihen verrattavalla tavalla.

Kantarahasto-osuuden omistajan pyynnöstä hallituksen tulee kohtuullista maksua vastaan toimittaa kantarahastotodistuksen jakaminen taikka kantarahastotodistuksien yhdistäminen.

17 §

Ennen kantarahastotodistuksen antamista säästöpankki voi antaa nimetylle henkilölle asetetun väliaikaistodistuksen, joka koskee oikeutta yhteen tai useampaan kantarahasto-osuuteen ja joka sisältää ehdon kantarahastotodistuksen antamisesta ainoastaan väliaikaistodistuksen palauttamista vastaan. Todistukseen on pyynnöstä tehtävä merkintä kantarahasto-osuudesta suoritetuista maksuista.

18 §

Kantarahasto-osuus voidaan rajoituksitta luovuttaa ja hankkia. Sen jälkeen kun kantarahaston korottamisesta on tehty päätös, voidaan erikseen luovuttaa oikeus merkitä uusia kantarahasto-osuuksia.

Säästöpankki tai sen tytäryritys ei saa vastiketta vastaan hankkia toisen säästöpankin kantarahasto-osuuksia eikä omia tai emopankin kantarahasto-osuuksia. Tämän kiellon vastainen sopimus on pätemätön.

Mitä 2 momentissa ja luottolaitostoimin-

nasta annetun lain 24 a §:ssä säädetään, ei estä säästöpankkia sen vastaanottaessa osakeyhtiön 60 §:n 3 momentin mukaisesti sulautumisen nojalla hankkimasta tai ottamasta pankiksi osakeyhtiöön kuuluvaa kantarahasto-osuutta tai lunastamasta kantarahasto-osuutta 71 §:n 1 momentin mukaisesti taikka huutokaupasta ostamasta säästöpankin saamisesta ulosmitattua kantarahasto-osuutta. Säästöpankin hankkima kantarahasto-osuus on, jolle sitä ole mitätöity kantarahastoa alentamalla, myytävä niin pian kuin se voi tappiota tapahtua. Osakeyhtiön vastaanottamisen yhteydessä tai 71 §:n mukaisesti hankittu kantarahasto-osuus on kuitenkin myytävä viimeistään kahden vuoden kuluessa saannosta.

19 §

Milloin kantarahastotodistus tai väliaikaistodistus luovutetaan tai pantataan, on vastavasti sovellettava, mitä velkakirjalain (622/1947) 13, 14 ja 22 §:ssä säädetään juoksevista velkakirjoista. Mainittuja säännöksiä sovellettaessa on se, jolla kantarahastotodistus tai väliaikaistodistus on hallussaan ja joka asiakirjaan säästöpankin toimesta tehdyn merkinnän mukaan on omistajana merkitty kantarahasto-osuusluetteloon, rinnastettava siihen, jolla velkakirjalain 13 §:n 2 momentin mukaan edellytetään olevan velkakirjan osoittama oikeus.

20 §

Säästöpankin hallituksen on pidettävä luetteloa pankin kaikista kantarahasto-osuuksista (*kantarahasto-osuusluettelo*). Luetteloon merkitään kantarahasto-osuudet numerojärjestyksessä, niiden antamispäivä sekä omistajan täydellinen nimi, ammatti, kansalaisuus ja postiosoite.

Kantarahasto-osuuksien omistajista on pidettävä aakkosellista luetteloa (*kantarahasto-osuusomistajaluettelo*), jonka tulee sisältää 1 momentissa mainitut henkilötiedot sekä tieto kunkin omistamien kantarahasto-osuuksien lukumäärästä.

Jos kantarahastossa on erilaisia kantarahasto-osuuksia, kantarahasto-osuusluettelosta tulee ilmetä, mihin lajiin kukin kantarahasto-osuus kuuluu.

Kantarahasto-osuusluettelo ja kantarahasto-osuusomistajaluettelo on pidettävä säästö-

pankin pääkonttorissa jokaisen nähtävänä. Jokaisella on, korvattuun pankin kulut, oikeus saada jäljennös kantarahasto-osuusluettelosta ja kantarahasto-osuusomistajaluettelosta tai niiden osasta.

21 §

Kantarahastotodistuksen saajan säästöpankille ilmoittama saanto, josta on esitetty luotettava selvitys samoin kuin selvitys säädetyn varainsiirtoveron suorittamisesta, sekä muu kantarahasto-osuusluetteloon merkittyä seikkaa koskeva pankille ilmoitettu muutos on viivytyksettä merkittävä kantarahasto-osuusluetteloon ja kantarahasto-osuusomistajaluetteloon. Merkintä on päivättävä.

Jos kantarahastotodistuksen viimeinen luovutus on merkitty kantarahastotodistukseen tai väliaikaistodistukseen avoimella siirrolla, on kantarahastotodistukseen tai väliaikaistodistukseen merkittävä uuden omistajan nimi ennen kuin saanto merkitään luetteloihin. Pankille esitettyyn kantarahastotodistukseen tai väliaikaistodistukseen on merkittävä todistus merkitsemisestä ja sen päivämäärästä.

Säästöpankin suorittama voitto-osuuden maksu ja uuden kantarahastotodistuksen antaminen on pätevä, jos se on tehty kantarahasto-osuusluetteloon merkitylle omistajalle tai oikeudenhaltijalle paitsi, jos pankki tiesi tai sen olisi pitänyt tietää maksun tai kantarahastotodistuksen luovutuksen tapahtuvan väärälle henkilölle.

22 §

Kantarahastotodistuksen saajalla ei ole oikeutta käyttää sen omistajalle säästöpankissa kuuluvia oikeuksia ennen kuin hänet on merkitty kantarahasto-osuusluetteloon tai hän on pankille ilmoittanut saantonsa ja esittänyt siitä selvityksen.

Säästöpankin on pyynnöstä merkittävä kantarahasto-osuusluetteloon jokainen, joka asiakirjalla osoittaa hänellä olevan panttauksen, toimeksiannon tai muun seikan nojalla oikeus säästöpankista jaettavaan voittoon taikka uusiin kantarahasto-osuuksiin kantarahastoa korotettaessa. Merkintä on poistettava, kun oikeuden näytetään lakaneen.

23 §

Jos kantarahasto-osuuden omistajalle suo-

ritetaan 113 §:n 2 momentin nojalla maksu kantarahasto-osuudelle tulevasta jako-osuudesta, kantarahastotodistukseen on viivytyksettä tehtävä siitä merkintä. Samoin kantarahastotodistukseen on tehtävä merkintä, milloin kantarahastotodistus on mitätöity tai sen nimellisarvoa on korotettu tai alennettu maksua suorittamatta.

Jos kantarahastotodistus kuolettamisen yhteydessä on annettu toisen sijaan, on kantarahastotodistuksessa siitä mainittava.

24 §

Jos kantarahastotodistus tämän lain mukaan on varustettava merkinnällä tai jos se on isäntien kokouksen kantarahastotodistuksia koskevan päätöksen perusteella vaihdettava kahteen tai useampaan kantarahastotodistukseen, säästöpankki voi pidättää sille tulevan osuuden voitosta, kunnes kantarahastotodistus on sanottua tarkoitusta varten esitetty.

25 §

Kantarahastoa voidaan korottaa merkitsemällä maksullisia kantarahasto-osuuksia tai korottamalla niiden nimellisarvoa maksua vastaan (*uusmerkintä*) taikka antamalla kantarahasto-osuuksia tai korottamalla niiden nimellisarvoa maksutta (*rahastoanti*).

26 §

Kantarahaston korottamisesta päättää hallituksen ehdotuksesta 9 §:ssä säädettyssä järjestyksessä isäntien kokous. Uusmerkintää koskevassa päätöksessä on mainittava:

- 1) määrä, jolla kantarahastoa korotetaan, tai korotuksen vähimmäis- ja enimmäismäärä;
- 2) minkä lajisia uudet kantarahasto-osuudet ovat, jos pankissa on tai voi olla erilaisia kantarahasto-osuuksia;
- 3) kenellä on oikeus merkitä kantarahasto-osuuksia;
- 4) merkintäaika sekä se lyhyempi aika, vähintään kuukausi merkintäajan alkamisesta, jonka kuluessa kantarahasto-osuuksien merkintään oikeutettu voi käyttää oikeuttaan;
- 5) kantarahasto-osuuden nimellisarvo ja kantarahasto-osuudesta maksettava määrä;
- 6) aika, jonka kuluessa kantarahasto-osuudet on maksettava; sekä
- 7) peruste, jonka mukaan tarjotaan merkittäviksi ne kantarahasto-osuudet, joiden osalta

oikeutta ei ole määrääjassa käytetty, ja peruste, jonka mukaan kantarahasto-osuudet ylimerkinnän tapahtuessa annetaan, jollei säästöpankin hallitukselle anneta oikeutta päättää näistä seikoista.

Jos korotuspäätös sisällöltään poikkeaa siitä, mitä kokouskutsussa on mainittu, on niille, joilla päätöksen mukaan on oikeus kantarahasto-osuuksien merkintään, viivytyksettä ilmoitettava päätöksestä sillä tavoin kuin kutsu isäntien kokoukseen toimitetaan. Samalla on ilmoitettava, kuinka on meneteltävä, jos oikeutta halutaan käyttää. Merkintäaika ei ala ennen kuin ilmoittaminen on tapahtunut.

Hallituksen ehdotus kantarahaston korotuspäätökseksi on pidettävä säästöpankin pääkonttorissa nähtävänä vähintään viikon ajan ennen isäntien kokousta sekä asetettava nähtäväksi isäntien kokouksessa. Ehdotuksessa on mainittava se määrä, jolla kantarahastoa korotetaan.

Ehdotukseen on liitettävä, jollei kokouksessa käsitellä tilinpäätöstä, seuraavat asiakirjat:

1) jäljennökset viimeistä tilinpäätöstä koskevista asiakirjoista varustettuna merkinnöin voittoa tai tappiota koskevasta säästöpankin isäntien kokouksen päätöksestä;

2) hallituksen selostus tilinpäätöksen antamisen jälkeen sattuneista pankin asemaan olennaisesti vaikuttavista tapahtumista; sekä

3) tilintarkastajien ja, jos pankilla on hallintoneuvosto, tämän lausunto selostuksesta.

Kantarahaston korotus on ilmoitettava rekisteröitäväksi viipymättä ja viimeistään vuoden kuluessa päätöksen tekemisestä. Rekisteri-ilmoitukseen on liitettävä pankin hallituksen kaikkien jäsenten vakuutus siitä, että rekisteröitävästä korotuksesta maksettu määrä on pankin hallussa, sekä sitä koskeva tilintarkastajien todistus.

Rekisteröimisen edellytyksenä on, että korotus on korotuspäätöksen mukainen ja että korotusmäärä on kokonaan maksettu säästöpankille.

Kantarahasto katsotaan korotetuksi, kun korotus on rekisteröity.

27 §

Kantarahasto-osuuksien merkintä on tehtävä merkintälistaan, joka sisältää kantarahas-

ton korottamista koskevan päätöksen. Jäljennökset säästöpankin säännöistä sekä 26 §:n mukaan nähtäväksi asetetuista asiakirjoista on liitettävä merkintälistaan tai pidettävä merkitsijöiden nähtävänä listassa mainitussa paikassa.

28 §

Kantarahasto-osuuksista maksettava määrä ei saa olla kantarahasto-osuuden nimellisarvoa pienempi. Maksu on suoritettava rahana.

Korotettaessa kantarahastoa uusmerkinnöin saadaan uudet kantarahasto-osuudet merkitä nimellisarvoa alempaan arvoon edellyttäen, että kantarahastoon siirretään vararahastosta tai muusta tätä tarkoitusta varten olevasta rahastosta uusien kantarahasto-osuuksien yhteenlasketun nimellisarvon ja kantarahasto-osuuksista maksettavan määrän erotus. Milloin erotus on enemmän kuin neljäsosa uusien kantarahasto-osuuksien nimellisarvosta, on päätös pätevä vain, jos se on tehty 9 §:ssä säädetyssä järjestyksessä.

Kantarahasto-osuuksista saatu nimellisarvon ylittävä määrä on siirrettävä vararahastoon.

29 §

Jollei kantarahasto-osuudesta maksettavaa määrää suoriteta ajoissa ja viimeistään kuukauden kuluessa hallituksen antamasta maksukehottuksesta, hallitus voi julistaa kantarahasto-osuuden menetetyksi. Maksukehotus, josta on ilmentävä laiminlyönnin seuraamus, on lähetettävä maksuvelvolliselle, jos tämän osoite on säästöpankin tiedossa. Muussa tapauksessa kehotus on julkaistava pankin kotipaikalla leviävässä sanomalehdessä.

Hallitus voi antaa menetetyksi julistetun kantarahasto-osuuden maksuvelvollisuksiineen jollekin toiselle tai, jos kantarahaston perustamista tai korottamista ei ole rekisteröity, mitätöidä sen.

Jos kantarahasto-osuus julistetaan menetyksi taikka uudeltakaan merkitsijältä ei saada täyttä maksua, menetetyksi julistetun kantarahasto-osuuden merkitsijän on suoritettava säästöpankille korvaukseksi kymmenesosa kantarahasto-osuuden täydestä maksusta.

30 §

Jollei kantarahaston korotuspäätöksen mu-

kaista vähimmäismäärää kantarahasto-osuuksia ole merkintäajan kuluessa merkitty, on korotuspäätös rauennut. Niin ikään raukeaa sellainen säästöpankin sääntöjen muutosta koskeva päätös, joka on tehty edellytyksin, että kantarahastoa korotetaan. Merkityistä kantarahasto-osuuksista maksettu määrä on tällöin heti palautettava.

31 §

Jollei ilmoitusta kantarahaston korottamisesta ole tehty 26 §:ssä säädettyssä ajassa tai jos rekisteröiminen on evätty, on noudatettava, mitä 30 §:ssä säädetään.

Kantarahasto-osuudet tuottavat oikeuden voitonjakoon ja muun oikeuden säästöpankissa siitä päivästä, jona korottaminen rekisteröidään, jollei korottamispäätöksessä toisin määrätä. Tämä oikeus alkaa kuitenkin viimeistään vuoden kuluttua rekisteröimisestä.

32 §

Rahastoantiin voidaan käyttää vararahastoa, arvonkorotusrahastoa tai muita tätä tarkoitusta varten olevia rahastoja.

Rahastoantia koskevassa päätöksessä on mainittava määrä, joka 1 momentin mukaisesti siirretään kantarahastoon, uusien kantarahasto-osuuksien lukumäärä ja laji, sekä milloin kantarahasto-osuuksien nimellisarvoa korotetaan, kantarahastotodistusten uusi nimellisarvo.

33 §

Jos se, jolla rahastoannin perusteella on oikeus saada uusi kantarahastotodistus, ei ole viiden vuoden kuluessa korottamispäätöksen rekisteröimisestä vaatinut kantarahastotodistusta, säästöpankki voi kehottaa häntä ottamaan kantarahastotodistuksen vastaan uhalla, että hän muuten menettää sen. Kehotus on lähetettävä kantarahastotodistukseen oikeutetulle, jos hänen nimensä ja osoitteensa on pankin tiedossa, sekä julkaistava pankin kotipaikalla leviävässä sanomalehdessä. Jollei kantarahastotodistukseen oikeutettu ilmoitautu vuoden kuluessa kehotuksesta, voidaan uusi kantarahastotodistus myydä hänen lukuunsa julkisella huutokaupalla tai arvopaperipörssin välityksellä. Myynnin tapahduttua kantarahastotodistukseen oikeutetulla on ainoastaan oikeus siitä kertyneisiin varoihin sen

jälkeen, kun niistä on vähennetty kehotuksesta ja myymisestä aiheutuneet kulut. Varat, joita ei ole nostettu neljän vuoden kuluessa myynnistä, siirtyvät pankille.

34 §

Isäntien kokous tai sen valtuuttamana hallintoneuvosto voi päättää velkakirjalainan ottamisesta ehdoin, että lainan antajilla on oikeus vaihtaa velkakirjansa kokonaan tai osittain säästöpankin kantarahasto-osuuksiin (*vaihtovelkakirjat*) taikka oikeus merkitä maksullisia uusia kantarahasto-osuuksia (*optiolaina*). Viimeksi mainitussa tapauksessa voidaan määrätä, että lainan antajat saavat 16 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla allekirjoitetun erityisen todistuksen, joka sisältää merkinnän ehdot sekä määräyksen siitä, että todistus on luovutettava säästöpankille kantarahasto-osuuksia merkittäessä (*optiotodistus*).

35 §

Lainan ottamista koskevassa päätöksessä on mainittava lainan määrä tai enimmäismäärä, velkakirjojen vaihdon tai kantarahasto-osuuksien merkinnän aika ja ehdot sekä velkakirjojen omistajien tai opintotodistusten haltijoiden oikeudet siinä tapauksessa, että kantarahaston pääomaa ennen velkakirjojen vaihtoa tai kantarahasto-osuuksien merkintää korotetaan tai alennetaan taikka uusi vaihtovelkakirja- tai optiolaina lasketaan liikeseen taikka säästöpankki puretaan tai lakkaa sulautumisen kautta. Muutkin lainaehdot on mainittava päätöksessä, jollei niistä määräämistä jätetä hallituksen tehtäväksi.

Mitä 26 ja 27 §:ssä säädetään, on soveltuvin osin noudatettava lainojen ottamista koskevan ehdotuksen esittämiseen ja isäntien kokouksen päätökseen.

Velkakirjojen vaihtamisen ehtoja ei saa määrätä sellaisiksi, että velkakirjoista maksettava määrä on pienempi kuin niiden kantarahasto-osuuksien yhteinen nimellisarvo, joihin velkakirjat voidaan vaihtaa, paitsi jos erotus katetaan vaihdon yhteydessä suoritettavalla maksulla.

36 §

Optiolainan ehtojen mukainen uusien kantarahasto-osuuksien merkintä on tehtävä mer-

kintälistaan, joka sisältää lainan ottamista koskevan isäntien kokouksen päätöksen. Jäljennökset säännöistä ja viimeistä tilinpäätöstä koskevista asiakirjoista varustettuna merkin­nön voittoa tai tappiota koskevasta isäntien kokouksen päätöksestä tulee olla liitettynä merkintälistaan tai on pidettävä merkitsijöiden nähtävänä listassa mainitussa paikassa.

Mitä edellä 28—30 §:ssä säädetään, on vastaavasti sovellettava kantarahasto-osuuk­sien maksamiseen.

37 §

Lainan merkintäajan päätyttyä säästöpan­kin tulee viivytyksettä ilmoittaa rekisteröitä­väksi määrä, jolla kantarahastoa voidaan velkakirjoja vaihtamalla tai uusmerkinnällä korottaa, sekä aika, jonka kuluessa velkakir­jojen vaihto tai kantarahasto-osuuksien mer­kintä voi tapahtua.

Vaihdolle tai kantarahasto-osuuksien mer­kinnälle määrätyn ajan päätyttyä on viivy­tyksettä ilmoitettava rekisteröitäväksi, kuinka monta kantarahasto-osuutta on annettu vel­kakirjoja vastaan tai merkitty optiolainan ehtojen mukaisesti. Jos vaihtoaika tai kanta­rahasto-osuuksien merkintäaika on pitempi kuin yksi vuosi, ilmoitus on tehtävä viivy­tyksettä sellaisen tilikauden päättymisen jäl­keen, jonka aikana velkakirjoja on vaihdettu tai kantarahasto-osuuksia on merkitty.

Rekisteröimisen edellytyksenä on velkakir­jojen vaihtamisen osalta, että säästöpankki on saanut vähintään ilmoitettujen kantarahasto­osuuksien yhteenlaskettua nimellisarvoa vas­taavan määrän, ja uusmerkinnän osalta, että uusista kantarahasto-osuuksista on maksettu täysi määrä. Rekisteri-ilmoitukseen on liitet­tävä säästöpankin hallituksen kaikkien jäsen­ten vakuutus siitä, että rekisteröitävästä ko­rotuksesta maksettu määrä on säästöpankin hallussa. Ilmoitukseen on myös liitettävä säästöpankin tilintarkastajien todistus siitä, että edellä olevia maksuja koskevia säännök­siä on noudatettu.

Kantarahasto on korotettu ilmoitettujen kantarahasto-osuuksien yhteenlasketulla ni­mellisarvolla, kun korotus on rekisteröity.

38 §

Kantarahastotodistusta ei saa antaa ennen kuin korotus on rekisteröity 37 §:n 4 momen­tin mukaisesti.

Uudet kantarahasto-osuudet tuottavat oi­keuden voitonjakoon ja muun oikeuden sääs­töpankissa siitä päivästä, jona korotus 37 §:n 4 momentin mukaisesti rekisteröidään, jollei lainan ehoissa ole muuta määrätty. Sellainen oikeus alkaa kuitenkin viimeistään vuoden kuluttua vaihdosta tai siitä, kun kantarahasto­osuudet on täysin maksettu.

39 §

Peruspääoman ja kantarahaston alentami­seen sovelletaan soveltuvin osin, mitä edellä 26 §:ssä säädetään. Alentamispäätös on päte­vä vain, mikäli alentamismäärä ei riitä sel­laisen vahvistetun taseen mukaisen tappion peittämiseksi, johon varaukset, vapaa oma pääoma ja vararahasto eivät riitä.

Kantarahaston alentaminen toteutetaan alentamalla kantarahasto-osuuksien nimel­lisarvoa. Sääntöjä on vastaavasti muutettava.

40 §

Päätös peruspääoman, vararahaston ja kan­tarahaston alentamisesta vahvistettujen tappi­oiden kattamiseksi on ilmoitettava rekisteröi­täväksi kuukauden kuluessa tai se raukeaa.

Alennettaessa peruspääomaa, vararahastoa tai kantarahastoa vahvistetun tappion katta­miseksi, alentamisen rekisteröimistä seuraa­van kolmen vuoden aikana voitonjaosta saa­daan päättää vain rekisteriviranomaisen lu­valla, jollei edellä mainittuja oman pääoman eriä ole yhteensä korotettu vähintään alenta­mismäärällä. Rekisteriviranomaisen luvasta on soveltuvin osin voimassa, mitä 73 §:n 3 momentissa ja 74 §:ssä säädetään. Mitä mainituissa lainkohdissa säädetään velkojista, ei tätä momenttia sovellettaessa sovelleta tallettajiin.

41 §

Säästöpankin voittona saadaan, jollei 40 §:n 2 momentista taikka luottolaitostoi­minnasta annetun lain 38 §:stä tai 81 §:stä muuta johdu, jakaa kantarahasto-osuuksille ja pääomalainoille enintään hallituksen esittä­mä määrä, joka ei ylitä viimeksi kuluneelta tilikaudelta vahvistetun taseen mukaisen voi­ton ja säästöpankin muun vapaan oman pääoman yhteenlaskettua määrää, vähennet­tyinä taseen osoittamalla tappiolla, muilla 2 momentissa tarkoitetuilla jakokelvottomilla

erillä, määrällä, jolla säästöpankin tilinpäätöksessä tehty, kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 15 §:ssä tarkoitetut varaukset sekä tehtyjen ja suunnitelman mukaisten poistojen erotus on tilinpäätöksessä merkitty vapaaseen omaan pääomaan, sekä määrällä, joka lain tai sääntöjen mukaan on merkittävä vararahastoon tai muuten jätettävä jakamatta. Kantarahasto-osuuksille voidaan voitto-osuutena jakaa vain voittoa ja muuta vapaata omaa pääomaa, joka on syntynyt kantarahaston muodostamisen jälkeen.

Siitä osasta säästöpankin voittoa, jota ei käytetä vararahaston korottamiseen, voiton jakamiseen kantarahasto-osuuksille tai pääomalainoille tai jätetä säästöpankin vapaaseen omaan pääomaan, voidaan varoja isäntien päätöksellä hallituksen esittämää määrää ylittämättä käyttää säästäväisyyden edistämiseen tai muihin yleishyödyllisiin tarkoituksiin. Voittovaroja ei kuitenkaan ilman rahoitustarkastuksen suostumusta saa käyttää tässä momentissa tarkoitettuihin säästäväisyyttä edistäviin tai yleishyödyllisiin tarkoituksiin ennen kuin säästöpankin luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 luvussa säädetystä vakuusrahastosta saama avustuslaina on korkoineen maksettu takaisin.

Säästöpankin, joka on konsernin emoyritys, voittona ei saa siitä huolimatta, että voitonjako olisi 1 ja 2 momentin nojalla sallittu, jakaa määrää, joka ylittää viimeksi kuluneelta tilikaudelta vahvistetun konsernitaseen mukaisen voiton ja konsernin muun vapaan oman pääoman yhteenlasketun määrän, vähennettynä konsernitaseen osoittamalla tappiolla, muilla 2 momentissa tarkoitetuilla jakokelvottomilla erillä, määrällä, jolla konserniin kuuluvien yritysten tilinpäätöksissä tehty, kirjanpitolain 5 luvun 15 §:ssä tarkoitetut varaukset sekä tehtyjen ja suunnitelman mukaisten poistojen erotus on konsernitilinpäätöksessä merkitty vapaaseen omaan pääomaan, sekä määrällä, joka lain tai sääntöjen mukaan on merkittävä vararahastoon tai muuten jätettävä jakamatta.

3 luku

Hallinto

42 §

Säästöpankin hallintoa hoitavat isännät,

jotka ovat tallettajien ja mahdollisten kantarahasto-osuuden omistajien edustajia, sekä hallitus ja toimitusjohtaja. Lisäksi säästöpankissa voi olla hallintoneuvosto.

Isännät valitsevat hallituksen, joka valitsee toimitusjohtajan. Mikäli säästöpankilla on hallintoneuvosto, isännät valitsevat hallintoneuvoston, joka valitsee hallituksen ja sen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä, jos säännöissä on niin määrätty, toimitusjohtajan.

Vähintään puolella hallituksen jäsenistä ja toimitusjohtajalla on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella, jollei rahoitustarkastus myönnä pankille lupaa poiketa tästä vaatuksesta. Lupa voidaan myöntää, jos se ei vaaranna pankin tehokasta valvontaa eikä pankin hoitamista varovaisten ja terveiden liikeperiaatteiden mukaisesti. Vajaavaltainen taikka konkurssissa tai liiketoimintakiellossa oleva ei voi olla isäntänä, hallintoneuvoston tai hallituksen jäsenenä eikä toimitusjohtajana.

Mitä tässä laissa säädetään hallituksen jäsenestä ja toimitusjohtajasta, on vastaavasti sovellettava hallituksen varajäsenen ja toimitusjohtajan sijaiseen.

43 §

Säästöpankin isännät valitaan pankin säännöissä määrättyllä tavalla säästöpankkikokouksessa, isäntien kokouksessa tai postiaänestyksellä.

Tallettajilla, jotka täyttävät 4 §:n 5 kohdan mukaan säännöissä määrättävät ehdot, on aina äänioikeus isäntiä valittaessa. Tallettajalla on yksi ääni.

Kantarahasto-osuuden omistajille voidaan pankin säännöissä antaa oikeus osallistua isäntien vaaliin. Jos äänioikeus annetaan, on kantarahasto-osuuden omistajalla yksi ääni, jollei säännöissä ole annettu oikeutta käyttää enemmän ääniä.

Säästöpankin isäntiä on oltava vähintään kaksitoista. Isännän toimikausi on määrättävä enintään kuudeksi vuodeksi ja se on järjestettävä niin, että samalla kertaa joutuu erovuoroon enintään puolet isännistä. Isäntä ei saa olla saman pankin hallintoneuvoston tai hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja.

Enemmistön pankin isännistä on valittaessa oltava pankin äänivaltaisia tallettajia.

Säästöpankin erovuoroon joutunut isäntä pysyy toimessaan, kunnes hänen tilalleen on laillisesti valittu uusi. Jos isäntä ennen toimikautensa päättymistä eroaa tai kuolee taikka menettää kelpoisuutensa, on hänen tilalleen hänen toimikautensa loppuajaksi isäntien vaalia seuraavan kerran toimitettaessa valittava uusi isäntä.

44 §

Säästöpankin isäntien on valittava keskuudestaan vuodeksi kerrallaan puheenjohtaja ja vähintään yksi varapuheenjohtaja. Isäntien on kokoonnuttava varsinaiseen kokoukseen ainakin kerran vuodessa.

Kutsu isäntien kokoukseen on toimitettava aikaisintaan neljä viikkoa ja, jollei säännöissä ole määrätty pitempää aikaa, viimeistään viikkoa ennen kokousta. Jos päätöksen tekeminen isäntien kokouksessa käsiteltävässä asiassa siirretään jatkokokoukseen, on siihen toimitettava eri kutsu, jos kokous pidetään myöhemmin kuin neljän viikon kuluttua. Jos sääntöjen mukaan päätöksen pätevyyden edellytyksenä on, että päätös tehdään kahdessa isäntien kokouksessa, ei kutsua jälkimmäiseen kokoukseen saa toimittaa ennen kuin edellinen kokous on pidetty. Kutsussa on mainittava edellisessä kokouksessa tehty päätös.

Ylimääräinen isäntien kokous on pidettävä, kun isäntien puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, pankin hallintoneuvosto tai hallitus pitää sitä tarpeellisenä taikka kun pankin tilintarkastaja tai kolmannes isännistä tai vähintään isäntien lukumäärän kolmannesta vastaava määrä isäntiä valittaessa äänioikeutettuja tallettajia taikka kantarahasto-osuuksien omistajat, joilla on vähintään yksi kymmenesosa kaikista kantarahasto-osuuksista, kirjallisesti hallitukselta sitä vaativat ilmoittamansa asian käsittelyä varten. Kokouskutsu on toimitettava 14 päivän kuluessa siitä, kun tallettajat tai kantarahasto-osuuden omistajat ovat esittäneet vaatimuksen. Jollei kutsua ole sanotussa ajassa toimitettu, lääninhallituksen tulee tallettajan tai kantarahasto-osuuden omistajan hakemuksesta oikeuttaa hakija kutsumaan kokous koolle pankin kustannuksella.

Edellä 3 momentissa tarkoitetuilla tallettajilla tai kantarahasto-osuuden omistajilla on oikeus saada haluamansa asia isäntien koko-

uksen käsiteltäväksi, jos sitä kirjallisesti vaaditaan hallitukselta niin hyvissä ajoin, että asia voidaan sisällyttää kokouskutsuun.

45 §

Säästöpankin isäntien kokous on päätösvaltainen, kun vähintään kolmannes isännistä ja ainakin kuusi isäntää on paikalla.

Isäntien kokouksen päätökseksi tulee, jollei tämän lain tai sääntöjen mukaan vaadita määränemmistöä, se mielipide, jota enemmän kuin puolet läsnäolevista kannattaa tai, äänten mennessä tasan, johon puheenjohtaja yhtyy. Vaaleissa katsotaan valituksi se, joka saa eniten ääniä. Isäntien kokous voi kuitenkin ennen vaalia päättää, että valituksi tulee se, joka saa enemmän kuin puolet annetuista äänistä. Äänten mennessä tasan ratkaistaan vaali arvalla.

Säästöpankin isäntä saa ainoastaan henkilökohtaisesti käyttää puhe- ja äänivaltaansa isäntien kokouksessa.

46 §

Säästöpankin isäntien tehtävänä on valvoa, että pankkia hoidetaan asiantuntevasti ja huolellisesti lain ja sääntöjen mukaisesti.

Säästöpankin isäntien on, jollei asia 48 §:n mukaan kuulu hallintoneuvostolle:

- 1) valittava ja vapautettava hallintoneuvoston tai hallituksen jäsenet;
- 2) valittava vuosittain tilintarkastajat;
- 3) määrättävä isäntien, hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenten sekä tilintarkastajien palkkiot;
- 4) vahvistettava pankin toimintaa koskevat yleiset ohjeet asioissa, jotka ovat laajakantoisia ja periaatteellisesti tärkeitä;
- 5) vahvistettava hallintoneuvoston ja hallituksen päätösten kirjaamista koskevat ohjeet;
- 6) päätettävä hallituksen esityksestä kantarahaston perustamisesta;
- 7) päätettävä hallituksen esityksestä voiton jakamisesta kantarahasto-osuuksille;
- 8) päätettävä hallituksen esityksestä kantarahastoannin toteuttamisesta;
- 9) käsiteltävä pankin toimintakertomus, vahvistettava pankin tuloslaskelma ja tase sekä mahdollinen konsernitilinpäätös samoin kuin päätettävä toimenpiteistä, joihin vahvis-

tetun taseen tai emopankissa konsernitaseen mukainen voitto tai tappio antaa aiheen;

10) päätettävä vastuuvapaudesta hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenille ja toimitusjohtajalle; sekä

11) käsiteltävä muut hallituksen esittämät asiat.

47 §

Säästöpankin säännöissä voidaan määrätä asetettavaksi hallintoneuvosto. Hallintoneuvostossa on oltava vähintään viisi jäsentä. Hallintoneuvoston on valittava keskuudestaan vuodeksi kerrallaan puheenjohtaja ja vähintään yksi varapuheenjohtaja.

Hallintoneuvoston jäseneltä ja varajäseneltä on ennen valintaa saatava päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään.

48 §

Hallintoneuvoston on valvottava hallituksen ja toimitusjohtajan hoitamaa säästöpankin hallintoa ja annettava isäntien kokoukselle lausuntonsa tilinpäätöksestä ja tilintarkastuskertomuksesta. Hallituksen ja toimitusjohtajan on annettava hallintoneuvostolle ja sen jäsenelle ne tiedot, joita nämä pitävät tarpeellisina tehtävänsä hoitamiseksi. Hallintoneuvoston jäsenen on pyydettävä tiedot hallintoneuvoston kokouksessa. Säännöissä voidaan määrätä, että hallintoneuvosto päättää asioista, jotka koskevat toiminnan huomattavaa supistamista tai laajentamista taikka säästöpankin organisaation olennaista muuttamista. Hallintoneuvosto voi antaa hallitukselle ohjeita asioissa, jotka ovat laajakantoisia tai periaatteellisesti tärkeitä.

Hallintoneuvoston on valittava hallitus ja määrättävä hallituksen jäsenten palkkio, jollei säännöissä ole toisin määrätty. Säännöissä voidaan myös määrätä, että hallintoneuvosto ottaa toimitusjohtajan ja muut ylimpään johtoon kuuluvat henkilöt sekä päättää heidän palkkaeduistaan. Hallintoneuvoston oikeudesta vaatia isäntien kokouksen koollekutsumista sekä kutsua koolle isäntien kokous säädetään 44 §:ssä. Hallintoneuvostolle ei saa antaa muita kuin tässä laissa mainittuja tehtäviä.

Isäntä, hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja eivät saa kuulua hallintoneuvostoon. Muutoin on hallintoneuvostosta, sen jäsenistä ja vara-

jäsenistä soveltuvin osin noudatettava, mitä 49 §:n 2—4 momentissa, 52 §:n 2 ja 3 momentissa ja 53 §:ssä säädetään hallituksesta, sen jäsenistä ja varajäsenistä.

49 §

Säästöpankin hallituksessa on oltava vähintään kolme jäsentä. Hallituksen jäsenen toimikausi on määrättävä säännöissä. Toimikausi voi olla joko määräaikainen tai toistaiseksi jatkuva. Toimikausi päättyy uuden jäsenen valinnasta päättävän kokouksen päättyessä, jollei säännöissä toisin määrätä tai uutta jäsentä valittaessa toisin päätetä. Hallituksen jäseneltä ja varajäseneltä on ennen valintaa saatava päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään.

Säästöpankin hallituksen on valittava keskuudestaan vuodeksi kerrallaan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, jollei säännöissä ole toisin määrätty tai hallitusta valittaessa toisin päätetty. Äänten mennessä hallituksessa tasan puheenjohtaja valitaan arvalla. Säästöpankin toimitusjohtaja saa olla hallituksen puheenjohtaja vain, jos pankilla on hallintoneuvosto.

Puheenjohtajan tulee huolehtia siitä, että hallitus kokoontuu tarvittaessa. Puheenjohtajan on kutsuttava hallitus koolle, jos hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja sitä vaatii. Toimitusjohtajalla on, vaikka hän ei olisikaan hallituksen jäsen, oikeus olla läsnä hallituksen kokouksissa ja käyttää niissä puhevaltaa, jollei hallitus määrättyssä tapauksessa toisin päättä.

Hallituksen kokouksesta on laadittava pöytäkirja, jonka allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja ja vähintään yksi hallituksen siihen valitsema jäsen. Hallituksen jäsenellä ja toimitusjohtajalla on oikeus saada eriävä mielipiteensä merkityksi pöytäkirjaan. Pöytäkirjat on numeroitava juoksevasti ja säilytettävä luotettavalla tavalla.

50 §

Hallituksen jäsen voi erota tehtävästä ennen toimikauden päättymistä. Ennenaikaisesta eroamisesta on ilmoitettava hallitukselle ja, jos eroavaa jäsentä ei ole valittu isäntien kokouksessa, myös hallintoneuvostolle. Eroilmoitus on päivättävä ja allekirjoitettava. Hallituksen jäsenen voi erottaa tehtävästään se, joka on hänet valinnut.

Jos hallituksen jäsenen tehtävä tulee kesken toimikautta avoimeksi tai jos hallituksen jäsen menettää 42 §:ssä tarkoitetun kelpoisuutensa tehtävään, eikä varajäsentä ole, hallituksen muiden jäsenten on huolehdittava siitä, että uusi jäsen valitaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi. Jos valinta kuuluu isäntien kokoukselle ja hallitus jäljellä olevine jäsenineen ja varajäsenineen on päätösvaltainen, valinta voidaan siirtää siihen seuraavaan isäntien kokoukseen, jossa hallituksen jäsenet on muutenkin valittava.

51 §

Hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan tulee toimeensa ryhtyessään erityiseen luetteloon tehtävää merkintää varten ilmoittaa hallitukselle pankin kanssa samaan konserniin kuuluvissa yhtiöissä omistamiensa osakkeiden ja osuuksien lukumäärä. Osakkeiden ja osuuksien omistuksessa tapahtuvista muutoksista on niin ikään tehtävä ilmoitus kuukauden kuluessa. Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, koskee myös ilmoitusvelvollisen huollossa olevan alaikäisen lapsen omistamia osakkeita ja osuuksia ja näissä tapahtuvia muutoksia. Luettelo on pidettävä säästöpankin pääkonttorissa jokaisen nähtävänä. Jokaisella on, korvattuaan pankin kulut, oikeus saada jäljennös luettelosta tai sen osasta.

52 §

Säästöpankin hallituksen tehtävänä on pankin toiminnan johto lain ja pankin sääntöjen mukaan.

Hallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on enemmän kuin puolet sen jäsenistä, jollei säännöissä vaadita suurempaa määrää.

Hallituksen päätökseksi tulee, jollei sääntöjen mukaan vaadita määräenemmistöä, se mielipide, jota enemmän kuin puolet läsnä olevista on kannattanut tai, äänten mennessä tasan, johon puheenjohtaja yhtyy.

53 §

Säästöpankin isäntä, hallituksen jäsen taikka toimitusjohtaja ei saa osallistua hänen ja säästöpankin välistä sopimusta koskevan asian käsittelyyn. Hän ei myöskään saa ottaa osaa säästöpankin ja kolmannen henkilön välistä sopimusta koskevan asian käsittelyyn, mikäli hänellä on siitä odotettavissa olennais-

ta etua, joka saattaa olla ristiriidassa säästöpankin edun kanssa. Mitä tässä on sanottu sopimuksesta, on vastaavasti sovellettava oikeudenkäyntiin tai muuhun puhevallan käyttämiseen.

54 §

Hallitus edustaa säästöpankkia ja kirjoittaa sen toiminimen.

Säännöissä voidaan määrätä, että hallituksen jäsenellä tai toimitusjohtajalla on oikeus toiminimen kirjoittamiseen tai että hallitus voi antaa tällaisen oikeuden jäsenelleen, toimitusjohtajalle tai muulle henkilölle. Mitä 42 §:n 3 momentissa ja 53 §:ssä säädetään toimitusjohtajasta, on voimassa toiminimen kirjoittajan osalta, joka ei ole hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja.

Toiminimen kirjoittamisoikeutta voidaan rajoittaa niin, että kahdella tai useammalla henkilöllä on vain yhdessä oikeus kirjoittaa toiminimi. Muuta rajoitusta ei saa merkitä kaupparekisteriin.

Hallitus voi milloin tahansa peruuttaa antamansa toiminimen kirjoittamisoikeuden.

55 §

Isäntien kokouksessa ei saa tehdä päätöstä, joka on omiaan tuottamaan kantarahasto-osuuden omistajalle tai muulle henkilölle epäoikeutettua etua pankin, tallettajan tai toisen kantarahasto-osuuden omistajan kustannuksella.

Hallitus, toimitusjohtaja tai muu 54 §:ssä tarkoitettu säästöpankin edustaja ei saa ryhtyä sellaiseen oikeustoimeen, joka on omiaan tuottamaan kantarahasto-osuuden omistajalle tai muulle henkilölle epäoikeutettua etua pankin, tallettajan tai toisen kantarahasto-osuuden omistajan kustannuksella.

Säästöpankin edustaja ei saa noudattaa isäntien kokouksen tai pankin muun elimen päätöstä, joka on tämän lain tai sääntöjen vastaisena pätemätön.

56 §

Säästöpankin toimitusjohtajan tehtävänä on hoitaa pankin juoksevaa hallintoa hallituksen antamien ohjeiden mukaisesti. Toimiin, jotka pankin toiminnan laajuus ja laatu huomioon otettuna ovat epätavallisia tai laajakantoisia, toimitusjohtaja saa ryhtyä vain, mikäli halli-

tus on hänet siihen valtuuttanut tai hallituksen päätöstä ei voida odottaa aiheuttamatta pankin toiminnalle olennaista haittaa. Viimeksi mainitussa tapauksessa on hallitukselle niin pian kuin mahdollista annettava toimenpiteestä tieto.

Toimitusjohtajalla on oikeus edustaa pankkia sellaisessa asiassa, joka 1 momentin mukaan kuuluu hänen tehtäviinsä.

Mitä tässä laissa säädetään toimitusjohtajasta, sovelletaan vastaavasti hänen sijaiseensa.

57 §

Haaste katsotaan toimitetuksi säästöpankille, kun se on annettu tiedoksi hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle tai muulle henkilölle, jolla on oikeus yksin tai yhdessä toisen kanssa kirjoittaa toiminimi.

58 §

Säästöpankin 54 §:ssä tarkoitetun edustajan säästöpankin puolesta tekemä oikeustoimi ei sido pankkia, jos:

1) edustaja on toiminut vastoin tässä laissa säädettyä kelpoisuuden rajoitusta;

2) edustaja on toiminut vastoin 54 §:n 3 momenttiin perustuvaa rajoitusta; taikka

3) edustaja on ylittänyt toimivaltansa ja se, johon oikeustoimi kohdistui, tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää toimivallan ylityksestä.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa riittävänä osoituksena siitä, että oikeustoimen kohteena ollut henkilö tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää toimivallan ylityksestä, ei voida pitää pelkästään sitä, että toimivaltaa koskevat rajoitukset on rekisteröity ja kuulutettu.

59 §

Jos säästöpankin isäntien päätös ei ole syntynyt asianmukaisessa järjestyksessä tai jos se on muuten tämän lain tai pankin sääntöjen vastainen, kantarahasto-osuuden omistaja, hallitus, hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja voi nostaa kanteen pankkia vastaan päätöksen julistamiseksi pätemättömäksi tai sen muuttamiseksi.

Kanne on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä. Jos 1 momentissa tarkoitettulla kantarahasto-osuuden omistajalla on ollut hyväksyttävä syy

viivästymiseen ja päätöksen päteväksi jääminen olisi hänelle ilmeisen kohtuutonta, kanne saadaan panna vireille viimeistään vuoden kuluessa päätöksen tekemisestä. Jollei kantetta nosteta määräajassa, on päätöstä pidettävä pätevänä.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei kuitenkaan ole voimassa:

1) jos päätös on sellainen, etteivät isännät lain mukaan voi tehdä sitä edes yksimielisesti;

2) jos päätökseen vaaditaan lain tai säästöpankin sääntöjen mukaan kaikkien kantarahasto-osuuden omistajien suostumus eikä sellaista suostumusta ole annettu; tai

3) ellei kokoukseen ole toimitettu kutsua tai jos kokouskutsusta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä on olennaisesti rikottu.

Tuomioistuimen ratkaisu, jolla isäntien kokouksen päätös on julistettu pätemättömäksi tai muutettu, on voimassa myös niihin kantarahasto-osuuden omistajiin nähden, jotka eivät ole yhtyneet kanteeseen.

Tuomioistuin voi muuttaa isäntien kokouksen päätöstä vain, jos voidaan todeta, minkä sisältöinen päätöksen olisi pitänyt olla.

4 luku

Sulautuminen

60 §

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan sulautumiseen, jossa säästöpankki (*sulautuva säästöpankki*) sulautuu toiseen säästöpankkiin (*vastaanottava säästöpankki*) niin, että sulautuvan säästöpankin varat ja velat siirtyvät selvitysmenettelyttä vastaanottavalle säästöpankille.

Sulautuminen voi tapahtua siten, että:

1) vastaanottava säästöpankki ja yksi tai useampi sulautuva säästöpankki sulautuvat (*absorptiosulautuminen*); taikka

2) vähintään kaksi sulautuvaa säästöpankkia sulautuu perustamalla yhdessä vastaanot-tavan säästöpankin (*kombinaatiosulautuminen*).

Sen estämättä, mitä edellä 1 momentissa säädetään, yksi tai useampi osakeyhtiö voi sulautua säästöpankkiin, jos vastaanottava säästöpankki omistaa sulautuvan osakeyhtiön kaikki osakkeet (*tytäryhtiösulautuminen*). Mitä tässä luvussa säädetään sulautuvasta sääs-

töpankista, sovelletaan soveltuvin osin myös edellä tässä momentissa tarkoitettuun osakeyhtiöön, jollei jäljempänä toisin säädetä.

61 §

Kombinaatiosulautumisessa perustettavalle säästöpankille on haettava luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 §:ssä tarkoitettu toimilupa. Toimilupaa koskevaan hakemukseen on sen lisäksi, mitä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetään, liitettävä 73 §:ssä tarkoitettu rekisteriviranomaisen myöntämä lupa sulautumisen täytäntöönpanoon. Kombinaatiosulautumisessa sulautumissuunnitelma korvaa perustettavan säästöpankin perustamiskirjan.

Jos sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien peruspääomien ja vararahastojen yhteenlaskettu määrä on vähemmän kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 §:ssä säädetään, on perustettavan säästöpankin perustamispääoman oltava vähintään sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien peruspääomien ja vararahastojen yhteenlaskettu määrä.

62 §

Sulautuvan säästöpankin kantarahasto-osuuden omistajalle voidaan antaa sulautumisvastikkeena vastaanottavan säästöpankin kantarahasto-osuuksia. Vastike saa olla myös rahaa, muuta omaisuutta ja sitoumuksia.

Sulautuvan säästöpankin optio-oikeus, vaihtovelkakirja tai muu kantarahasto-osuuden omistajaan rinnastettava oikeus on lunastettava käyvästä hinnasta, jollei toisin ole sovittu taikka säännöissä määrätty.

63 §

Sulautuminen voidaan toteuttaa, vaikka sulautuva säästöpankki on asetettu selvitystilaan, jollei omaisuutta ole ryhdytty jakamaan säännöissä määrättyyn tarkoitukseen.

64 §

Sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien hallitusten on laadittava kirjallinen sulautumissuunnitelma, joka on päivättävä ja alikirjoitettava.

Sulautumissuunnitelmassa on oltava:

1) sulautumiseen osallistuvien säästöpank-

kien toiminimet, yritys- ja yhteisötunnukset, osoitteet ja kotipaikat;

2) absorptiosulautumisessa ehdotus vastaanottavan säästöpankin sääntöjen muutoksesta sekä kombinaatiosulautumisessa ehdotus perustettavan säästöpankin säännöistä ja siitä, miten perustettavan säästöpankin hallituksen sekä hallintoneuvoston jäsenet ja tilintarkastajat valitaan;

3) ehdotus vastikkeesta sulautuvan säästöpankin kantarahasto-osuuden omistajalle ja 62 §:n 2 momentissa tarkoitettun oikeuden haltijoille;

4) selvitys pääomalainoista sekä luottolaitostoiminnasta annetun lain 74 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista sitoumuksista, joiden velkojat voivat vastustaa 73 §:ssä tarkoitettun luvan myöntämistä;

5) sulautuvan säästöpankin ja sen tytäryrityksen omistamista vastaanottavan säästöpankin ja sen emoyrityksen kantarahasto-osuuksista niiden lukumäärä, yhteenlaskettu nimellisarvo ja taseeseen merkitty hankintameno osuuslajeittain;

6) absorptiosulautumisessa ehdotus vastikkeen suorittamiseksi tarvittavasta uusmerkinnästä, optio-oikeuksien antamisesta, vaihtovelkakirjalainan ottamisesta ja omien kantarahasto-osuuksien luovuttamisesta sekä kombinaatiosulautumisessa ehdotus vastaanottavan säästöpankin peruspääomasta ja mahdollisesta kantarahastopääomasta;

7) ehdotus vastikkeen jaon ajankohdasta ja muista ehdoista;

8) selvitys sulautumiseen osallistuvan säästöpankin hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja riippumattomana asiantuntijana toimivalle Keskuskauppakamarin hyväksymälle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

9) selvitys sulautumisen syystä sekä perusteista, joiden mukaan mahdollinen vastike määritetään, ja niihin liittyvistä olennaisista arvostusongelmista;

10) selvitys sulautuvan säästöpankin tallettajien asemasta sulautumisen jälkeen vastaanottavassa säästöpankissa; sekä

11) ehdotus sulautumisen täytäntöönpanon suunnittelusta rekisteröintiajankohdasta.

Jollei tässä luvussa muuta säädetä, 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettuihin ehdo-

tuksiin sovelletaan tämän lain 2 luvun säännöksiä uusmerkinnästä, optio-oikeuksien antamisesta ja vaihtovelkakirjan ottamisesta.

Sulautumissuunnitelmassa ei tarvita 2 momentin 9 kohdassa tarkoitettua selvitystä, jos kaikki sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien kantarahasto-osuuden omistajat ja isännät suostuvat siihen, että selvitystä ei laadita.

Tytäryhtiösulautumiseen ei sovelleta 2 momentin 3, 6 ja 7 kohdan säännöksiä eikä 9 kohdan säännöksiä vastikkeen määrittämistä ja arvostusongelmia koskevasta selvityksestä.

65 §

Sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien on ilmoitettava sulautumissuunnitelma rekisteröitäväksi kuukauden kuluessa suunnitelman allekirjoittamisesta. Tytäryhtiösulautumisessa ilmoituksen tekee emoyritys. Sulautuminen raukeaa, jos ilmoitusta ei tehdä määräajassa tai rekisteröiminen evätään.

66 §

Yhden tai useamman riippumattomana asiantuntijana toimivan Keskuskauppakamarin hyväksymän tilintarkastajan on annettava sulautumissuunnitelmasta lausunto kullekin sulautumiseen osallistuvalla säästöpankille. Lausunnossa on arvioitava, annetaanko sulautumissuunnitelmassa oikeat ja riittävät tiedot seikoista, jotka ovat omiaan olennaisesti vaikuttamaan sulautumisen syyn, vastaanottavalle säästöpankille siirtyvän omaisuuden sekä vastikkeen arvon ja jaon arviointiin. Vastaanottavalle säästöpankille annettavassa lausunnossa on erikseen mainittava, onko sulautuminen omiaan vaarantamaan säästöpankin velkojen maksun. Asiantuntijaan ja lausuntoon sovelletaan muutoin soveltuvin osin, mitä osakeyhtiölain 2 luvun 4 a §:ssä säädetään.

Jos kaikki sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien kantarahasto-osuuden omistajat ja isännät suostuvat, riittää, että lausunto annetaan vastaanottavalle säästöpankille uusmerkinnän maksuksi siirtyvästä omaisuudesta ja siitä, onko sulautuminen omiaan vaarantamaan vastaanottavan säästöpankin velkojen maksun.

Tytäryhtiösulautumisessa riittää, että lausunto annetaan siitä, onko sulautuminen

omiaan vaarantamaan vastaanottavan säästöpankin velkojen maksun.

67 §

Sulautumissuunnitelmaan on kunkin sulautumiseen osallistuvan säästöpankin osalta liitettävä:

1) jäljennökset kolmea viimeistä tilinpäätöstä koskevista asiakirjoista tai, jos sulautumisesta päättävässä isäntien kokouksessa käsitellään tilinpäätöksen vahvistamista, jäljennös tätä tilinpäätöstä ja kahden tätä edeltäneen tilikauden tilinpäätöstä koskevista asiakirjoista;

2) jos viimeisen tilinpäätöksen tarkoittaman tilikauden päättymisestä on kulunut sulautumisesta päättävään isäntien kokoukseen mennessä yli kuusi kuukautta, eikä kokouksessa käsitellä tilinpäätöksen vahvistamista, jäljennös välitilinpäätöksestä, joka ei saa olla kolmea kuukautta vanhempi ja joka on laadittu ja tarkastettu noudattaen soveltuvin osin tilinpäätöstä koskevia säännöksiä ja määräyksiä;

3) jäljennös viimeisen tilinpäätöksen jälkeen laaditusta osavuosikatsauksesta, jos katsauskausi ei sisälly välitilinpäätökseen;

4) hallituksen selostus viimeisen tilinpäätöksen, välitilinpäätöksen tai osavuosikatsauksen jälkeisistä säästöpankin asemaan olennaisesti vaikuttavista tapahtumista;

5) tilintarkastajien ja mahdollisen hallintoneuvoston lausunto välitilinpäätöksestä, osavuosikatsauksesta ja hallituksen selostuksesta; sekä

6) 66 §:ssä tarkoitettu lausunto sulautumissuunnitelmasta.

68 §

Sulautumisesta päättää isäntien kokous. Tytäryhtiösulautumisessa sulautumisesta voi kuitenkin päättää sulautuvan yhtiön hallitus.

69 §

Kutsu sulautumisesta päättävään isäntien kokoukseen voidaan toimittaa sulautumissuunnitelman kuuluttamisen jälkeen. Kutsu on toimitettava isännille aikaisintaan kahta kuukautta ja, jollei säännöissä ole määrätty pitempää aikaa, viimeistään kuukautta ennen isäntien kokousta. Kokouskutsuun on otettava sulautumissuunnitelman pääasiallinen sisältö.

Sulautumissuunnitelma liitteineen on pidettävä isäntien ja kantarahasto-osuuden omistajien nähtävänä kunkin sulautumiseen osallistuvan säästöpankin pääkonttorissa vähintään kuukauden ajan ennen sulautumisesta päättävää isäntien kokousta, sekä viivytyksettä lähetettävä isännälle ja kantarahasto-osuuden omistajalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi isäntien kokouksessa.

70 §

Säästöpankissa päätös sulautumisesta tehdään, jollei 68 §:stä muuta johdu, tämän lain 9 §:n 1 momentissa säädettyssä järjestyksessä. Mitä edellä tässä momentissa on sanottu, on voimassa, jollei säännöistä muuta johdu. Sääntöihin ei kuitenkaan voida ottaa määräystä, jolla lievennetään tässä momentissa säädettyä enemmistövaatimusta.

Jos sulautumissuunnitelmaa ei hyväksytty muutoksitta kaikissa sulautumiseen osallistuvissa säästöpankeissa, sulautuminen raukeaa. Sulautuvan säästöpankin isäntien kokous voi kuitenkin muuttaa sulautumissuunnitelman määräystä vastikkeen jakamisesta säästöpankin kantarahasto-osuuden omistajien kesken. Muutoksesta on viipymättä ilmoitettava muiden sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien hallituksille sekä säästöpankin isännille samalla tavalla kuin kutsu isäntien kokoukseen toimitetaan.

Isäntien kokouksen päätös sulautumissuunnitelman hylkäämisestä on viipymättä ilmoitettava rekisteröitäväksi. Sulautuvan säästöpankin on ilmoitettava sulautumissuunnitelman muutos rekisteröitäväksi viimeistään haettaessa 73 §:ssä tarkoitettua täytäntöönpanolupaa.

Kombinaatiosulautumisesta päättävän isäntien kokouksen on myös valittava perustettavan säästöpankin hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenet ja tilintarkastajat, jollei sulautumissuunnitelmassa muuta määrätä.

71 §

Sulautuvan säästöpankin kantarahasto-osuuden omistajan, joka on kirjallisesti ennen sulautumisesta päättäneitä isäntien kokousta ilmoittanut pankille vastustavansa sulautumispäätöstä, on oikeus kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä kirjallisesti vaatia hal-

litukselta säästöpankkia lunastamaan hänen kantarahastotodistuksensa käypään hintaan.

Jos lunastusoikeudesta tai lunastuksen ehdoista ei sovita, asia on annettava välimiesten ratkaistavaksi noudattaen soveltuvin osin, mitä osakeyhtiölain 16 luvun 5 §:ssä säädetään. Lunastushintaa määrättäessä ei oteta huomioon sulautumisesta päättäneen isäntien kokouksen jälkeen syntyneitä seikkoja. Lunastushinnalle on määrättävä käypä korko välimiesmenettelyn aloittamista koskevan vaatimuksen tiedoksiantamisen ja lunastushinnan vahvistamisen väliseltä ajalta. Kantarahasto-osuuden omistajan on annettava vaatimus välimiesmenettelyn aloittamisesta tiedoksi Keskuskauppakamarille ja säästöpankille kolmen kuukauden kuluessa isäntien kokouksesta. Vaatimuksen tiedoksiantamisen jälkeen kantarahasto-osuuden omistajalla on oikeus vain lunastushintaan. Jos lunastusmenettelyssä myöhemmin todetaan, ettei kantarahasto-osuuden omistajalla ole oikeutta lunastukseen, hänellä on kuitenkin oikeus vastikkeeseen.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan myös, jos 62 §:n 2 momentissa tarkoitetun osuuden tai oikeuden haltijalla on oikeus vaatia lunastusta. Lunastusvaatimus on kuitenkin toimitettava säästöpankille kuukautta ennen 74 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräpäivää. Vaatimus välimiesmenettelyn aloittamisesta on annettava tiedoksi sanottuun määräpäivään mennessä.

72 §

Sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien tai, jos kyseessä on tytäryhtiösulautuminen, emoyrityksenä olevan säästöpankin on ilmoitettava sulautumisesta rahoitustarkastukselle. Ilmoitus, johon on liitettävä sulautumissuunnitelma ja 73 §:n 2 momentissa mainitut asiakirjat, on toimitettava rahoitustarkastukselle ennen kuin säästöpankki hakee 73 §:ssä tarkoitettua lupaa sulautumisen täytäntöönpanoon. Rahoitustarkastus voi ilmoituksen saatuaan vaatia myös muita tarpeelliseksi katsomiaan tietoja.

Rahoitustarkastus voi 60 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetussa sulautumisessa vastustaa sulautumista 74 §:n 2 momentissa tarkoitettuun määräpäivään mennessä ilmoittamalla siitä rekisteriviranomaiselle, jos su-

lautuminen todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan säästöpankin toimilupaedellytysten säilymisen. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto säästöpankille.

Tässä pykälässä tarkoitettua rahoitustarkastuksen päätöstä koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

73 §

Sulautumisen täytäntöönpanoon tarvitaan rekisteriviranomaisen lupa. Säästöpankkien on haettava lupaa neljän kuukauden kuluessa sulautumissuunnitelman hyväksymisestä. Tytäryhtiösulautumisessa lupaa hakee emoyritys. Jos lupahakemusta ei tehdä määräajassa tai lupaa ei myönnetä, sulautuminen raukeaa.

Lupahakemukseen on liitettävä sulautumissuunnitelman liitteet sekä sulautumispäätökset. Sulautuvan säästöpankin sulautumispäätöstä koskevassa pöytäkirjassa tai sen otteessa on mainittava osuuslajeittain, kuinka monen kantarahasto-osuuden osalta on esitetty 71 §:n 1 momentissa tarkoitettu vaatimus.

Rekisteriviranomaisen on myönnettävä lupa, jos säästöpankin 74 §:ssä tarkoitettut velkojat eivät vastusta hakemusta 74 §:ssä tarkoitettulla tavalla tai ovat peruneet vastustuksensa taikka ovat tuomioistuimen lainvoimaisen tuomion mukaan saaneet maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan. Lupaa sulautumisen täytäntöönpanoon ei saa myöntää, jos rahoitustarkastus 72 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa on vastustanut sulautumista.

74 §

Rekisteriviranomaisen on annettava kuulutus sulautuvan säästöpankin velkojille. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan säästöpankin velkojille, jos sulautuminen on 66 §:ssä tarkoitettun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan säästöpankin velkojen maksun.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa kuulutuksessa on mainittava velkojan oikeus vastustaa sulautumista ilmoittamalla siitä rekisteriviranomaiselle kirjallisesti kuukautta ennen kuulutuksessa mainittua määräpäivää. Rekisteriviranomaisen on rekisteröitävä kuulutus ja ilmoitettava siitä säästöpankille viimeistään neljä kuukautta ennen määräpäivää sekä julkaistava se virallisessa lehdessä kaksi kertaa, ensimmäisen kerran viimeistään kol-

me kuukautta ja toisen kerran viimeistään kaksi kuukautta ennen määräpäivää.

Säästöpankin on viimeistään kolme kuukautta ennen määräpäivää lähetettävä kuulutuksesta kirjallinen ilmoitus tunnetuille velkojilleen. Säästöpankin hallituksen jäsenen tai toimitusjohtajan todistus ilmoitusten lähettämisestä on toimitettava rekisteriviranomaiselle viimeistään kuukautta ennen määräpäivää.

Jos velkoja vastustaa hakemusta, rekisteriviranomaisen on ilmoitettava siitä säästöpankille ja rahoitustarkastukselle viipymättä vastustamiselle varatun ajan päätyttyä.

Jos 62 §:n 2 momentissa tarkoitettun oikeuden haltijalla on oikeus vaatia lunastusta, kuulutuksessa on mainittava myös siitä ja miten oikeus lunastukseen on varattava. Luottolaitoksen on lähetettävä myös oikeuden haltijalle ilmoitus kuulutuksesta siten kuin edellä 3 momentissa säädetään.

Rekisteriviranomaisen on lykättävä hakemuksen käsittelyä, jos määräpäivään mennessä velkoja ja säästöpankki yhdessä taikka säästöpankki yksin sitä pyytävät tai säästöpankki osoittaa, että se on pannut vireille kanteen sen vahvistamiseksi, että velkoja on saanut maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan.

Tuomioistuimen on käsiteltävä 6 momentissa tarkoitettu asia viivytyksettä.

75 §

Mitä edellä 73 ja 74 §:ssä säädetään velkojasta, ei sovelleta talletajaan. Sulautuvan säästöpankin on kuitenkin ilmoitettava sulautumisesta tallettajalle viimeistään kolme kuukautta ennen rekisteriviranomaisen 74 §:n nojalla muille velkojille asettamaa määräaikaa. Ilmoituksessa on mainittava vastaanottavan säästöpankin toiminimi ja osoite. Ilmoituksesta on lisäksi käytävä ilmi, että mikäli tallettajan sulautumiseen osallisissa säästöpankeissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää luottolaitostoiminnasta annetun lain 65 j §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan, mitä mainitun lain 65 q §:ssä säädetään. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka luottolaitostoiminnasta annetun lain 65 j §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle.

Mitä edellä 1 momentissa säädetään tallettajasta, sovelletaan vastaavasti vastaanottavan säästöpankin tallettajiin edellyttäen, että heitä on 74 §:n 1 momentin perusteella kuultava.

76 §

Säästöpankin on tehtävä rekisteriviranomaiselle ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta neljän kuukauden kuluessa sitä koskevan luvan myöntämisestä tai sulautuminen raukeaa. Tytäryhtiösulautumisessa ilmoituksen tekee emoyritys.

Ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta korvaa tämän lain 2 luvussa tarkoitetut rekisteri-ilmoitukset sekä kombinaatiosulautumisessa tämän lain 7 §:ssä tarkoitetun rekisteri-ilmoituksen. Vastikkeen suorittamiseksi tarvittavan uusmerkinnän, optio-oikeuksien antamisen ja vaihtovelkakirjalainan ottamisen rekisteröintiin sovelletaan soveltuvin osin 2 luvun säännöksiä.

Ilmoitukseen on liitettävä kunkin sulautumiseen osallistuvan säästöpankin hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan vakuutus sekä tilintarkastajien todistus siitä, että sulautumisen rekisteröinnillä vastaanottava säästöpankki saa täyden maksun määrästä, joka merkitään säästöpankin omaan pääomaan vastikkeeksi annettavista kantarahasto-osuuksista, optio-oikeuksista ja vaihtovelkakirjoista.

Jos sulautumiseen osallistuvista säästöpankeista useamman kuin yhden omaisuuteen on voimassa yritys kiinnityslaisissa (634/1984) tarkoitettu yritys kiinnitys, sulautumista ei saa rekisteröidä, jollei samalla rekisteröidä hakemuksen perusteella säästöpankin ja kiinnityksen haltijoiden sopimusta kiinnitysten etuoikeuden järjestämisestä.

Kombinaatiosulautumista ei saa rekisteröidä, jollei samalla rekisteröidä valtiovarainministeriön vastaanottavalle säästöpankille myöntämää toimilupaa.

Rekisteröinnissä on otettava huomioon sulautumisen täytäntöönpanon suunniteltu rekisteröintiajankohta, jollei siihen ole estettä eikä ajankohta ole myöhemmin kuin neljän kuukauden kuluttua ilmoituksesta.

77 §

Sulautuvan säästöpankin varat ja velat, lukuun ottamatta luottolaitostoiminnasta annetun lain 97 c §:ään ja tilintarkastuslain

(936/1994) 44 §:ään perustuvaa vaatimusta, siirtyvät selvitysmenettelyttä vastaanottavalle säästöpankille, kun sulautumisen täytäntöönpano on rekisteröity. Samanaikaisesti sulautuva säästöpankki purkautuu.

Sulautuvan säästöpankin purkautuessa sen kantarahasto-osuuden omistajille syntyy oikeus vastikkeeseen ja heistä tulee vastaanottavan säästöpankin osuudenomistajia, jos sulautumissuunnitelmassa on niin sovittu. Samalla syntyy oikeus edellä 71 §:n mukaiseen lunastushintaan. Vastaanottavan tai sulautuvan säästöpankin omistamat sulautuvan säästöpankin osuudet eivät kuitenkaan tuota oikeutta vastikkeeseen.

Sulautuvan säästöpankin hallituksen ja toimitusjohtajan on annettava sulautuvan säästöpankin isäntien kokouksessa lopputilitys. Lopputilityksessä on oltava tilinpäätös ja konsernitilinpäätös ajalta, jolta tilinpäätöstä ei vielä ole esitetty ylimmän päättävän elimen kokouksessa sekä selvitys vastikkeen jaosta. Lopputilityksen tarkastamiseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä tilinpäätöksen tilintarkastuksesta luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetään. Isäntien kokoukseen sovelletaan, mitä isäntien kokouksesta tässä laissa säädetään. Vastikkeen jaon ja lopputilityksen moittimiseen, jako-osuuden nostamiseen sekä selvityksen jatkamiseen sulautuvan säästöpankin purkaututtua sovelletaan soveltuvin osin, mitä tämän lain 8 luvussa säädetään. Lopputilitys on ilmoitettava rekisteröitäväksi siten kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 40 §:ssä säädetään.

78 §

Sulautumispäätöstä koskeva kante on pantava vireille kuuden kuukauden kuluessa isäntien kokouksen päätöksestä. Tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava kanteen vireilletulosta ja asiassa annetusta lainvoimaisesta tuomiosta rekisteriviranomaiselle.

Vaikka sulautuminen on rekisteröity, se peruuntuu, jos sulautumispäätös tuomioistuimen lainvoimaisen tuomion mukaan on pätemätön. Sulautuva säästöpankki ja vastaanottava säästöpankki ovat yhteisvastuussa sellaisesta vastaanottavan säästöpankin velvoitteesta, joka on syntynyt sulautumisen rekisteröinnin jälkeen, mutta ennen kuin rekisteriviranomainen on kuuluttanut tuomioistuimen lainvoimaisesta tuomiosta.

79 §

Lunastettavan kantarahasto-osuuden omistajan on luovutettava kantarahastotodistus lunastushintaa vastaan säästöpankille kuukauden kuluessa siitä, kun lunastushinnasta on sovittu tai kun lunastushintaa koskeva päätös on saanut lainvoiman. Jos tämä laiminlyödään, pankin tulee rahan, arvo-osuuksien, arvopaperien tai asiakirjan tallettamisesta velan maksuna tai vapautumiseksi muusta suoritussuhteesta annetun lain (281/1931) mukaisesti viivytyksettä tallettaa lunastushintaa sulautuvan pankin kotipaikan lääninhallituksen huostaan pidättämättä itselleen oikeutta saada talletettua takaisin. Jollei lunastusoikeus ole riittävä tai kun sitä koskeva päätös on saanut lainvoiman ilman, että lunastushinnasta on samalla sovittu tai määrätty, vastaanottavalla pankilla on oikeus saada kantarahastotodistus tai osakekirja antamalla lunastushinnan maksamisesta vakuus, jonka välimiehet ovat hyväksyneet. Kantarahasto-osuuden omistajalla on tällöin oikeus saada käypä korko lunastushinnalle vakuuden asettamisesta siihen asti, kun lunastushinta on lopullisesti vahvistettu.

Pankki katsotaan kantarahasto-osuuden omistajaksi, kun edellä tarkoitettu tallettaminen tai vakuuden asettaminen on tapahtunut. Kantarahastotodistuksen haltijalla on vain oikeus lunastushintaan korkoineen luovuttaessaan kantarahastotodistuksen tai osakekirjan pankille asianmukaisella siirtomerkinnällä varustettuna.

Jollei kantarahastotodistusta ole luovutettu vuoden kuluessa siitä, kun pankista 2 momentin mukaan on tullut kantarahasto-osuuden omistaja, pankille saadaan antaa kantarahasto-osuudesta uusi kantarahastotodistus. Kantarahastotodistukseen on tehtävä merkinä siitä, että se on annettu aikaisemman kantarahastotodistuksen sijaan. Jos aikaisemmin annettu kantarahastotodistus tämän jälkeen luovutetaan pankille, se on mitätöitävä.

5 luku

Jakautuminen

80 §

Säästöpankki voi jakautua niin kuin tässä luvussa säädetään. Säästöpankin (*jakautuva*

säästöpankki) jakautuessa jakautuvan säästöpankin varat ja velat siirtyvät selvitystilamennettelyttä yhdelle tai useammalle säästöpankille (*vastaanottava säästöpankki*) ja jakautuva säästöpankki purkautuu.

Jakautuvaan säästöpankkiin sovelletaan, mitä 63 §:ssä säädetään sulautuvasta säästöpankista.

81 §

Säästöpankki voi jakautua siten, että

1) jakautuvan säästöpankin kaikki varat ja velat siirtyvä kahdelle tai useammalle perustettavalle säästöpankille ja jakautuvan säästöpankin kantarahasto-osuuden omistajat saavat vastikkeena vastaanottavan säästöpankin kantarahasto-osuuksia, ja jakautuva säästöpankki purkautuu; tai

2) jakautuvan säästöpankin kaikki varat ja velat siirtyvät kahdelle tai useammalle aikaisemmin perustetulle säästöpankille ja jakautuvan säästöpankin kantarahasto-osuuden omistajat saavat vastikkeena vastaanottavan säästöpankin kantarahasto-osuuksia, ja jakautuva säästöpankki purkautuu.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettussa jakautumisessa vastike voi lisäksi olla myös rahaa tai muuta omaisuutta.

82 §

Jakautuvan säästöpankin hallituksen on laadittava jakautumissuunnitelma, johon sovelletaan soveltuvin osin, mitä 64—67 §:ssä säädetään kombinaatiosulautumisesta. Edellä 81 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa jakautumisessa jakautumissuunnitelma on lisäksi vastaanottavan säästöpankin hallituksen allekirjoitettava.

Jakautumissuunnitelmassa on lisäksi oltava:

1) ehdotus jakautuvan säästöpankin varojen ja velkojen jakamisesta kullekin jakautumiseen osallistuvalla säästöpankille; sekä

2) selvitys seikoista, joilla voi olla merkitystä vastaanottavalle säästöpankille tulevan omaisuuden arvioinnissa.

83 §

Jakautumisesta päättää jakautuvan säästöpankin isäntien kokous. Jos vastaanottava säästöpankki on muu kuin jakautumisessa perustettava säästöpankki, päätös on tehtävä

lisäksi vastaanottavan säästöpankin isäntien kokouksessa, jos vastikkeena annetaan vastaanottavan säästöpankin kantarahasto-osuuksia.

Jakautumista koskevaan päätökseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä 69, 70, 72 ja 78 §:ssä säädetään.

Jakautuvan säästöpankin kantarahasto-osuuden ja edellä 62 §:n 2 momentissa tarkoitetun oikeuden lunastamiseen sovelletaan, mitä 62 §:n 2 momentissa sekä 71 ja 79 §:ssä säädetään.

84 §

Jakautuvan säästöpankin on haettava jakautumisen täytäntöönpanoon rekisteriviranomaisen lupa, johon sovelletaan, mitä 72—75 §:ssä säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kuulutus on annettava 81 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetussa jakautumisessa myös vastaanottavan säästöpankin velkojille, jos jakautuminen on 66 §:ssä tarkoitetun asiantuntijaläusunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan säästöpankin velkojen maksun.

Jakautuvan säästöpankin on tehtävä rekisteriviranomaiselle ilmoitus jakautumisen täytäntöönpanosta. Ilmoituksesta on voimassa, mitä 76 §:n 1—3 momentissa säädetään kombinaatiosulautumisesta.

Jakautumista ei saa rekisteröidä, jollei samalla rekisteröidä valtiovarainministeriön perustettavalle vastaanottavalle säästöpankille myöntämää toimilupaa.

Jos jakautuvan säästöpankin omaisuuteen on voimassa yritys kiinnityslaisissa tarkoitettu yritys kiinnitys, jakautumista ei saa rekisteröidä, jollei samalla rekisteröidä säästöpankin ja kiinnityksen haltijoiden sopimusta kiinnitysten jakamisesta jakautuvan säästöpankin ja vastaanottavien säästöpankkien kesken ja kiinnitysten etuoikeuden järjestämisestä.

85 §

Jakautuvan säästöpankin varat, velat, varaukset ja sitoumukset siirtyvät jakautumissuunnitelmassa määrättyllä tavalla vastaanottavalle säästöpankille, kun jakautumisen täytäntöönpano on rekisteröity. Samalla jakautuva säästöpankki purkautuu.

Jakautuvan säästöpankin osuudenomistajat tulevat vastaanottavan säästöpankin osuudenomistajiksi ja osuudenomistajille syntyy oikeus vastikkeeseen jakautumissuunnitelman mukaisesti, kun jakautumisen täytäntöönpano rekisteröidään. Samalla syntyy oikeus kantarahasto-osuuden ja 62 §:n 2 momentissa tarkoitetun osuuden lunastushintaan. Jakautuvan säästöpankin omat kantarahasto-osuudet eivät kuitenkaan tuota oikeutta vastikkeeseen.

Jakautuvan säästöpankin hallituksen ja toimitusjohtajan on annettava lopputilitys, johon sovelletaan, mitä 77 §:n 3 momentissa säädetään.

86 §

Jos 81 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa jakautumisessa ilmaantuu varoja, joita ei ole jaettu jakautumissuunnitelmassa, ne kuuluvat jakautuvan säästöpankin kantarahasto-osuudenomistajille ja säännöissä määrättyille tahoille sekä samassa suhteessa kuin jakautuvan luottolaitoksen netto-omaisuus jaetaan jakautumissuunnitelman mukaan.

Jakautumisessa vastaanottavat säästöpankit vastaavat yhteisvastuullisesti jakautuvan säästöpankin velasta, joka on syntynyt ennen kuin jakautumisen täytäntöönpano on rekisteröity. Sellaisista jakautuvan luottolaitoksen veloista, joista toinen yritys vastaa jakautumissuunnitelman mukaan, luottolaitoksen vastuun kokonaismäärä on kuitenkin enintään sille jäävän tai siirtyvän netto-omaisuuden arvo. Jakautumissuunnitelmassa mainitusta velasta velkoja voi vaatia suoritusta yhteisvastuun perusteella vasta, kun on todettu, ettei hän saa suoritusta velalliselta tai vakuudesta. Mitä edellä tässä momentissa säädetään velasta, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 a luvussa tarkoitettusta talletussuojarahastosta tai sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (579/1996) 6 luvussa tarkoitettua korvausrahastosta.

87 §

Tämän luvun mukaisesti perustettavaan säästöpankkiin sovelletaan soveltuvin osin, mitä 61 §:n 1 momentissa säädetään.

6 luku

Liiketoiminnan luovutus

88 §

Säästöpankin (*luovuttava säästöpankki*) liiketoiminta voidaan kokonaan tai osittain luovuttaa yhdelle tai useammalle luottolaitokselle tai muulle yritykselle (*vastaanottava yritys*) niin kuin tässä luvussa säädetään ilman, että luovuttava säästöpankki purkautuu.

Säästöpankki voi luovuttaa liiketoimintansa siten, että

1) luovuttavan säästöpankin kaikki varat ja velat siirtyvät yhdelle tai useammalle vastaanottavalle yritykselle; tai

2) osa luovuttavan säästöpankin varoista ja veloista siirtyy yhdelle tai useammalle vastaanottavalle yritykselle.

Liiketoiminnan luovutus voidaan toteuttaa, vaikka luovuttava säästöpankki on asetettu selvitystilaan, jollei säästöpankin omaisuutta ole ryhdytty jakamaan säännöissä määrättyyn tarkoitukseen.

89 §

Edellä 88 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesta liiketoiminnan luovutuksesta on päättävä 69 §:ssä ja 70 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla.

Liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan soveltuvin osin 82 §:ää ja 84 §:n 1 ja 3—5 momenttia, ei kuitenkaan 66 ja 67 §:ää, kuitenkin niin, että 84 §:n 1 momentin nojalla tapahtuva velkojien kuulemismenettely koskee ainoastaan luovutettavia velkoja.

Liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä 86 §:n 2 momentissa säädetään.

Luovuttavan säästöpankin varat, velat, varaukset ja sitoumukset siirtyvät luovutussuunnitelmassa määrättyllä tavalla vastaanottavalle yritykselle, kun luovutus on rekisteröity taikka 90 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa 92 §:n 4 momentissa tarkoitettuna ajankohtana.

Edellä 88 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa liiketoiminnan luovutuksessa luovuttavan säästöpankin kantarahasto-osuuden omistajalla ja 62 §:n 2 momentissa tarkoitettun oikeuden haltijalla on oikeus

vaatia lunastusta siten kuin 71 §:n 1 momentissa säädetään. Edellä tässä momentissa tarkoitettun osuuden omistajalle syntyy oikeus lunastushintaan, kun liiketoiminnan luovutuksen täytäntöönpano on rekisteröity.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään velkojasta, sovelletaan siihen, jonka hyväksi luottolaitos on antanut takauksen tai muun siihen rinnastettavan sitoumuksen tai jolle luottolaitoksen kanssa tehdyn johdannaissovimuksen perusteella voi syntyä rahamääräinen saatava, jos sitoumus siirtyy muun kuin toisen luottolaitoksen vastattavaksi.

90 §

Jos luovuttavan säästöpankin kaikki varat, velat ja sitoumukset sekä muut oikeudet ja velvoitteet siirretään 88 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesti kirjanpitoarvoista yhdelle luovuttavan säästöpankin toimintaa jatkaamaan perustettavalle luottolaitokselle, ja vastikkeena maksetaan yksinomaan vastaanottavan luottolaitoksen osakkeita, luovutukseen ei sovelleta 82 §:ää eikä 84 §:n 1 momenttia.

Säästöpankki, joka luovuttaa liiketoimintansa tässä pykälässä tarkoitettulla tavalla, voidaan muuttaa säätiöksi.

91 §

Jos säästöpankin liiketoiminta luovutetaan edellä 90 §:ssä tarkoitettulla tavalla luottolaitokselle, sen toimintaa voidaan jatkaa säästöpankkiosakeyhtiönä niin kuin tässä pykälässä ja jäljempänä 92 §:ssä säädetään.

Isäntien kokouksen päättäessä säästöpankin liiketoiminnan luovuttamisesta perustettavalle talletuspankille isäntien kokouksen päätöksessä on hyväksyttävä perustettavalle pankille luottolaitostoiminnasta annetun lain ja liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) mukainen yhtiöjärjestys, jollei 3 momentista muuta johdu.

Säästöpankin toimintaa jatkamaan perustettavan talletuspankin yhtiöjärjestykseen voidaan ottaa määräys, jonka mukaan pankin erityistarkoituksena on säästäväisyyden edistäminen. Tällaisesta pankista käytetään tässä laissa nimitystä säästöpankkiosakeyhtiö. Poiketen siitä, mitä luottolaitostoiminnasta an-

netun lain 8 §:ssä säädetään, säästöpankkiosakeyhtiön on käytettävä pankin yhteisömuotoa osoittavan tunnuksen lisäksi toiminimissään sanaa tai yhdysosaa "säästöpankki".

Tässä laissa tarkoitettuun luottolaitokseen sovelletaan, mikäli tässä luvussa ei toisin säädetä, mitä liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa säädetään liikepankista. Säästöpankkiosakeyhtiö voidaan muuttaa liikepankiksi yhtiöjärjestyksestä muuttamalla.

Säästöpankkiosakeyhtiöön sovelletaan soveltuvin osin, mitä 41 §:ssä säädetään vapaan oman pääoman käytöstä voitonjakoon ja 7 luvussa säästöpankkitarjoustarkastuksesta. Säästöpankkiosakeyhtiöön, lukuun ottamatta keskusrahallaitoksena toimivaa säästöpankkiosakeyhtiötä, sovelletaan lisäksi, mitä tämän lain 128 §:ssä säädetään oikeudesta ottaa talletuksia ja luottoa.

Säästöpankkiosakeyhtiön yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä, että pankilla tulee olla hallintoneuvosto ja että pankin tallettajat valitsevat hallintoneuvoston jäsenistä yhtiöjärjestyksessä määrättävän osan, joka on vähemmän kuin puolet hallintoneuvoston jäsenistä.

92 §

Päätös säästöpankin muuttamisesta säätiöksi tai asettamisesta selvitystilaan on tehtävä samalla, kun päätetään edellä 90 §:ssä tarkoitettua liiketoiminnan luovuttamisesta.

Päätettäessä säästöpankin muuttamisesta säätiöksi samalla on hyväksyttävä säätiölain (109/1930) 1 §:ssä tarkoitettu säädökirja ja mainitun lain 2 §:ssä tarkoitettujen säätiön säännöt ja annettava mainitun lain 3 §:n mukainen säätiön perustamismääräys.

Säästöpankki voi hakea rekisteriviranomaiselta lupaa säästöpankin muuttamiseen säätiöksi. Rekisteriviranomaisen on annettava lupa säästöpankin muuttamiseen säätiöksi ja vahvistettava säätiön säännöt noudattaen, mitä säätiön perustamisluvasta ja sen sääntöjen vahvistamisesta säätiölaissa säädetään.

Säätiötä ei saa rekisteröidä, jollei samalla rekisteröidä perustettavan luottolaitoksen toimilupaa.

7 luku

Säästöpankkitarjoustarkastus

93 §

Säästöpankkien ja niiden tytäryhtiöiden toiminnan tarkastusta ja valvontaa varten asettaa säästöpankkien keskusjärjestö säästöpankkitarjoustarkastuksen.

Säästöpankkitarjoustarkastuksen toimintaa ohjaa ja valvoo rahoitustarkastus.

Säästöpankkitarjoustarkastus on velvollinen antamaan rahoitustarkastukselle kaikki sen vaatimat tiedot ja selvitykset, jotka ovat tarpeen säästöpankkien valvontaa varten.

Säästöpankin on toimitettava säästöpankkitarjoustarkastukselle samat tiedot kuin sen on toimitettava rahoitustarkastukselle luottolaitostoiminnasta annetun lain 17 §:n mukaisesti.

94 §

Säästöpankkitarjoustarkastuksessa on säästöpankkien tarkastusjohtaja ja niin monta säästöpankkien tarkastajaa kuin säästöpankkitarjoustarkastukselle määrättyjen tehtävien hoito vaatii.

Säästöpankkien tarkastusjohtajan, tarkastajat ja säästöpankkitarjoustarkastuksen muun henkilökunnan ottaa toimeensa säästöpankkien keskusjärjestö. Tarkastusjohtajan ja tarkastajan valintaa koskeva päätös on alistettava rahoitustarkastuksen vahvistettavaksi.

95 §

Säästöpankkitarjoustarkastuksen ja sen edustajan oikeuksista, vastuusta ja esteellisyydestä on niiden hoitaessa 93 §:n 1 momentin mukaista valvontatehtäväänsä voimassa, mitä rahoitustarkastuksesta ja sen edustajasta säädetään rahoitustarkastuslaissa (503/1993).

96 §

Säästöpankista saamastaan luotosta ja pankin hänen puolestaan antamasta takauksesta säästöpankkien tarkastusjohtajan on ilmoitettava rahoitustarkastukselle ja muun toimihenkilön säästöpankkitarjoustarkastukselle.

97 §

Säästöpankkitarjoustarkastuksen on saatettava

päätöksensä viipymättä rahoitustarkastuksen käsiteltäväksi, jos säästöpankki, jota asia koskee, sitä vaatii.

98 §

Säästöpankkien tarkastusjohtaja, säästöpankkien tarkastaja ja muu säästöpankkitarkastuksen toimihenkilö on velvollinen pitämään salassa, mitä hän on työssään saanut tietää säästöpankin, sen tytäryhtiön, niiden asiakkaan tai jonkun muun taloudellisesta asemasta taikka liike- tai ammattisalaisuudesta, jollei se, jonka hyväksi vaitiolovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan sen ilmaisemiseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja tietoja on oikeus antaa ainoastaan syyttäjä- tai poliisiviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi sekä muuten laissa sellaisten tietojen saantiin oikeutetulle viranomaiselle. Säästöpankin ja sen tytäryhtiön liikeasioista ja taloudellisesta asemasta on oikeus antaa tietoja myös säästöpankkien vakuusrahastolle ja säästöpankkien keskusjärjestölle tai keskusrahallaitokselle.

Jos samalla velallisella on huomattavia velkoja tai vastuusitoumuksia eri säästöpankeissa tai niiden tytäryhtiöissä taikka jos muuten on syytä epäillä asiakkaan toiminnan aiheuttavan vahinkoa säästöpankeille tai niiden tytäryhtiöille, säästöpankkitarkastuksella on oikeus ilmoittaa siitä näille.

99 §

Säästöpankkitarkastuksen toiminnasta johdettujen kustannusten kattamiseksi on kunkin säästöpankin vuosittain suoritettava säästöpankkien keskusjärjestön määräämä maksu, jonka perusteet rahoitustarkastus vahvistaa. Maksuperusteen soveltaminen on alistettava rahoitustarkastuksen ratkaistavaksi, jos säästöpankki, jota asia koskee, sitä vaatii.

100 §

Tarkemmat säännökset säästöpankkitarkastuksesta annetaan tarvittaessa asetuksella.

8 luku

Säästöpankin selvitystila ja konkurssi

101 §

Säästöpankin toiminta voidaan lopettaa asettamalla se selvitystilaan tai konkurssiin.

Säästöpankki voidaan asettaa selvitystilaan:

1) säästöpankin isäntien kokouksen päätöksellä; tai

2) valtiovarainministeriön päätöksellä peruutettaessa säästöpankin toimilupa luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 §:n perusteella.

Säästöpankki voidaan asettaa konkurssiin säästöpankin tai sen velkojan hakemuksesta noudattaen, mitä jäljempänä tämän luvun 118 ja 119 §:ssä säädetään. Säästöpankin purkamiseen ei sovelleta, mitä kaupparekisterilain (129/1979) 24 §:ssä säädetään.

102 §

Säästöpankin asettamisesta selvitystilaan päättää isäntien kokous. Päätös on tehtävä 9 §:n 1 momentissa säädetyssä järjestyksessä.

Jos säästöpankki on purettava sääntöjen määräyksen nojalla, isäntien kokouksen päätökseksi tulee se mielipide, jota on kannattanut enemmän kuin puolet annetuista äänistä tai, äänen mennessä tasan, johon puheenjohtaja yhtyy.

Selvitystila alkaa, kun sitä koskeva isäntien kokouksen päätös on tehty, jollei isäntien kokous määrää jotakin myöhempää päivää selvitystilan alkamisajankohdaksi.

Kutsussa selvitystilaan asettamista käsittelevään isäntien kokoukseen on mainittava päätösehdotuksen pääasiallinen sisältö. Ehdotus liitteineen on pidettävä säästöpankin pääkonttorissa kantarahasto-osuudenomistajan nähtävänä vähintään viikon ajan ennen isäntien kokousta ja viipymättä lähetettävä sitä pyytävälle sekä asetettava nähtäväksi isäntien kokouksessa. Jos ehdotetaan säästöpankin purkamista muussa kuin 2 momentin tarkoittamassa tapauksessa, kokouskutsu on kuitenkin toimitettava viimeistään kuukautta ennen kokousta.

103 §

Valtiovarainministeriön on päättäessään toimiluvan peruuttamisesta samalla määrättävä säästöpankki selvitystilaan.

Selvitystila alkaa välittömästi, kun toimiluvan peruuttamista ja selvitystilaan määrittämisestä koskeva valtiovarainministeriön päätös on tehty.

Tässä pykälässä tarkoitettua valtiovarain-

ministeriön päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää.

104 §

Kun säästöpankki tai valtiovarainministeriö tekee päätöksen selvitystilasta, on samalla valittava yksi tai useampia selvitysmiehiä hallituksen, toimitusjohtajan ja mahdollisen hallintoneuvoston tilalle. Mitä muualla laissa säädetään hallituksesta ja sen jäsenistä, on soveltuvin osin voimassa selvitysmiehistä, mikäli tämän luvun säännöksistä ei muuta johdu.

Jollei selvitystilassa olevalla säästöpankilla ole rekisteriin merkittyjä toimikelpoisia selvitysmiehiä, rekisteriviranomaisen on määrättävä selvitysmiehet. Määräämistä voi hakea rahoitustarkastus sekä se, jonka oikeus voi riippua siitä, että luottolaitoksella on joku, joka voi sitä edustaa.

Selvitysmiesten on viipymättä sen jälkeen, kun valtiovarainministeriö on tehnyt päätöksen toimiluvan peruuttamisesta, kutsuttava koolle säästöpankin isäntien kokous päättämään toimenpiteistä säästöpankin sulautumisesta toiseen säästöpankkiin tai toimilupaedellytysten korjaamisesta muulla tavalla taikka säästöpankin purkamisesta.

105 §

Selvitystilassa olevan säästöpankin isäntien kokoukseen sovelletaan samoja säännöksiä kuin ennen selvitystilan alkamista, jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu. Jos se on tarpeen selvitystilan lopettamiseksi tai toiminnan jatkamiseksi, isäntien kokous voi päättää myös sääntöjen muuttamisesta, peruspääoman ja kantarahaston korottamisesta sekä vaihtovelkakirjalainan ja pääomalainan ottamisesta.

106 §

Tilintarkastajan tehtävä ei lakkaa säästöpankin joutuessa selvitystilaan. Mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 4 luvussa säädetään tilintarkastuksesta, on soveltuvin osin voimassa selvitystilan aikana. Tilintarkastuskertomuksen tulee lisäksi sisältää lausuma siitä, onko selvitystilaa tilintarkastajan mielestä aiheettomasti pitkitetty.

107 §

Kun säästöpankki on asetettu selvitystilaan, hallituksen ja toimitusjohtajan on viivytyksettä laadittava tilinpäätös ja konsernitilinpäätös sitä selvitystilaa edeltäneeltä ajalta, jolta tilinpäätöstä ei ole vielä esitetty säästöpankin isäntien kokouksessa. Tilinpäätös on esitettävä mahdollisimman pian säästöpankin isäntien kokouksessa. Tilinpäätökseen ja tilintarkastukseen on sovellettava luottolaitostoiminnasta annetun lain 4 luvun säännöksiä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu aika käsittää myös edellisen tilikauden, on tältä tilikaudelta annettava erillinen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös.

108 §

Kun isäntien kokous tai valtiovarainministeriö on tehnyt päätöksen säästöpankin asettamisesta selvitystilaan, selvitysmiesten on viivytyksettä tehtävä selvitystilaa koskevasta päätöksestä ja selvitysmiesten valinnasta ilmoitus rekisteröimistä varten. Ilmoitus on lisäksi tehtävä rahoitustarkastukselle, talletussuojarahastolle, luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 luvussa tarkoitettulle vakuusrahastolle ja säästöpankkitarkastukselle sekä, jos päätöksen selvitystilaan asettamisesta on tehty isäntien kokous, valtiovarainministeriölle.

109 §

Selvitysmiesten on haettava julkinen haaste säästöpankin velkojille. Julkisesta haasteesta on voimassa, mitä määräajasta velkomisasi-oissa sekä julkisesta haasteesta velkojille annetussa asetuksessa (32/1868) säädetään, jollei 2 momentin säännöksistä muuta johdu.

Julkinen haaste haetaan rekisteriviranomaiselta. Haasteessa velkojia on kehotettava ilmoittamaan saatavansa kirjallisesti rekisteriviranomaiselle tämän ilmoittamaan määräpäivään mennessä. Mitä tässä tai muussa laissa säädetään paikalletulopäivästä, koskee mainittua määräpäivää. Haaste on julkaistava virallisessa lehdessä viimeistään kuukausi ennen määräpäivää. Selvitysmiesten on viimeistään kolme viikkoa ennen määräpäivää lähetettävä kuulutuksesta kirjallinen ilmoitus säästöpankin tunnetuille velkojille. Rekisteriviranomaisen on ilmoitettava sille ilmoitetuista saatavista selvitysmiehille viipymättä

määräpäivän jälkeen. Rekisteriviranomainen merkitsee haasteen antamisen rekisteriin viran puolesta.

110 §

Selvitysmiehet hoitavat säästöpankin asioita selvitystilän aikana. Heidän tulee mahdollisimman pian muuttaa rahaksi selvitystä varten tarvittava määrä säästöpankin omaisuutta sekä maksaa velat. Luottolaitoksen liiketoimintaa saadaan jatkaa ainoastaan siinä määrin, kun tarkoituksenmukainen selvitys sitä vaatii.

Selvitysmiesten on haettava valtiovarainministeriöltä toimiluvan peruuttaminen viivytyksettä sen jälkeen, kun toimiluvan edellytyksiä ei enää ole tai selvityksen tarkoituksenmukainen jatkaminen ei enää edellytä toimilupaa.

111 §

Selvitysmiesten on laadittava kultakin tilikaudelta tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, joka on esitettävä säästöpankin isäntien kokouksen hyväksyttäväksi sen varsinaisessa kokouksessa. Muualla tässä laissa olevia säännöksiä hallituksen esityksestä voittoa tai tappiota koskeviksi toimenpiteiksi ei sovelleta näihin tilinpäätöksiin.

Taseeseen on oma pääoma merkittävä yhdeksi eräksi ja peruspääoma ja kantarahasto ilmoitettava sarakkeen ulkopuolella. Kantarahasto on tarvittaessa jaoteltava eri osuuslajien mukaan.

Omaisuutta ei saa merkitä taseeseen korkeampaan arvoon kuin todennäköiseen luovutushintaan luovutuksesta johtuvat erilliskulut vähennettyinä. Jos omaisuudesta arvioidaan saatavan olennaisesti enemmän kuin mitä taseeseen on merkitty tai jos velan ja selvityskulujen maksamiseen arvioidaan tarvittavan taseen mukaisesta velasta olennaisesti poikkeava määrä, on näin arvioidut määrät ilmoitettava sarakkeen ulkopuolella vastaavien omaisuus- ja velkaerien kohdalla.

112 §

Jos säästöpankin varat eivät riitä velkojen maksuun, selvitysmiesten on luovutettava säästöpankin omaisuus konkurssiin.

113 §

Säästöpankin velkojille haetun julkisen haasteen paikalletulopäivän jälkeen tulee selvitysmiesten, sitten kun kaikki tiedossa oleva velka on maksettu, jakaa säästöpankin omaisuus. Jos velka on riittävä tai erääntymätön taikka sitä ei muusta syystä voida maksaa, on tarpeelliset varat pantava erilleen ja jäännös jaettava.

Jos säästöpankin varoja jää jäljelle sen jälkeen, kun velat on maksettu, ylijäämä on käytettävä ensiksi kantarahaston takaisinmaksuun ja tämän ylittävältä osalta sääntöjen määräämään tarkoitukseen.

Säästöpankin omaisuuden jakoa koskeva moitekanne on pantava vireille säästöpankkia vastaan kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lopputilitys on esitetty säästöpankin isäntien kokouksessa.

Ellei kantarahasto-osuuden omistaja ole viiden vuoden kuluessa siitä, kun lopputilitys on esitetty säästöpankin isäntien kokouksessa, ilmoittautunut nostamaan hänelle tulevaa osuutta, on hän menettänyt oikeutensa siihen.

114 §

Suoritettuaan tehtävänsä selvitysmiesten tulee mahdollisimman pian antaa lopputilitys hallinnostaan laatimalla koko selvitysmenettelyä koskeva kertomus. Kertomukseen tulee sisältyä myös selostus säästöpankin omaisuuden jaosta. Kertomukseen on liitettävä tilinpäätöksiä koskevat asiakirjat koko selvitystilän ajalta. Kertomus liitteineen on annettava tilintarkastajille, joiden tulee kuukauden kuluessa antaa lopputilitystä ja selvitystilän aikaista hallintoa koskeva tilintarkastuskertomus.

Tilintarkastuskertomuksen saatuaan tulee selvitysmiesten viivytyksettä kutsua koolle isäntien kokous tarkastamaan lopputilitys.

Selvitysmiesten on annettava lopputilitys tiedoksi rahoitustarkastukselle.

115 §

Säästöpankki katsotaan puretuksi, kun selvitysmiehet ovat esittäneet lopputilityksen isäntien kokouksessa. Purkamisesta on selvitysmiesten viivytyksettä tehtävä ilmoitus rekisteröintiä varten sekä rahoitustarkastukselle.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa sääde-

tään, voi vähintään kolme isäntää taikka kantarahasto-osuuden omistajat, joilla on vähintään kymmenesosa kaikista osuuksista, vaatia selvitysmiehiä kutsumaan isäntien kokous koolle käsittelemään kanteen nostamista sillä perusteella, jos

1) luottolaitoksen isäntien kokouksessa on myönnetty vastuuvapaus tai muuten päätetty olla nostamatta korvauskannetta, mutta päätöstä vastaan on äänestänyt kymmenesosa isännistä tai kantarahasto-osuuden omistajat, joilla on yksi kymmenesosa kaikista osuuksista;

2) päätöstä vastuuvapauden myöntämistä koskevasta asiassa ei ole tehty kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä; tai

3) päätöstä korvauskanteen nostamista koskevasta asiassa ei muuten ole tehty kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asiaa olisi pitänyt käsitellä isäntien kokouksessa.

Jos joku osuudenomistajista luopuu kanteesta nostamisen jälkeen, voivat muut kanteen nostaneet kuitenkin jatkaa sitä.

Kanne on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetusta isäntien kokouksesta.

Kanteen nostaneet vastaavat oikeudenkäyntikuluista. He ovat kuitenkin oikeutettuja saamaan säästöpankilta korvausta siinä määrin kuin säästöpankille voitettut varat siihen riittävät.

Jollei isäntien kokousta, joka on pidettävä sääntöjen tai näiden tekemien päätösten mukaan, ole kutsuttu säädettyssä järjestyksessä koolle, rahoitustarkastus voi oikeuttaa säästöpankin hallituksen jäsenen, hallintoneuvoston jäsenen, toimitusjohtajan, tilintarkastajan, isännän tai osuudenomistajan tämän hakemuksesta kutsumaan koolle isäntien kokouksen säästöpankin kustannuksella.

116 §

Jos säästöpankin purkamisen jälkeen ilmaantuu uusia varoja tai säästöpankkia vastaan nostetaan kanne taikka muutoin tarvitaan selvitystoimenpiteitä, on selvitystä jatkettava. Selvitysmiesten on viivytyksettä tehtävä tästä ilmoitus rekisteröimistä varten sekä rahoitustarkastukselle. Kutsu jatkettun selvitystilän ensimmäiseen isäntien kokoukseen on toimitettava sääntöjen mukaisesti. Lisäksi on lähetettävä kirjallinen kutsu jokaiselle kantara-

hasto-osuuden omistajalle, jonka osoite on tiedossa.

117 §

Jos säästöpankki on asetettu selvitystilaan isäntien kokouksen päätöksellä, isäntien kokous voi tilintarkastajien annettua asiasta lausuntonsa äänten enemmistöllä päättää, että selvitystila lopetetaan ja toimintaa jatketaan. Päätöstä ei kuitenkaan saa tehdä, jos selvitystilaan on sääntöjen mukainen peruste taikka jos säästöpankin omaisuutta on jaettu. Jos säästöpankin toimilupa on peruutettu, toiminnan jatkamisen edellytyksenä on lisäksi, että säästöpankille on myönnetty uusi toimilupa.

Kun päätös toiminnan jatkamisesta on tehty ja uusi toimilupa tai lupa toiminnan jatkamiseen ilman toimilupaa on saatu, säästöpankille on valittava hallintoneuvosto, hallitus ja toimitusjohtaja sääntöjen mukaan.

Kun hallitus on valittu, selvitysmiesten on viivytyksettä tehtävä selvitystilän lopettamista koskevasta päätöksestä ja hallituksen vaalista ilmoitus rekisteröimistä varten. Päätöstä ei saa panna täytäntöön ennen rekisteröimistä. Säästöpankin velkojille haettu julkinen haaste jää vaikutuksitta, kun selvitystila on lopetettu tämän pykälän sääntöjen mukaisesti.

118 §

Säästöpankin omaisuus voidaan luovuttaa konkurssiin hallituksen tai, kun säästöpankki on selvitystilassa, selvitysmiesten päätöksen perusteella. Konkurssin aikana edustavat säästöpankkia konkurssivelallisena hallitus ja toimitusjohtaja taikka ennen konkurssin alkamista valitut selvitysmiehet. Konkurssin aikana voidaan kuitenkin valita uusia hallituksen jäseniä tai uusia selvitysmiehiä.

119 §

Velkojan hakiessa säästöpankkia konkurssiin tuomioistuimen on ennen konkurssipäätöksen tekemistä ilmoitettava hakemuksesta valtiovarainministeriölle. Tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä enintään kuukaudella, jos valtiovarainministeriö esittää tätä koskevan pyynnön viikon kuluessa tässä momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta.

Sellainen velkoja, jonka saaminen perustuu yksinomaan talletussuojarahastosta täysimää-

räisesti korvattavaan saamiseen, ei voi hakea säästöpankkia konkurssiin.

120 §

Jos säästöpankin omaisuus on luovutettu konkurssiin, tallettajan ei tarvitse valvoa talletustilillä olevaa saatavaansa. Mitä tässä momentissa säädetään tallettajasta, ei sovelleta talletussuojarahastoon, jolle tallettajan oikeudet ovat siirtyneet luottolaitostoiminnasta annetun lain 65 j §:n 7 momentin nojalla.

Jos konkurssin päättyessä omaisuutta ei ole jäljellä, säästöpankki on katsottava puretuksi, kun konkurssihallinto on antanut lopputilityksen. Konkurssihallinnon on viivytyksettä tehtävä purkamisesta ilmoitus rekisteröimistä varten.

Jos omaisuutta on jäljellä eikä säästöpankki ollut selvitystilassa, kun sen omaisuus luovutettiin konkurssiin, hallituksen on mahdollisimman pian kutsuttava isäntien kokous koolle päättämään, onko säästöpankin toimintaa jatkettava vai onko se asetettava selvitystilaan. Jos isäntien kokous tekee säästöpankin toiminnan jatkamista koskevan päätöksen, sovelletaan, mitä 107 §:ssä säädetään.

Jos säästöpankin konkurssi on päättynyt ja pankille ilmaantuu varoja, konkurssimenettelyä jatketaan. Jos pankille konkurssin jälkeen jää varoja, menetellään kuten 3 momentissa säädetään.

121 §

Säästöpankin velkoja on, jollei sopimusehdoista muuta johdu, velvollinen vastaanottamaan maksun myös erääntymättömästä velasta sen jälkeen, kun pankki on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin. Velkoja on tällöin oikeutettu saamaan korvauksen vahingosta, joka aiheutuu sovitun koron ja sitä alhaisemman markkinakoron erotuksesta.

Kun säästöpankki on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, pankin on kehotettava julkisella kuulutuksella tallettajia, jotka eivät ole kymmeneen vuoteen ennen selvitystilan tai konkurssin alkamista käyttäneet säästöpankissa olevaa tiliään kahden vuoden kuluessa kuulutuksen antamisesta ilmoittautumaan uhalla, että tilinomistaja muutoin menettää puhevaltansa pankkia kohtaan. Kehotus on lisäksi lähetettävä edellä tarkoitetuille tallettajille kirjeitse pankin tiedossa olevalla osoitteella.

9 luku

Vahingonkorvausvelvollisuus

122 §

Säästöpankin perustajan, isännän, hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenen sekä toimitusjohtajan vahingonkorvausvelvollisuudesta säädetään luottolaitostoiminnasta annetussa laissa. Tilintarkastajan vahingonkorvausvelvollisuudesta säädetään tilintarkastuslaissa.

Vahingonkorvauskanteen nostamisesta säästöpankin lukuun luottolaitostoiminnasta annetun lain 97 c §:n nojalla päättää isäntien kokous. Hallituksella on lisäksi oikeus päättää rangaistavaan tekoon perustuvan korvauskanteen nostamisesta.

Isäntien kokouksen päätös vastuuvapauden myöntämisestä tai kanteen nostamatta jättämisestä ei estä säästöpankkia nostamasta kannetta, milloin isäntien kokoukselle ei tilinpäätöksessä tai tilintarkastuskertomuksessa taikka muutoin ole annettu olennaisesti oikeita ja täydellisiä tietoja kanteen perusteen olevasta päätöksestä tai toimenpiteestä.

Jos säästöpankki asetetaan konkurssiin hakemuksesta, joka on tehty kahden vuoden kuluessa siitä, kun isäntien kokouksessa päätettiin myöntää vastuuvapaus tai olla nostamatta kannetta, saa konkurssipesä tämän päätöksen estämättä ajaa kannetta.

123 §

Jos isäntien kokouksessa on myönnetty vastuuvapaus tai muutoin päätetty olla nostamatta korvauskannetta, mutta vähintään kymmenesosa isännistä on äänestänyt päätöstä vastaan, voidaan kanne nostaa sen estämättä, mitä 122 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään.

Kanteen voivat nostaa vähintään kolme isäntää, jotka ovat äänestäneet päätöstä vastaan taikka kantarahasto-osuuden omistajat, joilla on vähintään kymmenesosa kaikista kantarahasto-osuuksista. Jos isäntä tai kantarahasto-osuuden omistaja luopuu kanteesta sen nostamisen jälkeen, voivat muut kanteen nostaneet kuitenkin jatkaa sitä.

Kanne on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa isäntien 1 momentissa tarkoitettua päätöksestä.

Kanteen nostaneet isännät tai kantarahasto-osuuden omistajat vastaavat oikeudenkäynti-

kuluista. He ovat kuitenkin oikeutettuja saamaan säästöpankilta korvauksen niistä siinä määrin kuin pankille oikeudenkäynnillä voitettavat varat siihen riittävät.

124 §

Säästöpankin lukuun luottolaitostoiminnasta annetun lain 97 c §:n nojalla ajettavaa kannetta ei voida nostaa, ellei kanne perustu rangaistavaan tekoon:

1) perustajaa vastaan kolmen vuoden kuluttua siitä, kun perustamiskokouksessa tehtiin päätös pankin perustamisesta;

2) hallintoneuvoston tai hallituksen jäsentä, toimitusjohtajaa tai isäntää vastaan kolmen vuoden kuluttua sen tilikauden päättymisestä, jona se päätös tehtiin tai siihen toimenpiteeseen ryhdyttiin, johon kanne perustuu; eikä

3) tilintarkastajaa taikka hallintoneuvoston tai hallituksen määräämää tarkastajaa vastaan kolmen vuoden kuluttua siitä, kun se tilintarkastuskertomus, lausunto tai todistus, johon kanne perustuu, esitettiin.

Jos säästöpankin lukuun ajettavan kanteen määräaika on kulunut loppuun, ei 122 §:n 4 momentissa tarkoitettua kannetta voida nostaa sen jälkeen, kun kuukausi on kulunut konkurssissa toimitetusta valvonnasta.

125 §

Rahoitustarkastuksella ja säästöpankkitarastuksella on oikeus, jos se katsoo tallettajien tai kantarahasto-osuuden omistajien edun sitä vaativan, nostaa vahingonkorvauskanne säästöpankin lukuun luottolaitostoiminnasta annetun lain 97 c §:ssä mainittua henkilöä tai yhteisöä vastaan.

10 luku

Rangaistussäännökset

126 §

Rangaistus 98 §:ssä säädetyn salassapito-velvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain (39/1889) 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

127 §

Joka

1) 16 §:n vastaisesti antaa kantarahastoto-

distuksen tai optiotodistuksen taikka kantarahastotodistusta, väliaikaistodistusta, kantarahastoantotodistusta tai optiotodistusta antaessaan menettelee tämän lain säännösten vastaisesti;

2) laiminlyö kantarahasto-osuus- tai kantarahasto-osuusomistajaluettelon pitämisen tai niiden nähtävänä pitämisen,

on tuomittava *säästöpankkirikkomuksesta* sakkoon, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta.

11 luku

Erinäiset säännökset

128 §

Säästöpankki tai säästöpankkiosakeyhtiö ei saa ottaa talletusta eikä luottoa toiselta säästöpankilta tai säästöpankkiosakeyhtiöltä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, säästöpankki tai säästöpankkiosakeyhtiö voi hankkia toisen säästöpankin tai säästöpankkiosakeyhtiön liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja.

129 §

Jos säästöpankilla ei ole hallintoneuvostoa, saa pankki ainoastaan säästöpankkitarastuksen määräämissä rajoissa tai sen erityisellä luvalla antaa luottoja ja takauksia, joista pankin hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja vastaa taikka jonka antamisesta on olennaista taloudellista etua edellä mainituille henkilöille. Säännös ei koske lainoja, jotka pankki on myöntänyt valtion määrättyyn tarkoitukseen antamista varoista.

130 §

Säästöpankista rekisteriviranomaiselle annettavista ilmoituksista ja tiedonannoista on sen lisäksi, mitä tässä laissa on sanottu, voimassa mitä niistä on erikseen säädetty.

Tässä laissa tarkoitettuna rekisteriviranomaisena toimii patenti- ja rekisterihallitus.

12 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

131 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-

mikuuta 2002 ja sillä kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annettu säästöpankkilaki (1270/1990) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

132 §

Sääntöihin sisältyvän tämän lain vastaisen määräyksen sijasta noudatetaan tämän lain säännöksiä. Lain vastaisen sääntöjen määräyksen muutos on ilmoitettava rekisteröitäväksi samalla, kun muu sääntöjen muutos ilmoitetaan rekisteröitäväksi, ja viimeistään kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Jos lupaa kantarahaston korottamiseen vararahastosta tai lupaa sulautumiseen on haettu valtiovarainministeriöltä ennen tämän lain voimaantuloa, menettelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen säästöpankkilain 39, 78 tai 81 §:n säännöksiä.

Lain 121 §:n 1 momenttia ei sovelleta ennen lain voimaantuloa syntyneisiin velkoihin.

Ministeri Suvi-Anne Siimes

N:o 1503

L a k i

säästöpankin muuttamisesta osakeyhtiömuotoiseksi pankiksi annetun lain kumoamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan 6 päivänä marraskuuta 1992 säästöpankin muuttamisesta osakeyhtiömuotoiseksi pankiksi annettu laki (972/1992) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1504

L a k i**osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tätä lakia sovelletaan osuuskuntamuotoiseen talletuspankkiin (*osuuspankki*) ja muuhun osuuskuntamuotoiseen luottolaitokseen, joista käytetään jäljempänä tässä laissa nimitystä luottolaitos. Tätä lakia sovelletaan lisäksi osuuspankkiosakeyhtiöihin niin kuin jäljempänä 7 luvussa säädetään. Tämän lain 2 luvun säännöksiä sovelletaan lisäksi osuuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöön ja sen jäsenluottolaitoksiin.

Luottolaitokseen ja keskusyhteisöön sovelletaan osuuskuntalakia (1488/2001), jollei jäljempänä tässä laissa tai luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) toisin säädetä.

2 §

Vähintään puolella luottolaitoksen perustajista ja hallituksen jäsenistä sekä toimitusjohtajalla ja osuuskuntalain 5 luvun 15 §:n 2 momentissa tarkoitettulla toiminimen kirjoittajalla on oltava asuinpaikka tai, jos perustaja on oikeushenkilö, kotipaikka Euroopan talousalueella, jollei rahoitustarkastus myönnä luottolaitokselle lupaa poiketa tästä vaatimuksesta. Lupa voidaan myöntää, jos se ei vaaranna luottolaitoksen tehokasta valvontaa eikä luottolaitoksen hoitamista varovaisten ja terveiden liikeperiaatteiden mukaisesti.

2 luku

Osuuspankkien yhteenliittymä

3 §

Osuuspankit, 32 §:ssä tarkoitetut osuuspankkiosakeyhtiöt ja osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimiva liikepankki, jotka kuuluvat jäseninä (*jäsenluottolaitos*) niitä ohjaamaan oikeutettuun osuuskuntaan (*keskusyhteisö*), keskusyhteisö, keskusyhteisön konsolidointiryhmään kuuluvat yhteisöt, jäsenluottolaitosten luottolaitostoiminnasta annetun lain 5 §:ssä tarkoitettuun konsolidointiryhmään kuuluvat yhteisöt sekä sellaiset luotto- ja rahoituslaitokset ja palveluyritykset, joista yksi tai useampi edellä tässä momentissa tarkoitettu yhteisö yhdessä yhden tai useamman muun edellä tässä momentissa tarkoitettun yhteisön kanssa omistaa yli puolet, muodostavat tässä laissa tarkoitettun osuuspankkien yhteenliittymän, jos:

1) keskusyhteisö ja jäsenluottolaitokset vastaavat toistensa veloista ja sitoumuksista tämän lain 45 ja 46 §:n mukaisesti;

2) yhteenliittymään kuuluvien yhteisöjen vakavaraisuutta, maksuvalmiutta ja asiakasriskejä valvotaan konsolidoidusti yhteenliittymän tasolla; ja

3) osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimiva liikepankki on keskusyhteisön luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu tytäryritys.

Yhteenliittymään luetaan lisäksi sellainen keskusyhteisön jäsenluottolaitos, jonka äänivallasta yksi tai useampi muu jäsenluottolai-

tos omistaa yksin tai yhdessä yhden tai useamman muun jäsenluottolaitoksen tai keskusyhteisön kanssa yli puolet.

Keskusyhteisön konsolidointiryhmään luetaan keskusyhteisö, sen omistusyhteisö sekä luotto- tai rahoituslaitos tai palveluyritys, joka on keskusyhteisön tai sen omistusyhteisön tytäryritys. Konsolidointiryhmään luetaan lisäksi luotto- tai rahoituslaitos tai palveluyritys, jolla on keskusyhteisön tai sen omistusyhteisön tai niiden tytäryritysten kanssa yhteinen hallinto tai jota johdetaan keskusyhteisön, sen omistusyhteisön tai niiden tytäryrityksen kanssa yhteisesti. Keskusyhteisö on luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettu rahoituslaitos.

Keskusyhteisöllä ja 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulla liikepankilla on hallintoneuvosto. Keskusyhteisön hallintoneuvoston jäsenet muodostavat liikepankin hallintoneuvoston jäsenten enemmistön. Keskusyhteisön hallituksen puheenjohtaja toimii 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettun liikepankin hallituksen puheenjohtajana.

Keskusyhteisöllä on velvollisuus antaa jäsenluottolaitoksille ohjeita niiden toiminnasta maksuvalmiuden, vakavaraisuuden ja riskien hallinnan turvaamiseksi sekä velvollisuus valvoa niiden toimintaa.

Keskusyhteisö ei saa antaessaan ohjeita, suorittaessaan valvontaa, myöntäessään lupia tai muutoin hoitaessaan tässä laissa tarkoitettuja tehtäviään asettaa jäsenluottolaitoksia keskenään eriarvoiseen asemaan ilman perusteltua syytä.

4 §

Keskusyhteisön ja siihen kuuluvien luottolaitosten konsolidoidun maksuvalmiuden on oltava turvattu luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvun mukaisesti. Maksuvalmiuden tukena on oltava kassavaranto, joka on vähintään 10 prosenttia näiden kaikista veloista, lukuun ottamatta sellaisia velkoja, jotka jäsenluottolaitokset ovat saaneet Suomen valtion määrättyyn tarkoitukseen antamista varoista, sekä velkoja Suomen Pankille.

Keskusyhteisön ja jäsenluottolaitosten konsolidoituun kassavarantoon luetaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:n 2 momentissa tarkoitetuista eristä:

1) keskusyhteisön ja jäsenluottolaitosten kassa;

2) kuukauden kuluessa erääntyvät jäsenluottolaitosten saamiset Suomen Pankilta ja siihen rinnastuvilta keskuspankeilta;

3) kuukauden kuluessa erääntyvät jäsenluottolaitosten saamiset yhteenliittymään kuulumattomilta kotimaisilta ja niihin rinnastuvilta ulkomaisilta luottolaitoksilta nettomääräisinä; sekä

4) helposti markkinoitavat saamistodisteet rahoitustarkastuksen määräysten mukaisesti.

Jäsenluottolaitoksella tulee olla luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:n mukainen kassavaranto. Jäsenluottolaitoksen kassavarantoon voidaan lukea viimeksi mainitun pykälän 2 momentin mukaiset kuukauden kuluessa erääntyvät saamiset osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimivalta liikepankilta bruttomääräisinä.

5 §

Keskusyhteisö tai jäsenluottolaitos taikka niiden konsolidointiryhmiin kuuluva yhteisö ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa keskusyhteisön, jäsenluottolaitoksen tai koko yhteenliittymälle lasketulle vakavaraisuudelle. Keskusyhteisöllä tulee olla koko yhteenliittymään nähden riittävät riskien hallintajärjestelmät. Jäsenluottolaitoksella ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalla yhteisöllä on oltava toimintaansa nähden riittävät riskien hallintajärjestelmät.

6 §

Jäsenluottolaitoksen on luottolaitostoiminnasta annetun lain 69 §:n ja 71 §:n mukaisesti ilmoitettava suuret asiakasriskit vähintään neljä kertaa vuodessa keskusyhteisölle, jonka on puolestaan ilmoitettava koko yhteenliittymän suuret asiakasriskit rahoitustarkastukselle.

7 §

Asiakasriskejä laskettaessa yhteenliittymä rinnastetaan luottolaitokseen. Yhteenliittymälle lasketuista omista varoista laskettu asiakasriski ei saa nousta sellaiseen määrään, että luottolaitostoiminnasta annetun lain 70 §:n 1 momentissa ensimmäisenä mainittu asiakasriski ylittää 20 prosenttia tai toisena mainittu asiakasriski 15 prosenttia taikka

pykälän 2 momentissa mainittu suurten asiakasriskien yhteismäärä 500 prosenttia.

Jos yhteenliittymän yhteenlaskettu asiakasriski ylittää 1 momentissa säädetyn rajan, keskusyhteisön on viipymättä ilmoitettava siitä rahoitustarkastukselle ja ryhdyttävä toimenpiteisiin asiakasriskejä koskevien vaatimusten täyttämiseksi. Rahoitustarkastuksen on asetettava määräaika, jonka kuluessa yhteenliittymän asiakasriskejä koskeva vaatimus on täytettävä, tai esitettävä valtiovarainministeriölle yhteenliittymän purkamista.

Jäsenluottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän asiakasriskejä koskevat luottolaitostoiminnasta annetun lain 70 ja 106 §:ssä tarkoitetut asiakasriskejä koskevat rajoitukset.

Keskusyhteisö voi myöntää jäsenluottolaitokselle ja sen konsolidointiryhmälle luvan poiketa yksittäistä asiakasriskiä koskevasta rajoituksesta. Luottolaitostoiminnasta annetun lain 70 §:n 1 momentissa ensimmäisenä mainittu asiakasriski ei saa kuitenkaan ylittää 50 prosenttia tai toisena mainittu asiakasriski 40 prosenttia eikä pykälän 2 momentissa mainittu suurten asiakasriskien yhteismäärä 500 prosenttia. Enintään 250 000 euron suuruisia asiakasriskejä koskevan luvan keskusyhteisö voi myöntää luottolaitoskohtaisesti tässä momentissa tarkoitettujen enimmäismäärien rajoissa.

Keskusyhteisö ei saa myöntää 3 momentissa tarkoitettua lupaa, jos luvan mahdollistama sitoumusmäärän kasvu johtaisi jäsenluottolaitoksen vakavaraisuuden alenemiseen alle luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvussa tarkoitettua vähimmäistason.

Luottolaitostoiminnasta annetun lain 69 §:n 2 momentissa tarkoitettua asiakaskokonaisuuden sitoumuksille, joiden yhteismäärä on suurempi kuin 5 miljoonaa euroa, on haettava keskusyhteisön lupa. Osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimivan liikepankin ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön ei kuitenkaan tarvitse hakea tässä tarkoitettua lupaa.

8 §

Luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvun mukaista omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa yhteenliittymä rinnastetaan luottolaitokseen. Rahoitustarkastus antaa tarkemmat määräykset rinnastamisesta.

Yhteenliittymälle lasketun vakavaraisuuden tulee olla luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvun mukainen. Vakavaraisuutta laskettaessa yhteenliittymän omista varoista vähennetään jäsenluottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön liikkeeseen laskemat ja osuuspankkien vakuusrahasen merkittävät pääomatodistukset ja muut oman pääoman ehtoiset erät.

Jos yhteenliittymän omien varojen määrä laskee alle luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvun mukaisen vähimmäismäärän, keskusyhteisön on viipymättä ilmoitettava siitä rahoitustarkastukselle ja ryhdyttävä toimenpiteisiin omien varojen määrää koskevien vaatimusten täyttämiseksi. Rahoitustarkastuksen on asetettava määräaika, jonka kuluessa yhteenliittymän omia varoja koskeva vaatimus on täytettävä, tai esitettävä valtiovarainministeriölle yhteenliittymän purkamista.

Mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvussa säädetään omien varojen vähimmäismäärästä, ei sovelleta jäsenluottolaitokseen tai sen konsolidointiryhmään, jollei 5 momentista muuta johdu. Jos jäsenluottolaitoksen omat varat tai konsolidoidut omat varat vähenevät alle luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvussa säädetyn vähimmäismäärän, on luottolaitoksen kuitenkin viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin vakavaraisuutensa saattamiseksi säädetylle tasolle. Keskusyhteisön on asetettava rahoitustarkastuksen määräämien perusteiden mukaisesti määräaika näille toimenpiteille.

Jäsenluottolaitokseen, jonka omien varojen tai konsolidoitujen omien varojen määrä ei 4 momentissa tarkoitettua määrääjan kuluttua ole saavuttanut säädettyä tasoa, sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 80 ja 81 §:ää.

9 §

Jos jäsenluottolaitoksen omien varojen määrä alenee alle luottolaitostoiminnasta annetun lain 104 §:n 1 momentissa säädetyn määrän tai 3 momentissa säädettyjen yhteenlaskettujen omien varojen määrän, on jäsenluottolaitokselle asetettava määräaika, jonka kuluessa omien varojen on saavutettava mainittujen säännösten mukainen vähimmäismäärä. Määräajan asettaa keskusyhteisö, jos jäsenluottolaitoksen luottolaitostoiminnasta

annetun lain 78 §:n mukaan laskettu omien varojen vähimmäismäärä on vähintään 10 prosenttia. Omien varojen vähimmäismäärän ollessa tätä alhaisempi määräajan asettaa rahoitustarkastus. Jos jäsenluottolaitoksen omien varojen määrä ei määräajan kuluessa saavuta säädettyä tasoa, rahoitustarkastus voi esittää ministeriölle luottolaitoksen toimiluvan peruuttamista.

10 §

Sen lisäksi, mitä osuuskuntalain 2 luvun 3 §:ssä säädetään, keskusyhteisön säännöissä on määrättävä:

1) että keskusyhteisö, jäsenluottolaitokset ja niiden konsolidointiryhmiin kuuluvat yhteisöt muodostavat tämän lain 3 §:ssä tarkoitetun osuuspankkien yhteenliittymän;

2) että keskusyhteisö ja jäsenluottolaitokset vastaavat toistensa veloista ja sitoumuksista 45 ja 46 §:n mukaisesti; sekä

3) että keskusyhteisöllä on velvollisuus 3 §:n perusteella antaa jäsenluottolaitoksille ohjeita niiden toiminnasta maksuvalmiuden, vakavaraisuuden ja riskien hallinnan turvaamiseksi sekä velvollisuus valvoa niiden toimintaa.

Keskusyhteisön säännöissä voidaan määrätä, että osuuskuntalain 4 luvun 5 §:n estämittä keskusyhteisön tytäryhteisö saa osallistua osuuskunnan kokoukseen ja että tällaisella tytäryhteisöllä on osuuskunnan kokouksessa puheoikeus mutta ei äänioikeutta.

Päätös keskusyhteisön sääntöjen muuttamisesta siten, että jo jäsenenä olevan maksuvelvollisuutta lisätään ylimääräisiä maksuja koskevalla määräyksellä, on pätevä, jos sitä kannattaa yhdeksän kymmenesosaa kokouksessa edustetuista äänistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuille keskusyhteisön sääntöjen kohdille sekä niiden muutoksille on haettava ministeriön vahvistus. Ministeriön on pyydettävä asiasta rahoitustarkastuksen lausunto.

11 §

Sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, jäsenluottolaitoksen säännöissä tai yhtiöjärjestyksessä on määrättävä:

1) että luottolaitos, keskusyhteisö, keskusyhteisöön kuuluvat muut luottolaitokset ja

niiden konsolidointiryhmiin kuuluvat yhteisöt muodostavat 3 §:ssä tarkoitetun osuuspankkien yhteenliittymän;

2) että jäsenluottolaitos vastaa keskusyhteisön ja siihen kuuluvien muiden jäsenluottolaitosten veloista ja sitoumuksista 45 ja 46 §:n mukaisesti; sekä

3) että keskusyhteisöllä on 3 §:n perusteella oikeus antaa jäsenluottolaitokselle ohjeita sen toiminnasta maksuvalmiuden, vakavaraisuuden ja riskien hallinnan turvaamiseksi sekä oikeus valvoa niiden toimintaa.

Jäsenluottolaitoksen muuta kuin 14 §:ssä tarkoitettua keskusyhteisöstä eroamista tarkoittavaa sääntöjen muutosta ei saa merkitä kaupparekisteriin, ellei keskusyhteisö ole hyväksynyt sääntömuutosta.

12 §

Keskusyhteisö ei saa aloittaa toimintaansa ennen kuin ministeriö on vahvistanut sen säännöt ja keskusyhteisö on toimittanut rahoitustarkastukselle:

1) jäljennöksen ministeriön keskusyhteisön sääntöjen vahvistamista koskevasta päätöksestä;

2) keskusyhteisöä koskevan täydellisen otteen kaupparekisteristä, johon sisältyvät säännöt;

3) hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenten ja varajäsenten, toimitusjohtajan ja toimitusjohtajan sijaisen sekä tilintarkastajien ja varatilintarkastajien nimet ja muut tarvittavat tiedot; sekä

4) hallintoneuvoston vahvistamat keskusyhteisön toimintaa ja hallintoneuvoston valitsemia tarkastajia koskevat yleiset ohjeet.

Jos 1 momentissa mainituissa tiedoissa tapahtuu muutos, se on viipymättä ilmoitettava rahoitustarkastukselle.

13 §

Osuuspankit, 32 §:ssä tarkoitetut osuuspankkiosakeyhtiöt, osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimiva liikepankki sekä luottolaitokset, joiden äänivallasta sanotut yhteisöt omistavat yksin tai yhdessä yli puolet, voivat liittyä keskusyhteisön jäseneksi tekemällä päätöksen 11 §:ssä tarkoitettujen määräysten ottamisesta luottolaitoksen sääntöihin tai yhtiöjärjestykseen. Päätös on pätevä vain, jos sen puolesta on osuuskunnan kokouksessa

annettu vähintään kaksi kolmasosaa äänestykseen osallistuneiden äänistä tai jos sitä on yhtiökokouksessa kannattanut vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä ja kokouksessa edustetuista osakkeista.

14 §

Jäsenluottolaitoksella on oikeus erota keskusyhteisöstä päättämällä sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen 11 §:ssä tarkoitettujen määräysten muuttamisesta sekä ilmoittamalla siitä kirjallisesti keskusyhteisön johtokunnalle, jos yhteenliittymälle laskettu vakavaraisuus säilyy 8 §:ssä säädetyn mukaisena eroamisen jälkeenkä. Päättös on pätevä vain, jos sen puolesta on annettu tai sitä kannattaa 13 §:n mukainen äänten ja osakkeiden enemmistö. Vakavaraisuuden säilyminen on todettava keskusyhteisön tilintarkastajien varmentamalla laskelmalla.

Jäsenluottolaitos voidaan erottaa keskusyhteisöstä osuuskuntalain 3 luvun 5 §:n mukaisesti.

Eronnut tai erotettu jäsenluottolaitos vastaa kuitenkin yhteenliittymään kuuluvan toisen jäsenluottolaitoksen tai keskusyhteisön veloista ja sitoumuksista, jos yhteenliittymään kuuluva jäsenluottolaitos tai keskusyhteisö asetetaan selvitystilaan viiden vuoden kuluessa siitä tilinpäätöspäivästä, joka lähinnä seuraa eroamista tai erottamista. Eronnut tai erotettu jäsenluottolaitos on myös velvollinen suorittamaan sellaiset ylimääräiset maksut, jotka keskusyhteisöllä on 45 §:n perusteella oikeus periä jäsenluottolaitoksilta edellä sanotulta ajalta.

15 §

Valtiovarainministeriö voi antaa keskusyhteisölle luvan käyttää toiminimessään nimitystä "pankki" tai viittausta talletuspankin toimintaan.

16 §

Keskusyhteisön tilinpäätöksen ja konsernitiilinpäätöksen laatimisessa sekä tilintarkastuksessa noudatetaan luottolaitostoinnasta annetun lain säännöksiä. Jäsenluottolaitokseen ei sovelleta, mitä luottolaitostoinnasta annetun lain 41 §:ssä säädetään osavuositarkastuksesta.

Keskusyhteisön ja jäsenluottolaitosten sekä

niiden konsolidointiryhmien tilinpäätöksistä laaditaan yhdistelty tilinpäätös noudattaen soveltuvin osin, mitä luottolaitoksen konsernitiilinpäätöksestä säädetään tai määrätään. Rahoitustarkastus antaa tarkemmat määräykset yhdistellyn tilinpäätöksen laadinnasta. Yhdistelty tilinpäätös käsittää myös sellaiset yhteisöt, joiden äänivallasta edellä sanotut yhteisöt omistavat yhdessä yli puolet.

Keskusyhteisön tilintarkastajien on, noudattaen soveltuvin osin luottolaitostoinnasta annetun lain säännöksiä, tarkastettava yhdistelty tilinpäätös, joka on esiteltävä ja annettava tiedoksi keskusyhteisön varsinaiselle osuuskunnan kokoukselle.

Keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen on pidettävä jäljennös 2 momentissa tarkoitettusta tilinpäätöksestä jokaisen nähtävänä ja annettava siitä jäljennöksiä noudattaen, mitä luottolaitostoinnasta annetun lain 40 §:n 2 ja 4 momentissa säädetään. Keskusyhteisöstä ja jäsenluottolaitoksista on laadittava osavuositarkastus noudattaen soveltuvin osin, mitä 2 momentissa ja luottolaitostoinnasta annetun lain 41 §:ssä säädetään. Keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen on annettava jokaiselle sitä pyytävälle jäljennös yhdistelystä osavuositarkastuksesta niin kuin luottolaitostoinnasta annetun lain 40 §:ssä säädetään.

17 §

Valtiovarainministeriö voi rahoitustarkastuksen esityksestä määrätä yhteenliittymän purettavaksi, jos se ei täytä edellä tässä luvussa säädettyjä vaatimuksia eikä yhteenliittymä ole rahoitustarkastuksen asettamassa määräajassa järjestänyt toimintaansa tämän luvun säännöksiä vastaavaksi.

3 luku

Varojen käyttäminen ja sidottu oma pääoma

18 §

Luottolaitoksen jakokelpoisen ylijäämän rajoituksista on osuuskuntalain 8 luvun 4 ja 5 §:n lisäksi voimassa, mitä luottolaitostoinnasta annetun lain 38 §:ssä säädetään pääomalainalle maksettavasta korosta tai muusta hyvityksestä johtuvasta rajoituksesta, ja mitä saman lain 81 §:ssä säädetään vakavaraisuussuhteista johtuvasta rajoituksesta.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettuja eriä ei myöskään lueta konsernitaseen perusteella laskettavaan emo-osuuskunnan jakokelpoiseen ylijäämään.

19 §

Luottolaitoksella on oltava vararahasto. Osuuskuntalain 8 luvun 9 §:n säännöksiä ei muilta osin sovelleta luottolaitokseen.

Alennettaessa luottolaitoksen vararahastoa, ylikurssirahastoa ja sijoitusosuuspääomaa siten, että alentamisen täytäntöönpano edellyttää osuuskuntalain 8 luvun 10 §:n 3 momentin ja 11 §:n 3 momentin mukaisesti rekisteriviranomaisen lupaa, tallettajiin ei sovelleta, mitä osuuskuntalain 16 luvun 13—15 §:ssä säädetään velkojista.

Osuuskuntalain 8 luvun 12 §:n 1 momentista poiketen luottolaitoksen arvonorotusrahastoa saadaan käyttää ainoastaan sijoitusosuuspääoman korotukseen siten kuin osuuskuntalain 12 luvussa säädetään.

Luottolaitokselle osuuspääomasta, lisäosuuspääomasta ja lunastusehtoisista sijoitusosuuksista suoritettua määrää ei saa palauttaa, jos palautus johtaa omien varojen vähenemiseen alle luottolaitostoinnasta annetun lain 9 luvussa säädetyn määrän.

4 luku

Hallinto

20 §

Luottolaitoksen hallituksessa on oltava vähintään kolme jäsentä. Säännöissä voidaan määrätä, että hallituksen jäsenen toimikausi on määräaikainen tai toistaiseksi jatkuva. Toimikausi päättyy uuden jäsenen valinnasta päättävän osuuskunnan kokouksen päättyessä, jollei säännöissä toisin määrätä tai uutta jäsentä valittaessa toisin päätetä.

Luottolaitoksella on oltava toimitusjohtaja. Toimitusjohtaja saa olla hallituksen puheenjohtaja vain, jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto.

21 §

Säännöissä voidaan määrätä, että luottolaitoksella on hallintoneuvosto.

Luottolaitoksen hallintoneuvostossa on oltava vähintään viisi jäsentä.

Hallintoneuvostoon sovelletaan muilta osin, mitä osuuskuntalain 5 luvussa on osuuskunnan hallintoneuvostosta säädetty.

5 luku

Sulautuminen

22 §

Tätä lukua sovelletaan osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen tai muun osuuskunnan sulautuessa osuuskuntamuotoiseen luottolaitokseen.

Luottolaitoksen sulautumissuunnitelmassa on oltava sen lisäksi, mitä osuuskuntalain 16 luvun 4 §:ssä säädetään, selvitys luottolaitostoinnasta annetun lain 74 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista sitoumuksista, joiden velkojat voivat vastustaa osuuskuntalain 16 luvun 12 §:ssä tarkoitettua luvan myöntämistä.

23 §

Sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten, tai jos kyseessä on tytäryhtiösulautuminen, emoyrityksenä olevan luottolaitoksen on ilmoitettava sulautumisesta rahoitustarkastukselle. Ilmoitus, johon on liitettävä sulautumissuunnitelma ja osuuskuntalain 16 luvun 12 §:n 2 momentissa mainitut asiakirjat, on toimitettava rahoitustarkastukselle ennen kuin luottolaitos hakee lupaa sulautumisen täytäntöönpanoon. Rahoitustarkastus voi ilmoituksen saatuaan vaatia myös muita tarpeelliseksi katsomiaan tietoja.

Rekisteriviranomaisen on annettava osuuskuntalain 16 luvun 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus viivytyksettä tiedoksi rahoitustarkastukselle.

Rahoitustarkastus voi osuuskuntalain 16 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa sulautumisessa vastustaa sulautumista osuuskuntalain 16 luvun 14 §:n 1 momentissa tarkoitettuun määräaikaan mennessä ilmoittamalla siitä rekisteriviranomaiselle, jos sulautuminen todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaedellytysten säilymisen tai jos sulautumiseen osallistuva luottolaitos kuuluu keskusyhteisöön, sulautuminen vaarantaisi yhteenliittymän vakavaraisuuden. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto sulau-

tumiseen osallistuville luottolaitoksille. Osuuskuntalain 16 luvun 12 §:ssä tarkoitettua lupaa sulautumisen täytäntöönpanoon ei saa myöntää, jos rahoitustarkastus edellä tässä momentissa tarkoitettussa tapauksessa vastustaa sulautumista.

Tässä pykälässä tarkoitettua rahoitustarkastuksen päätöstä koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

24 §

Mitä osuuskuntalain 16 luvun 13—15:ssä säädetään velkojasta, ei sovelleta talletajaan. Sulautuvan luottolaitoksen on kuitenkin ilmoitettava sulautumisesta tallettajalle viimeistään kolme kuukautta ennen rekisteriviranomaisen osuuskuntalain 16 luvun 14 §:n nojalla muille velkojille asettamaa määräaika. Ilmoituksessa on mainittava vastaanottavan luottolaitoksen toiminimi ja osoite. Ilmoituksesta on lisäksi käytävä ilmi, että mikäli tallettajan sulautumiseen osallisissa luottolaitoksissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää luottolaitostoiminnasta annetun lain 65 j §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan, mitä mainitun lain 65 q §:ssä säädetään. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen saatuaan irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka luottolaitostoiminnasta annetun lain 65 j §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle.

Mitä edellä 1 momentissa säädetään tallettajasta, sovelletaan vastaavasti vastaanottavan luottolaitoksen tallettajiin edellyttäen, että heitä on osuuskuntalain 16 luvun 14 §:n mukaan kuultava.

25 §

Kombinaatiosulautumisessa perustettavalle luottolaitokselle on haettava luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 §:ssä tarkoitettu toimilupa. Toimilupaa koskevaan hakemukseen on, sen lisäksi mitä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetään, liitettävä osuuskuntalain 16 luvun 13 §:ssä tarkoitettu rekisteriviranomaisen myöntämä lupa sulautumisen täytäntöönpanoon.

Jos sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten yhteenlaskettu osuuspääoma on vähemmän kuin luottolaitostoiminnasta annetun

lain 13 §:ssä säädetään, on perustettavan luottolaitoksen perustamis pääoman oltava vähintään sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten yhteenlasketun osuuspääoman suuruinen.

Kombinaatiosulautumista ei saa rekisteröidä, jollei samalla rekisteröidä valtiovarainministeriön vastaanottavalle luottolaitokselle myöntämää toimilupaa.

6 luku

Jakautuminen

26 §

Luottolaitos voi jakautua, sen lisäksi mitä osuuskuntalain 17 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetään, siten, että:

1) jakautuvan luottolaitoksen kaikki varat ja velat siirtyvät kahdelle tai useammalle aikaisemmin perustetulle osuuskunnalle, ja jakautuva luottolaitos purkautuu; tai

2) osa jakautuvan luottolaitoksen varoista ja veloista siirtyy yhdelle tai useammalle aikaisemmin perustetulle osuuskunnalle.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun jakautumiseen sovelletaan osuuskuntalain 17 luvun säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

27 §

Päätös jakautumisesta on edellä 26 §:n 1 momentissa tarkoitettussa jakautumisessa tehtävä vastaanottavan osuuskunnan kokouksessa, jos vastikkeena annetaan vastaanottavan osuuskunnan osuuksia taikka jakautuvan luottolaitoksen jäsenet tulevat vastaanottavan osuuskunnan jäseniksi ja jäseneksi ottamista koskeva päätös on vastaanottavan osuuskunnan sääntöjen mukaan tehtävä osuuskunnan tai edustajiston kokouksessa.

Jakautuvan luottolaitoksen jakautumissuunnitelmaan ja jakautumisen täytäntöönpanoa koskevaan rekisteriviranomaisen lupaan sovelletaan, mitä edellä 22—24 §:ssä säädetään. Mitä edellä 23 §:n 3 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta osuuskuntalain 17 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun jakautumiseen, jos jakautumisessa perustettavat osuuskunnat ovat yksinomaan luottolaitoksia.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu kuulutus

on annettava 26 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa jakautumisessa myös vastaanottavan osuuskunnan velkojille, jos jakautuminen on osuuskuntalain 17 luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettun asiantuntijalausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan osuuskunnan velkojen maksun.

Jakautumisessa perustettavaan luottolaitokseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä 25 §:n 1 ja 3 momentissa säädetään.

28 §

Mitä osuuskuntalain 17 luvun 6 §:n 2 momentissa säädetään jakautuvan osuuskunnan velasta, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata luottolaitostoinnasta annetun lain 6 a luvussa tarkoitettusta talletussuojarahastosta taikka sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (579/1996) 6 luvussa tarkoitettusta korvausrahastosta.

Mitä osuuskuntalain 16 luvun 13—15 §:ssä säädetään velkojasta, sovelletaan siihen, jonka hyväksi luottolaitos on antanut takauksen tai muun siihen rinnastettavan sitoumuksen tai jolle luottolaitoksen kanssa tehdyn johdannaissopimuksen perusteella voi syntyä rahamääräinen saatava, jos sitoumus siirtyy muun kuin toisen luottolaitostoinnasta annetun lain 2 §:ssä tarkoitettun luottolaitoksen vastattavaksi.

7 luku

Liiketoiminnan luovutus

29 §

Luottolaitoksen (*luovuttava luottolaitos*) liiketoiminta voidaan kokonaan tai osittain luovuttaa yhdelle tai useammalle luottolaitokselle tai muulle yritykselle (*vastaanottava yritys*) niin kuin tässä luvussa säädetään.

Luottolaitos voi luovuttaa liiketoimintansa siten, että:

1) luovuttavan luottolaitoksen kaikki varat ja velat siirtyvät yhdelle tai useammalle vastaanottavalle yritykselle; tai

2) osa luovuttavan luottolaitoksen varoista ja veloista siirtyy yhdelle tai useammalle vastaanottavalle yritykselle.

Liiketoiminnan luovutus voidaan toteuttaa, vaikka luovuttava luottolaitos on asetettu

selvitystilaan, jollei luottolaitoksen omaisuutta ole ryhdytty jakamaan.

30 §

Edellä 29 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesta liiketoiminnan luovutuksesta päättää luovuttavan luottolaitoksen osuuskunnan kokous. Osuuskunnan kokouksen koolle kutsuamiseen ja päätöksen tekemiseen sovelletaan, mitä osuuskuntalain 4 luvun 12 §:ssä ja 23 §:n 2 momentissa säädetään.

Luovuttavan luottolaitoksen hallituksen on laadittava luovutussuunnitelma, johon sovelletaan soveltuvin osin osuuskuntalain 17 luvun 2 §:ää, ei kuitenkaan osuuskuntalain 16 luvun 6 ja 7 §:ää. Luovutussuunnitelmaan sovelletaan lisäksi, mitä edellä 22 §:ssä säädetään.

Luottolaitoksen liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan lisäksi 23, 24 ja 28 §:ää sekä soveltuvin osin osuuskuntalain 16 luvun 13—16 §:ää. Mitä edellä 23 §:n 3 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta edellä 29 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun liiketoiminnan luovutukseen, jos liiketoiminnan luovutus tapahtuu yksinomaan perustettaville luottolaitoksille. Edellä tässä momentissa tarkoitettu velkojen kuulemismenettely koskee ainoastaan luovutettavia velkoja.

Luottolaitoksen liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä osuuskuntalain 17 luvun 6 §:n 2 momentissa ja edellä 28 §:n 1 momentissa säädetään.

Luovuttavan luottolaitoksen varat, velat, varaukset ja sitoumukset siirtyvät luovutussuunnitelmassa määrättyllä tavalla vastaanottavalle yritykselle, kun luovutus on rekisteröity.

Luovuttavan luottolaitoksen jäsenellä, joka ei ole yhtynyt liiketoiminnan luovutusta koskevaan päätökseen, on oikeus edellä 29 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa luovutuksessa erota luottolaitoksesta niin kuin osuuskuntalain 16 luvun 11 §:ssä säädetään. Edellä tässä momentissa tarkoitettulle jäsenelle syntyy oikeus osuusmaksun palautukseen, kun liiketoiminnan luovutuksen täytäntöönpano on rekisteröity.

31 §

Jos luovuttavan luottolaitoksen kaikki varat, velat ja sitoumukset sekä muut oikeudet

ja veloitteet siirretään 29 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesti kirjanpitoarvoista yhdelle luovuttavan luottolaitoksen toimintaa jatkamaan perustettavalle osakeyhtiömuotoiselle luottolaitokselle ja vastikkeena maksetaan yksinomaan vastaanottavan luottolaitoksen osakkeita, luovutukseen ei sovelleta 30 §:n 2—4 momenttia. Osuuskuntalain 18 lukua ei sovelleta luottolaitoksiin.

Edellä 1 momentin mukaisesti liiketoimintansa luovuttavan luottolaitoksen on samalla tehtävä päätös luottolaitoksen asettamisesta selvitystilaan tai toimiluvasta luopumisesta.

Osuuskunnan kokouksen päättäessä luottolaitoksen liiketoiminnan luovuttamisesta tämän pykälän mukaisesti osakeyhtiömuotoiselle luottolaitokselle osuuskunnan kokouksen on hyväksyttävä luottolaitokselle luottolaitostoiminnasta annetun lain ja liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) mukainen yhtiöjärjestys, jollei jäljempänä toisin säädetä. Tässä pykälässä tarkoitettuun osakeyhtiömuotoiseen luottolaitokseen sovelletaan, mikäli tässä luvussa ei toisin säädetä, mitä liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa säädetään.

32 §

Osuuspankin toimintaa jatkamaan perustettavan, edellä 31 §:ssä tarkoitetun luottolaitoksen yhtiöjärjestykseen voidaan ottaa määräys, jonka mukaan luottolaitos on osuuspankkiosakeyhtiö. Poiketen siitä, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:ssä säädetään, osuuspankkiosakeyhtiön on käytettävä pankin yhteisömuotoa osoittavan tunnuksen lisäksi toiminimessään sanaa tai yhdysosaa "osuuspankki".

Jos luovuttava osuuspankki kuuluu jäsenenä 3 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön, myös osuuspankkiosakeyhtiön on liityttävä keskusyhteisön jäseneksi.

Osuuspankkiosakeyhtiö voidaan muuttaa liikepankiksi yhtiöjärjestyksestä muuttamalla.

Osuuskunnaksi muuttuneen osuuspankin, joka on luovuttanut liiketoimintansa osuuspankkiosakeyhtiölle, tarkoituksena on jäsentensä taloudenpidon tai elinkeinon tukemiseksi harjoittaa omistamansa osuuspankkiosakeyhtiön välityksellä pankkitoimintaa siten, että osuuskunnan jäsenet osallistuvat

osuuskunnan harjoittamaan toimintaan käytämällä osuuspankkiosakeyhtiön palveluksia. Osuuskunnan päätökseen osuuskunnan merkittävien osakkeiden luovuttamisesta sovelletaan, mitä osuuskuntalain 4 luvun 12 §:ssä ja 23 §:n 2 momentissa säädetään.

8 luku

Vapaaehtoinen toimiluvasta luopuminen

33 §

Valtiovarainministeriö voi tämän luvun mukaisesti luottolaitoksen hakemuksesta peruuttaa sen toimiluvan ilman, että luottolaitos olisi asetettava selvitystilaan. Hakemuksesta on ennen sen ratkaisemista pyydyttävä rahoitustarkastuksen lausunto.

Hakemuksen liitteenä on oltava:

1) jäljennös luottolaitoksen osuuskunnan kokouksen päätöksestä, jolla luottolaitos on päättänyt luopua toimiluvastaan;

2) selvitys siitä, että luottolaitoksella ei enää ole talletuksia eikä se harjoita muutaakaan luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tai sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa luvanvaraiseksi säädettyä toimintaa;

3) tilintarkastajan lausunto 2 kohdassa tarkoitettua selvityksestä; ja

4) rekisteriviranomaisen lupa toimiluvasta luopumiseen.

Luottolaitoksen, joka luovuttaa koko liiketoimintansa 31 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla, ei tarvitse liittää hakemukseen edellä 2 momentissa tarkoitettuja selvityksiä.

34 §

Päätös toimiluvasta luopumisesta on tehtävä noudattaen, mitä osuuskuntalain 4 luvun 12 §:ssä ja 23 §:n 2 momentissa säädetään.

35 §

Toimiluvasta luopumiseen on saatava rekisteriviranomaisen lupa. Lupa sovelletaan soveltuvin osin, mitä osuuskuntalain 16 luvun 13—15 §:ssä sekä tämän lain 27 §:ssä säädetään.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta luottolaitokseen, joka on luovuttanut koko liiketoimintansa 31 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.

36 §

Valtiovarainministeriön on ilmoitettava 33 §:ssä tarkoitettu päätös toimiluvan peruuttamisesta rekisteröitäväksi. Toimiluvan peruuttaminen tulee voimaan, kun päätös on rekisteröity. Edellä 33 §:n 3 momentissa tarkoitettun luottolaitoksen toimiluvan peruuttamispäätöstä ei kuitenkaan saa rekisteröidä, jollei samalla rekisteröidä vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaa.

9 luku

Selvitystila ja konkurssi

37 §

Luottolaitoksen selvitystilaan sovelletaan, mitä osuuskuntalaisissa säädetään, jollei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä.

Rekisteriviranomaisen ja tuomioistuimen on osuuskuntalain 19 luvun 4 §:ssä tarkoitettuun määräpäivään mennessä pyydettävä rahoitustarkastuksen lausunto rekisteristä poistamisesta tai selvitystilaan määrittämisestä.

Luottolaitoksen purkamiseen ei sovelleta, mitä kaupparekisterilain (129/1979) 24 §:ssä säädetään.

38 §

Valtiovarainministeriön on päättäessään toimiluvan peruuttamisesta samalla määrättävä luottolaitos selvitystilaan, jollei 8 luvun säännöksistä muuta johdu. Selvitystila alkaa, kun toimiluvan peruuttamista ja selvitystilaan määrittämistä koskeva valtiovarainministeriön päätös on tehty.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua valtiovarainministeriön päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää.

39 §

Valtiovarainministeriön tehdessä päätöksen luottolaitoksen asettamisesta selvitystilaan, sen on samalla valittava yksi tai useampi selvitysmies. Selvitysmiehiin sovelletaan muuten, mitä osuuskuntalain 19 luvun 6 §:ssä säädetään. Osuuskuntalain 19 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräystä voi hakea myös rahoitustarkastus sen lisäksi, mitä mainitussa lainkohdassa säädetään.

Selvitysmiesten on tehtävä osuuskuntalain

19 luvun 8 §:ssä tarkoitettu ilmoitus rahoitustarkastukselle, talletussuojarahastolle ja, milloin selvitystila perustuu muuhun kuin 38 §:ssä tarkoitettuun päätökseen, valtiovarainministeriölle.

Selvitysmiesten on viipymättä sen jälkeen, kun valtiovarainministeriö on tehnyt päätöksen toimiluvan peruuttamisesta, kutsuttava koolle luottolaitoksen ylin päättävä elin päättämään toimenpiteistä luottolaitoksen sulautumisesta toiseen luottolaitokseen tai toimilupaedellytysten korjaamisesta muulla tavalla taikka luottolaitoksen purkamisesta.

Selvitysmiesten on haettava valtiovarainministeriöltä toimiluvan peruuttamista viivytyksettä sen jälkeen, kun toimiluvan edellytyksiä ei enää ole tai selvityksen tarkoituksenmukainen jatkaminen ei enää edellytä toimilupaa.

Selvitysmiesten on annettava lopputilitys sekä osuuskuntalain 19 luvun 18 §:ssä tarkoitettu ilmoitus tiedoksi rahoitustarkastukselle.

40 §

Luottolaitos voidaan asettaa konkurssiin luottolaitoksen tai sen velkojan hakemuksesta noudattaen, mitä konkurssisäännössä (31/1868) ja jäljempänä tässä luvussa säädetään.

41 §

Velkojan hakiessa luottolaitosta konkurssiin tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava hakemuksesta valtiovarainministeriölle. Tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä enintään kuukaudella, jos valtiovarainministeriö esittää tätä koskevan pyynnön viikon kuluessa tässä momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta.

42 §

Velkoja, jonka saaminen perustuu yksinomaan talletussuojarahastosta täysimääräisesti korvattavaan saamiseen, ei voi hakea luottolaitosta konkurssiin tällaisen saamisen perusteella.

43 §

Jos osuuspankin omaisuus on luovutettu konkurssiin, tallettajan ei tarvitse valvoa talletustilillä olevaa saatavaansa. Mitä tässä

momentissa säädetään tallettajasta, ei sovelleta talletussuojarahastoon, jolle tallettajan oikeudet ovat siirtyneet luottolaitostoiminnasta annetun lain 65 j §:n 7 momentin nojalla.

44 §

Luottolaitoksen velkoja on, jollei sopimusehdoista muuta johdu, velvollinen vastaanottamaan maksun myös erääntymättömästä velasta sen jälkeen, kun luottolaitos on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin. Velkoja on tällöin oikeutettu saamaan korvauksen vahingosta, joka aiheutuu sovituksen ja sitä alhaisemman markkinakoron erotuksesta.

Kun osuuspankki on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, pankin on kehotettava julkisella kuulutuksella tallettajia, jotka eivät ole kymmeneen vuoteen ennen selvitystilaa tai konkurssiin alkamista käyttäneet pankissa olevaa tiliään, kahden vuoden kuluessa kuulutuksen antamisesta ilmoittautumaan pankille uhalla, että tilinomistaja muutoin menettää puhevaltansa luottolaitosta kohtaan. Kehotus on lisäksi lähetettävä edellä tarkoitetuille tallettajille kirjeitse pankin tiedossa olevalla osoitteella.

10 luku

Osuuspankkien yhteenliittymään kuuluvan jäsenluottolaitoksen ja keskusyhteisön selvitystila ja konkurssi

45 §

Jos 2 luvussa tarkoitettujen jäsenluottolaitoksen omat varat vähenevät alle luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvussa säädetyn vähimmäismäärän, yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oikeus periä yhteenliittymään kuuluvilta jäsenluottolaitoksilta keskusyhteisön säännöissä mainituin perustein ylimääräisiä maksuja tilikauden aikana enintään viisi tuhatta osaa jäsenluottolaitosten viimeksi vahvistettujen taseiden yhteenlasketusta loppusummasta käytettäväksi jäsenluottolaitoksen selvitystilaa ehkäisemiseksi tarvittaviin tukitoimiin.

46 §

Keskusyhteisö ja jäsenluottolaitokset ovat yhteisvastuussa niistä selvitystilassa tai konkurssissa olevan keskusyhteisön tai jäsenluot-

tolaitoksen veloista, joita ei saada suoriteuiksi sen varoista. Edellä tarkoitettu vastuu jakautuu keskusyhteisön ja jäsenluottolaitosten kesken viimeksi vahvistettujen taseiden loppusumman mukaisessa suhteessa.

Jos keskusyhteisön tai jäsenluottolaitoksen selvitystilamenettelyssä tai konkurssissa on todettu, että sen velat ovat varoja suuremmat, on selvitysmiesten viipymättä ennen omaisuuden konkurssiin luovuttamista laadittava laskelma vajauksen määrästä ja osittelulaskelma vajauksen peittämiseksi keskusyhteisöltä ja jäsenluottolaitoksilta perittävistä maksuista. Selvitysmiesten tai konkurssihallinnon on esitettävä selvitys rahoitustarkastukselle, joka hankittuaan asiasta keskusyhteisön lausunnon vahvistaa osittelulaskelman. Rahoitustarkastus asettaa määräajan maksujen suorittamiselle. Määräajassa suorittamatta jätetyt maksut voidaan periä ulosottoteitse vahvistetun osittelulaskelman nojalla niin kuin lainvoimaisen tuomion täytäntöönpanosta säädetään. Jos maksua ei saada perityksi, selvitysmiesten tai konkurssihallinnon on ositeltava puuttuva määrä keskusyhteisön ja muiden jäsenluottolaitosten maksettavaksi.

47 §

Selvitystilassa tai konkurssissa olevan jäsenluottolaitoksen toiminnan jatkaminen on edellä tässä laissa toiminnan jatkamiselle asetettujen edellytysten täytyttyäkin sallittua vain keskusyhteisön suostumuksin.

48 §

Keskusyhteisön hallituksen, tai keskusyhteisön ollessa selvitystilassa tai konkurssissa, selvitysmiesten tai konkurssihallinnon on jaettava mahdollisesti syntynyt tappio yhteenliittymään kuuluvien jäsenluottolaitosten vastattavaksi 46 §:n 2 momentin mukaisesti.

49 §

Keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen selvitystilassa ja konkurssissa noudatetaan muutoin tämän lain 9 luvun säännöksiä.

11 luku

Osuuspankkien yhteenliittymän valvonta

50 §

Osuuspankkien yhteenliittymää valvovat

rahoitustarkastus ja 3 §:ssä tarkoitettu keskusyhteisö.

51 §

Keskusyhteisö valvoo, että siihen kuuluvat jäsenluottolaitokset ja niiden konsolidointiryhmät toimivat rahoitusmarkkinoita koskevien lakien, asetusten, viranomaisten antamien ohjeiden ja määräysten, keskusyhteisön antamien ohjeiden sekä sääntöjensä ja yhtiöjärjestyksensä mukaisesti. Jos keskusyhteisö valvontatehtävää suorittaessaan havaitsee, ettei valvottavan toiminta ole edellä sanottujen säännösten mukaista, keskusyhteisön on ilmoitettava asiasta rahoitustarkastukselle viipymättä.

Jäsenluottolaitos ja sen konsolidointiryhmään kuuluva yritys on velvollinen antamaan keskusyhteisölle kaikki sen vaatimat tiedot ja selvitykset, jotka ovat tarpeen keskusyhteisön tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi. Keskusyhteisö voi asettaa määräajan, jonka kuluessa tiedot on annettava. Rahoitustarkastuksella on oikeus rahoitustarkastuslain (503/1993) 18 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä antaa keskusyhteisölle tässä momentissa tarkoitettuja tietoja, jos keskusyhteisö ei saa tietoja jäsenluottolaitokselta tai sen konsolidointiryhmään kuululta yritykseltä asettamassaan määräajassa.

Keskusyhteisö ja jäsenluottolaitos sekä niiden konsolidointiryhmään kuuluva yritys on velvollinen antamaan rahoitustarkastukselle kaikki sen vaatimat tiedot ja selvitykset, jotka ovat tarpeen yhteenliittymän konsolidoitua valvontaa sekä keskusyhteisön ja jäsenluottolaitosten konsolidoitua valvontaa varten.

52 §

Keskusyhteisön suorittaessa 50 ja 51 §:ssä tarkoitettua valvontatehtävää keskusyhteisön ja sen edustajan oikeuksista on soveltuvin osin voimassa, mitä rahoitustarkastuslain 10 ja 11 §:ssä säädetään rahoitustarkastuksen ja sen edustajan koollekutsumis- ja läsnäolo-oikeudesta sekä tarkastus- ja tietojensaanti-oikeudesta.

Keskusyhteisön ja sen edustajan vastuusta ja esteellisyydestä on, niiden hoitaessa 50 ja 51 §:n mukaista valvontatehtäväänsä, voi-

massa, mitä rahoitustarkastuksesta ja sen edustajasta säädetään rahoitustarkastuslaissa.

53 §

Mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 94 §:ssä säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan vastaavasti keskusyhteisöön. Yhteenliittymään kuuluvat yritykset, vakuusrahasto, johon keskusyhteisön jäsenluottolaitokset kuuluvat, sekä jäsenluottolaitosten keskinäinen vakuutusyhtiö saavat lisäksi mainitun pykälän estämättä antaa tietoja toisilleen. Tässä momentissa tarkoitettuja tietoja saa luovuttaa kuitenkin ainoastaan henkilölle, jota koskee edellä mainitussa pykälässä säädetty tai sitä vastaava salassapitovelvollisuus.

54 §

Rahoitustarkastuslain 20 §:ssä tarkoitettu valvontamaksu ja 23 §:ssä tarkoitettu uhkasakko, jotka koskevat osuuspankkien yhteenliittymää, määrätään keskusyhteisölle.

12 luku

Vahingonkorvausvelvollisuus

55 §

Luottolaitoksen perustajan, jäsenen, hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenen sekä toimitusjohtajan vahingonkorvausvelvollisuudesta, joka perustuu tämän lain rikkomiseen, säädetään luottolaitostoiminnasta annetussa laissa. Edellä tarkoitettuun korvausvelvollisuuteen perustuvan vahingonkorvauskanteen nostamisesta luottolaitoksen lukuun on voimassa, mitä osuuskuntalain 20 luvussa säädetään. Tilintarkastajan vahingonkorvausvelvollisuudesta säädetään tilintarkastuslaissa (936/1994).

56 §

Rahoitustarkastuksella ja osuuspankin kuluessa osuuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöön, keskusyhteisöllä on oikeus, jos se katsoo tallettajien tai sijoitusosuuden omistajien edun sitä vaativan, nostaa vahingonkorvauskanne luottolaitoksen lukuun luottolaitostoiminnasta annetun lain 97 c §:ssä mainittua henkilöä tai yhteisöä vastaan.

13 luku

Rangaistussäännökset

57 §

Rangaistus 53 §:ssä säädetyn salassapito-velvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain (39/1889) 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

Joka törkeästi laiminlyö tehtäviinsä kuuluvan 51 §:n 1 momentin mukaisen ilmoitusvelvollisuuden, on tuomittava *osuuspankkirikkomuksesta* sakkoon, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta.

14 luku

Erinäiset säännökset

58 §

Luottolaitoksen muuttamisesta osakeyhtiöksi säädetään 7 luvussa.

59 §

Osuuspankki tai osuuspankkiosakeyhtiö ei saa ottaa talletusta eikä luottoa toiselta osuuspankilta tai osuuspankkiosakeyhtiöltä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, osuuspankki ja osuuspankkiosakeyhtiö saavat hankkia toisen osuuspankin tai osuuspankkiosakeyhtiön liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

15 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

60 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002 ja sillä kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annettu osuuspankkilaki (1271/1990) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

61 §

Luottolaitoksen sääntöihin sisältyvien tämän lain vastaisten määräysten sijasta noudatetaan tämän lain säännöksiä. Lain vastaisen sääntöjen muutos on ilmoitettava rekisteröitäväksi samalla, kun muu sääntöjen muutos ilmoitetaan rekisteröitäväksi, ja viimeistään kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta.

Jos lupaa osuuspankin sijoitusosuuspääoman alentamiseen tai sulautumiseen on haettu valtiovarainministeriöltä ennen tämän lain voimaantuloa, menettelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen osuuspankkilain 12, 36 ja 39 §:n säännöksiä. Muun luottolaitoksen kuin osuuspankin sulautumisen osalta noudatetaan vastaavasti lain voimaan tullessa voimassa olleen luottolaitostoiminnasta annetun lain 93 §:n säännöksiä.

Lain 44 §:n 1 momenttia ei sovelleta ennen lain voimaantuloa syntyneisiin velkoihin.

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1505

L a k i**hypoteekkiyhdistyksistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan hypoteekkiyhdistyksistä 8 päivänä joulukuuta 1978 annetun lain (936/1978) 8 §:n 2 momentti ja 9 §:n 2 momentti,
muutetaan 7 §:n 1 momentin johtolause, 5 luvun otsikko ja 27 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat 7 §:n 1 momentin johtolause laissa 1613/1993 sekä 5 luvun otsikko ja 27 §:n 1 momentti laissa 1552/1991, sekä
lisätään 7 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi mainituissa laeissa 1552/1991 ja 1613/1993 sekä laissa 1345/1997, uusi 9 a, 15 a ja 15 b kohta seuraavasti:

7 §

Hypoteekkiyhdistyksen säännöissä on määrättävä:

9 a) hallintoneuvoston tehtävät ja kokoonpano;

15 a) hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenen ja varajäsenen, toimitusjohtajan ja toimitusjohtajan sijaisen sekä hypoteekkiyhdistyksen toimihenkilön oikeudesta kuulua toisen yrityksen hallintoon;

15 b) missä järjestyksessä päätetään toimitusjohtajan ja hallituksen jäsenten välisestä tehtävänjaosta ja oikeudesta edustaa luottolaitosta;

5 luku

Hypoteekkiyhdistyksen selvitystila ja konkurssi

27 §

Hypoteekkiyhdistyksen selvitystilaan ja konkurssiin sovelletaan soveltuvin osin mitä säästöpankkilain (1502/2001) 8 luvussa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1506

L a k i**kiinnitysluottopankkilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1999 annetun kiinnitysluottopankkilain (1240/1999) 3 §,
sekä
lisätään lakiin uusi 6 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

3 §

Sovellettava lainsäädäntö

Kiinnitysluottopankkiin sovelletaan osakeyhtiölakia (734/1978), liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua lakia (1501/2001) ja luottolaitostoinnasta annettua lakia, jollei tässä laissa toisin säädetä.

6 a §

Sulautuminen, jakautuminen ja liiketoiminnan luovutus

Kiinnitysluottopankki voi sulautua ainoastaan toiseen kiinnitysluottopankkiin. Jakautumisessa ja liiketoiminnan luovutuksessa kiinnitysluottopankki voi siirtää 2 §:n 3 ja 4 kohdissa tarkoitettua omaisuuttaan ainoastaan toiselle kiinnitysluottopankille.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1507

L a k i

sijoituspalveluyrityksistä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 26 päivänä heinäkuuta 1996 sijoituspalveluyrityksistä annettuun lakiin (579/1996) uusi 10 a § sekä 12 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 518/1998, uusi 5 momentti, seuraavasti:

10 a §

Toimiluvan ilmoittaminen rekisteröitäväksi

Valtiovarainministeriön on ilmoitettava toimilupa rekisteröitäväksi sekä tiedoksi rahoitustarkastukselle.

12 §

Toimiluvan peruuttaminen ja toiminnan rajoittaminen

toimiluvan peruuttaminen rekisteröitäväksi sekä tiedoksi rahoitustarkastukselle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Valtiovarainministeriön on ilmoitettava ennen tämän lain voimaantuloa myönnetyt toimiluvat rekisteröitäväksi vuoden kuluessa lain voimaantulosta.

Valtiovarainministeriön on ilmoitettava

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

HE 180/2001
 TaVM 20/2001
 EV 203/2001

8 410301/206

N:o 1508

L a k i**valtion vakuusrahastosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 30 päivänä huhtikuuta 1992 valtion vakuusrahastosta annettuun lakiin (379/1992) uusi 12 a ja 12 b §, seuraavasti:

12 a §

Tuen kohteena olevan pankin tappioiden kattaminen ja muut tuelle asetettavat erityiset ehdot

Kun tukea annetaan 1 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla merkitsemällä talletuspankin osakkeita, pankille annettavan tuen ehdoksi on asetettava, jollei tukipäätökseen sovelleta, mitä jäljempänä 12 b §:ssä säädetään, että tukea tarvitsevan pankin vahvistetun taseen osoittamat tappiot katetaan ennen tuen myöntämistä osakepääomaa alentamalla ja pankin osakepääomaa korotetaan osakkeenomistajien merkintäetuoikeudesta poiketen tuen määrällä valtion vakuusrahastolle tai 1 §:n 4 momentissa tarkoitetulle osakeyhtiölle suunnatulla osakeannilla. Muulle kuin osakeyhtiömuotoiselle pankille annettavan tuen ehdoksi voidaan asettaa, että pankki muutetaan osakeyhtiöksi luovuttamalla sen kaikki varat ja velat perustettavalle osakeyhtiölle säästöpankkilain (1502/2001) 90—92 §:ssä tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1504/2001) 31 ja 32 §:n mukaisesti ennen

tuen myöntämistä ja että tuki annetaan perustettavalle pankille.

Tuen ehdoksi voidaan asettaa, että tuen kohteena olevan pankin on laadittava ja vahvistettava tilinpäätös ennen tuen myöntämistä päätyvältä, tukiehdossa tarkemmin määrättävältä lyhennetyltä tilikaudelta. Tuen kohteena oleva pankki voi tässä momentissa tarkoitettussa tapauksessa laatia tilinpäätöksen tukipäätöksen ehtojen mukaiselta lyhennetyltä tilikaudelta sekä, mikäli lyhennetty tilikausi on vähintään kuusi kuukautta, sitä lähinnä seuraavalta enintään kahdeksantoista kuukauden pituiselta tilikaudelta poiketen siitä, mitä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetään tilikaudesta.

Mitä 1 momentissa säädetään osakkeista, sovelletaan vastaavasti pääomalainoihin.

12 b §

Tuen kohteena olevan pankin osakkeiden ja pääomalainojen lunastaminen

Edellä 12 a §:ssä tarkoitettun tukiehdon soveltamisen sijasta tuen kohteena olevan pankin osakkeet voidaan lunastaa täyttä kor-

vausta vastaan valtion vakuusrahastolle tai edellä 1 §:n 4 momentissa tarkoitettulle yhtiölle. Osakkeiden käyvän hinnan määrittämiseen ja lunastusmenettelyyn sovelletaan, mitä osakeyhtiölain (734/1978) 14 luvun 19 §:n 4 ja 5 momentissa sekä mainitun luvun 20 ja 21 §:ssä säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään osakkeista, sovelletaan vastaavasti pääomalainoihin.

Tässä pykälässä tarkoitettu päätös tehdään

valtioneuvoston yleisistunnossa. Päätöksen edellytyksenä on, että valtion etu ei ole riittävästi turvattavissa 12 a §:n 1 momentin mukaisella tukiehdolla ja että osakkeenomistajien yhdenvertaisuudesta ei poiketa ilman painavaa syytä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Suvi-Anne Siimes

N:o 1509

L a k i**talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (1607/1993) 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin talletuspankkeihin (*pankki*).

2 §

Ilmoitusvelvollisuus

Jos pankki ei ilmeisesti kykene täyttämään sitoumuksiaan, pankin on viipymättä ilmoitettava siitä valtiovarainministeriölle, Suomen Pankille ja rahoitustarkastukselle. Ilmoitukseen on liitettävä selvitys pankin maksuvalmiudesta ja sen heikentymisen syistä.

Jos Suomen Pankin tai rahoitustarkastuksen käsityksen mukaan pankin maksuvalmius

on siinä määrin heikentynyt, että se todennäköisesti ei kykene täyttämään sitoumuksiaan, Suomen Pankin tai rahoitustarkastuksen on viipymättä ilmoitettava siitä valtiovarainministeriölle.

2 luku

Toiminnan keskeytys

3 §

Keskeytyksen edellytykset

Valtiovarainministeriö voi keskeyttää pankin toiminnan enintään kuukauden ajaksi, jos toiminnan jatkaminen vaarantaisi tallettajien tai muiden velkojien aseman tai rahoitusmarkkinoiden vakauden taikka muuten aiheuttaisi vakavia häiriöitä rahoitusmarkkinoilla.

Valtiovarainministeriö voi erityisestä syystä tehdä päätöksen keskeytyksen jatkamisesta enintään yhdellä kuukaudella kerrallaan, kuitenkin enintään siihen saakka, kun kuusi kuukautta on kulunut 1 momentissa tarkoitettua päätöksen antamisesta.

alkaessa estynyttä tai keskeytynyttä täytäntöönpanoa tai virka-apua voidaan jatkaa aikaisemman täytäntöönpano- tai virka-apuhakemuksen perusteella keskeytysmenettelyn oikeusvaikutusten lakattua, tai, jos keskeytysmenettelyn aikana tehdään päätös yrityssaneerausmenettelyn aloittamisesta, niin kuin yrityssaneerailain 28 §:n 3 momentissa säädetään.

9 §

Suhde selvitystilaan ja konkurssiin

Pankkia ei saa asettaa selvitystilaan eikä konkurssiin sen toiminnan ollessa keskeytettynä. Jos pankin toiminta keskeytetään, hakemusta pankin asettamisesta selvitystilaan tai konkurssiin on lykättävä, kunnes keskeytysmenettely lakkaa. Jos keskeytysmenettelyn aikana tehdään päätös yrityssaneerausmenettelyn aloittamisesta, yrityssaneerausmenettelyn aloittamisen jälkeen sovelletaan, mitä yrityssaneerailain 24 §:ssä säädetään

10 §

Pankin määräysvalta ja sen rajoitukset

Sen lisäksi, mitä yrityssaneerailain 29 §:ssä säädetään, pankki ei saa sen toiminnan ollessa keskeytettynä ilman valtiovarainministeriön lupaa ottaa yleisöltä vastaan talletuksia eikä muita takaisinmaksettavia varoja. Pankki ei saa myöskään ilman asiamiehen suostumusta myöntää tai muuten hankkia uusia luottoja eikä tehdä tai hankkia muita sellaisia rahoitussopimuksia eikä tehdä johdannaisopimuksia muuten kuin suojaamistarkoituksessa. Luoton myöntämiseen rinnastetaan takauksen tai muun vastuutoumuksen antaminen tai vakuuden asettaminen toisen velasta.

4 luku

Toiminnan tervehdyttäminen

11 §

Toimenpidesuunnitelma

Pankin on viipymättä keskeytyspäätöksen

jälkeen laadittava suunnitelma, josta käy ilmi, miten pankki aikoo tervehdyttää taloudellisen asemansa, taikka mikäli tällaisia toimenpiteitä ei voida esittää, miten pankki aikoo lopettaa toimintansa. Suunnitelma on annettava valtiovarainministeriölle ennen 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun määräajan päättymistä, tai jos määräaika on jatkettu, ennen jatkettua määräajan päättymistä.

Jos pankki ei laadi suunnitelmaa 1 momentissa tarkoitetussa ajassa tai suunnitelmassa ei voida esittää toimenpiteitä, joiden avulla pankin taloudellinen asema voidaan todennäköisesti tervehdyttää ennen 3 §:ssä tarkoitetun määräajan päättymistä, valtiovarainministeriö voi peruuttaa pankin toimiluvan.

Valtiovarainministeriön on ennen 1 momentissa tarkoitetun suunnitelman käsittelyä pyydettävä siitä rahoitustarkastuksen ja Suomen Pankin lausunto.

12 §

Eräiden yhteisöoikeudellisten säännösten soveltamista koskevat poikkeukset

Valtiovarainministeriö voi pankin toiminnan ollessa keskeytettynä antaa pankin tai asiamiehen hakemuksesta luvan poiketa siitä, mitä liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001), osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1504/2001) ja säästöpankkilaissa (1502/2001) säädetään:

1) välitilinpäätöksen sisällyttämisestä sulautumissuunnitelmaan;

2) pankin ylintä päätäntävaltaa käyttävän elimen koollekutsumista koskevasta menettelystä;

3) pankin ylintä päätäntävaltaa käyttävän elimen päätökseen lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan sovellettavasta määränemmistövaatimuksesta; ja

4) julkisesta haasteesta velkojille pankin sulautuessa;

jos se voi tapahtua vaarantamatta kohtuuttomasti velkojien ja sulautumiseen osallisten pankkien osakkeen- tai osuudenomistajien tai

jäsenten etua. Hakemuksesta on pyydettyä Suomen Pankin ja rahoitustarkastuksen lausunto.

Mitä 1 momentissa säädetään sulautumista koskevien säännösten soveltamisesta, sovelletaan soveltuvin osin siihen, mitä pankin jakautumisesta ja liiketoiminnan luovutuksesta säädetään, jos kaikki vastaanottavat yritykset ovat luottolaitoksia.

13 §

Yrityssaneerauslain soveltaminen

Valtiovarainministeriö voi pankin toiminnan ollessa keskeytettynä tehdä hakemuksen yrityssaneerauslaissa tarkoitetun saneerausmenettelyn aloittamisesta. Hakemukseen on liitettävä selvitys yrityssaneerauslain 6 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa säädetyistä saneerausmenettelyn edellytyksistä taikka pankin ja vähintään kahden sellaisen velkojan suostumus, joiden saatavat edustavat vähintään viidennestä pankin tunnetuista veloista. Pankin yrityssaneeraukseen sovelletaan yrityssaneerailakia, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Pankkiin ei sovelleta yrityssaneerauslain 5 §:ää, 6 §:n 2 momenttia eikä 13 lukua.

14 §

Yrityssaneeraukseen sovellettavat erityiset säännökset

Pankkiin sovelletaan tämän lain 10 §:ää sen lisäksi, mitä yrityssaneerauslain 29 §:ssä säädetään. Mitä yrityssaneerauslaissa säädetään menettelyn aikana syntyneistä veloista, sovelletaan myös keskeytysmenettelyn aikana syntyneisiin velkoihin. Yrityssaneerauksesta annetun lain 35 §:n 2 momentissa tarkoitettuna määräpäivänä pidetään keskeytyspäätöksen antamispäivää.

Tuomioistuimen on pyydettyä saneerausohjelmasta ennen sen vahvistamista valtiovarainministeriön lausunto. Sen lisäksi, mitä yrityssaneerauslain 8 luvussa säädetään saneerausohjelman vahvistamisen esteistä, pankin saneerausohjelma on jätettävä vahvistamatta, jos valtiovarainministeriö on sitä vas-

tustanut. Valtiovarainministeriön on ennen tässä momentissa tarkoitetun lausunnon antamista pyydettyä saneerausohjelmasta rahoitustarkastuksen ja Suomen Pankin lausunto.

Yrityssaneerauslain 8 §:ssä tarkoitettu selvittäjä on määrättävä ja erotettava rahoitustarkastuksen esityksestä. Selvittäjäksi voidaan lisäksi määrätä velkojatoimikunnan tai velkojan esittämä henkilö niin kuin yrityssaneerauslain 83 §:ssä säädetään. Selvittäjä voidaan erottaa velkojatoimikunnan tai velkojan vaatimuksesta niin kuin mainitun lain 86 §:ssä säädetään. Selvittäjän määräämiseen tai erottamiseen velkojatoimikunnan tai velkojan esityksestä tai vaatimuksesta on saatava rahoitustarkastuksen suostumus.

Sen lisäksi, mitä yrityssaneerauslain 10 §:n 1 momentissa säädetään velkojatoimikunnasta, velkojatoimikunnassa on oltava valtiovarainministeriön, rahoitustarkastuksen, Suomen Pankin, talletussuojarahaston sekä, jos pankki on sijoittajien korvausrahaston jäsen, sijoittajien korvausrahaston edustajat.

5 luku

Keskeytyksen päättyminen

15 §

Keskeytyksen peruuttaminen

Valtiovarainministeriön on peruutettava keskeytys välittömästi, kun keskeytyksen edellytyksiä ei enää ole. Ministeriön on ennen keskeytyksen peruuttamista koskevan päätöksen tekemistä pyydettyä siitä Suomen Pankin ja rahoitustarkastuksen lausunto.

16 §

Keskeytyksen lakkaaminen

Keskeytys lakkaa 3 §:n 1 momentissa tarkoitettussa keskeytyspäätöksessä asetetun määräajan päättyessä tai, jos määräaikaa on päätetty jatkaa, jatkamispäätöksen mukaisen määräajan päättyessä, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluttua 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun keskeytyspäätöksen antamisesta.

Jos keskeytysaikana tehdään 13 §:ssä tarkoitettu päätös yrityssaneerausmenettelyn aloittamisesta tai 15 §:ssä tarkoitettu päätös keskeytyksen peruuttamisesta, keskeytys lakkaa, kun päätös yrityssaneerausmenettelyn aloittamisesta tai keskeytyksen peruuttamisesta tehdään.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

6 luku

Voimaantulosäännökset

17 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1510

L a k i

yrittäjän saneerauksesta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yrityksen saneerauksesta 25 päivänä tammikuuta 1993 annetun lain (47/1993)
2 §:n 2 momentti seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Saneerausmenettelyn kohteena ei voi olla
1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa
(1607/1993) tarkoitettu luottolaitos;
2) vakuutus- tai eläkelaitos;

3) selvitystilassa oleva yhtiö tai osuuskun-
ta. Talletuspankki voi kuitenkin olla sanee-
rausmenettelyn kohteena niin kuin talletus-
pankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämi-
sestä annetussa laissa (1509/2001) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1511

L a k i

kaupparekisterilain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 2 päivänä helmikuuta 1979 annettuun kaupparekisterilakiin (129/1979) uusi 18 b § seuraavasti:

18 b §

Rekisteriviranomainen käsittelee osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen toimiluvan rekisteröintiä, sidotun oman pääoman alentamista, sulautumista, jakautumista, liiketoiminnan luovutusta, toimiluvasta luopumista ja selvitystilaa koskevat asiat, niin kuin liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001) säädetään.

Rekisteriviranomainen käsittelee osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen toimiluvan rekisteröintiä, sidotun oman pääoman alentamista, sulautumista, jakautumista, liiketoi-

minnan luovutusta, toimiluvasta luopumista ja selvitystilaa koskevat asiat, niin kuin osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1504/2001) säädetään.

Rekisteriviranomainen käsittelee säästöpankin toimiluvan rekisteröintiä, sidotun oman pääoman alentamista, sulautumista, jakautumista, liiketoiminnan luovutusta ja selvitystilaa koskevat asiat, niin kuin säästöpankkilaissa (1502/2001) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1512

L a k i

kilpailunrajoituksista annetun lain 11 f §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 27 päivänä toukokuuta 1992 kilpailunrajoituksista annetun lain (480/1992)
11 f §:ään,
sellaisena kuin se on laissa 303/1998, uusi 4 momentti, seuraavasti:

11 f §

Mitä edellä 3 momentissa säädetään, sovelletaan myös liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001), osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista an-

tussa laissa (1504/2001) sekä säästöpankkilaissa (1502/2001) tarkoitettuun liiketoiminnan luovutukseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1513

L a k i

eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä marraskuuta 1999 eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain (1084/1999) 6 §:n 1 momentti seuraavasti:

6 §

Nettoutus luottolaitoksen maksukyvyttömyysmenettelyssä

Velvoitteet, jotka ovat syntyneet ennen talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetussa laissa (1509/2001) tarkoitettua talletuspankin toiminnan keskeyt-

tämistä, voidaan nettouttaa mainitun lain säännösten estämättä. Mitä 5 §:ssä säädetään, sovelletaan vastaavasti talletuspankin toiminnan ollessa keskeytettynä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1514

L a k i

takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta annetun lain 10 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä maaliskuuta 1999 takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta annetun lain (361/1999) 10 §:n 2 momentti seuraavasti:

10 §

Yhteisömuodon ja -rakenteen muutokset

nut takaaja vastaa myös sulautumisen jälkeen syntyvistä veloista, vaikkei 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ole tehty.

Jos luottolaitostoiminnasta annetun lain (1607/1993) 2 §:ssä tarkoitettuun luottolaitokseen sulautuu toinen luottolaitos tai muu yhteisö, luottolaitokselle yleistakauksen anta-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1515

L a k i**tuloverolain 24 ja 122 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 24 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1126/1996 ja 1170/1998, uusi 6 momentti sekä 122 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 945/1998, uusi 5 momentti seuraavasti:

24 §

Toimintamuodon muutokset

— — — — —
 Mitä edellä 1—3 momentissa säädetään, sovelletaan myös silloin, kun säästöpankin toimintaa jatkamaan perustetaan säästöpankkilain (1502/2001) 90—92 §:n mukaisesti säästöpankkiosakeyhtiö tai osuuspankin toimintaa jatkamaan perustetaan osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1504/2001) 31 ja 32 §:n mukaisesti osuuspankkiosakeyhtiö.

janvaihdoksena ei pidetä säästöpankkilain 90—92 §:n mukaista säästöpankin muutosta säästöpankkiosakeyhtiöksi eikä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 31 ja 32 §:n mukaista osuuspankin muutosta osuuspankkiosakeyhtiöksi.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 2002.

122 §

Omistajanvaihdosten vaikutus tappioiden vähentämiseen

— — — — —
 Edellä 1 momentissa tarkoitettuna omista-

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1516

L a k i

varainsiirtoverolain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 4 §:n
5 momentti seuraavasti:

4 §

Veron kohde ja verovelvollinen

— — — — —
Veroa ei ole suoritettava siirrettäessä kiinteistö toimintaa jatkavalle yhteisölle yhteisömuodon muutoksen, sulautumisen tai sellaisen jakautumisen perusteella, jossa jakautuva yhteisö purkautuu, jos järjestely toteutetaan asianomaista yhteisöä koskevan lainsäädännön mukaisesti. Mitä edellä tässä momentissa

säädetään, sovelletaan myös siirrettäessä kiinteistö säästöpankkilain (1502/2001) 90—92 §:ssä tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1504/2001) 31 ja 32 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa toimintaa jatkamaan perustettavalle luottolaitokselle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1500—1516, 9 arkkia

EDITA OYJ, HELSINKI 2001

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904